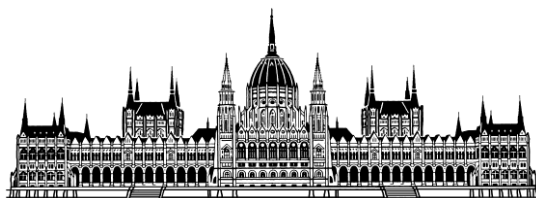

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Ikotity István, Mirkóczki Ádám*

Az ülésnap megnyitása.....	23351
----------------------------	-------

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	23351
--	-------

Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	23351
---	-------

Felszólalók:

Törő Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	23354
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23355
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23357
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23362
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	23363
Novák Előd (Jobbik)	23365

Kara Ákos , nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	23367
---	-------

A népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	23369
--	-------

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	23369
--	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	23371
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	23373
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23378
Dúró Dóra , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23379
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	23384
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	23389
Dr. Schiffer András (LMP).....	23390
Dúró Dóra (Jobbik).....	23390
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	23393
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	23394
Dr. Schiffer András (LMP).....	23396
Szilágyi György (Jobbik).....	23397
Dr. Répássy Róbert (Fidesz).....	23397
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	23398

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	23399
--	-------

A postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	23400
---	-------

Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója.....	23400
---	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23404
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23405
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23410
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	23413
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	23417
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	23418
Gúr Nándor (MSZP)	23418

Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	23422
--	-------

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, valamint az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	23426
--	-------

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	23426
---	-------

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	23427
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23429
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23433
Gúr Nándor (MSZP)	23437
Kepli Lajos (Jobbik).....	23438

Gúr Nándor (MSZP)	23438
Kepli Lajos (Jobbik).....	23439
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	23440

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény és a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	23441
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	23442

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23443
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23445
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	23447
Kepli Lajos (Jobbik).....	23448
Manninger Jenő (Fidesz)	23450
Kepli Lajos (Jobbik).....	23451
Heringes Anita (MSZP)	23452
Gúr Nándor (MSZP)	23452
Heringes Anita (MSZP)	23456
Kepli Lajos (Jobbik).....	23457
Gúr Nándor (MSZP)	23457
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	23458

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	23459
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	23459

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	23461
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	23462
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	23465
Manninger Jenő (Fidesz)	23468
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	23469

Napirend utáni felszólalók:

Novák Előd (Jobbik)	23471
Kepli Lajos (Jobbik).....	23473
Farkas Gergely (Jobbik)	23475

Az ülésnap bezárása	23478
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
16. ülésnapja

2016. április 13-án, szerdán
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 16. **ülésnapját megnyitom.**

Soron következik **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10097. számon a parlament informatikai hálózatán valamennyiük számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Kara Ákos úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány valóban, ahogy elnök úr mondta, törvényjavaslatot nyújtott be az elektronikus hírközlésről szóló törvény módosításával kapcsolatban.

A törvényjavaslat elsősorban jogharmonizációs célú. A nagy sebességű hírközlési hálózatok építését elősegítő rendelkezései ugyanakkor fontos szerepet játszanak majd abban is, hogy Magyarországon mindenkihez eljussanak a digitális kor vívmányai, így ha megengedik nekem tisztelt képviselőtársaim és akik figyelik a munkánkat, akkor számukra is mondom, hogy nyilván utalni fogok ezekre a kapcsolódási pontokra is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Manapság a versenyképességet, a fejlődést és a jólétet a digitalizáció jelenti, jelentheti, Magyarország Kormányja pedig elkötelezett a digitális fejlesztések mellett. Ezen elköteleződésünkben kiindulva internetes konzultációt folytattunk a magyar polgárokkal e fejlesztések lehetséges irányairól. Így honfitársaink véleményeire, javaslataira alapozva készítettük el a „Digitális jólét” programját, amely a következő időszakra vonatkozóan konkrét, számonkérhető feladatokat fogalmaz meg, így segítséget is jelent az embereknek, tehát feladatokat fogalmaz meg Magyarországon digitális fejlesztéseivel kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! A „Digitális jólét” programjának egyik legfőbb célkitűzése, hogy Magyarországon bárhol bárki megfizethető, jó minőségű internetkapcsolathoz jusson hozzá. Ezért még az idén javaslatot tehetünk az internet-előfizetések áfájának csökkentésére, és terveink szerint gondoskodunk is arról, hogy ennek köszönhetően az előfize-

tési díjak is csökkenjenek. Ez nem kis küzdelem, ebben még sok feladat áll előttünk, de készen állunk arra, hogy nekikezdjünk ennek a vállalásnak.

A szolgáltatókkal együttműködve a rászorulóknak részére is elérhető árú internet-alapsomagot szándékozunk elérhetővé tenni. Ingyenes wifiszolgáltatást tervezünk minden magyar település központjában, ingyenes wifit tervezünk az iskolákban, az egyetemeken és a nagyobb látogatottságú könyvtárakban is. Változatlanul célunk továbbá, hogy 2018 végére - legkésőbb 2018 végére - minden olyan háztartás, amelyik ezt igényli, hozzáférhessen a szupergyors internethez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbb felsorolt célok teljesüléséhez és általában ahhoz, hogy Magyarországon mindenki élvezhesse a digitális fejlődésből származó előnyöket, megfelelő hálózati infrastruktúra szükséges. Ezen múlik minden, hiszen önmagában hiába teszünk wifit minden településre és iskolába, ha állandóan megszakad a kapcsolat, illetve hiába tesszük még több honfitársunk számára elérhetővé az internetet, ha cserébe csak egy lassú, a mai modern igények kiszolgálására már alkalmatlan, képtelen szolgáltatást kapnak. Fontos ezért, hogy országszerte olyan fejlesztések történjenek mind a szolgáltatók, mind az állam részéről, amelyek stabilan és jó minőségben képesek kiszolgálni a megnövekedett igényeket. Ezek a fejlesztések azonban önmagukban rendkívül összetettek és költségesek, hiszen akár több ezer kilométernyi hírközlési kábel újonnan való telepítéséről vagy cseréjéről beszélünk. A műszaki nehézségek mellett számos adminisztratív akadály is nehezíti, nehezítette a fejlesztést: a hatósági engedélyezések, a tulajdonosi hozzájárulások beszerzése mind-mind költség- és időigényes folyamat. Ezek a nehézségek lassították, lassítják a fejlesztéseket, és végső soron ha ezen nem változtatunk és nem változtattunk volna korábban, akkor Magyarország lemaradását eredményezhették volna, illetve ha nem hártjuk el még az úton levő akadályokat, akkor Magyarország lemaradását eredményezheti. Hiszen az elhúzódó hálózatépítési munkák miatt nem tudunk lépést tartani a növekvő igényekkel. Ezt a lemaradást meggyőződésünk szerint nem engedhetjük meg magunkat, ezt a lemaradást Magyarország nem engedheti meg magának. Olyan környezetet kell megteremtünk ezért, amely olcsó, gyors és rugalmas hálózatfejlesztést tesz lehetővé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő, az önök által olvasható törvényjavaslat, amelyet a kormány benyújtott, pontosan ezt a célt szolgálja, a 2015-ben megkezdett jogi akadálymentesítést folytatva, tovább egyszerűsíti a hírközlési hálózatépítési munkákkal összefüggő eljárásokat, előírásokat, feltételeket. A törvényjavaslat ezzel összefüggésben a következő fontosabb rendelkezéseket állapítja meg, és ha megengedik, tisztelt képviselőtársaim, akkor most konkrétan a törvényjavaslat legfontosabb részeiről beszélnék. Elsődlegesen a hálózatfejlesztéseket elsősorban a meglévő közműhálózati elemek felhasználásával, újrhasználásával kell megvalósí-

tani. A hálózatfejlesztés legdrágább és leginkább időigényes részét az előkészítő építési munkák jelentik. A mostani javaslat ezért előírja, hogy ahol lehet, a fejlesztéshez a meglévő közműveket használják fel a szolgáltatók. A szupergyors internetelérést biztosító kábeleket így elsősorban a meglévő villanyoszlopokra vagy a vízvezetékek részére kialakított közműalagutakba kell telepíteni. Ez jelentős időmegtakarítással és költségcsökkentéssel jár, hiszen nem kell külön oszlopot vagy kábelalagutat építeni. Ha nem haragszanak, akkor ennek a részleteit tovább nem boncolgatom.

Másodsorban fontos - és szeretnék erről beszélni -, hogy a fejlesztést végző szolgáltatók egyszerűen és gyorsan hozzáférhetnek majd a közműhálózatra vonatkozó információkhoz. A mostani törvényjavaslat alapján egy központi elektronikus nyilvántartásból elérhetőek lesznek a meglévő közművekre vonatkozó adatok, például az, hogy hol találhatóak a hírközlési kábelek elhelyezésére is alkalmas oszlopok. Ez jelentősen megkönnyítheti a fejlesztések tervezését. Eddig ugyanis ezek az adatok csak az egyes közműszolgáltatóknál álltak rendelkezésre, így külön őket meg kellett volna keresni.

A következő törvényjavaslatrész: azt gondoljuk, hogy ez a javaslat elősegíti és ösztönzi a fejlesztésben érintett szolgáltatók együttműködését. A gyors és olcsó fejlesztésekhez elengedhetetlen, hogy az abban érintett szolgáltatók együttműködjenek és kölcsönösen segítsék egymást a fejlesztések megvalósításában. Fontos az is, hogy az építési munkák összehangolása is biztosított legyen, elkerülve például azt, hogy a frissen épített utakat pár hét múlva újra fel kelljen bontani egy vezeték vagy egy kábel cseréje miatt. A javaslat számos rendelkezésében együttműködésre és egyeztetésre ösztönzi az érintett feleket, vita esetén pedig a Hírközlési Hatóság segít az egyezség létrehozásában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos javaslatunk a mostani törvényjavaslattal kapcsolatban, hogy a szupergyors internetet minden új vagy felújított épületbe egyszerűen be lehessen vezetni. Úgy gondolom magam is, hogy 2016-ban alapvető elvárás lehet, hogy minden új vagy felújított épület készen álljon a nagy sebességű internethálózathoz való csatlakozásra. A törvényjavaslat ezért kötelezően írja elő a hálózati csatlakozás megfelelő előkészítését az építkezések, felújítások során. Az itt felsoroltak mellett, tisztelt képviselőtársaim, a törvényjavaslat olyan, javasolt technikai módosításokat is tartalmaz - ha elolvasták a javaslatot, akkor találkozhattak ilyenekkel -, amelyeket az elmúlt évek hatósági tapasztalatai tettek szükségessé.

(9.10)

Számos rendelkezést pedig a kormány jelen törvényjavaslat előkészítésével párhuzamosan majd végrehajtási rendeleti szinten állapít meg, szintén a vállalt céljaink teljesülése okán.

Röviden összefoglalva tehát: az önök által is olvasható törvényjavaslat elsősorban az uniós kötelezettségek végrehajtását célozza, ezzel együtt pedig az érintett szolgáltatók együttműködésének, valamint a meglévő hálózati elemek újrafelhasználásának ösztönzésével szupergyors internethálózat gyors és olcsó kiépítését szolgálja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A kormány célja, hogy a jelen törvény módosítással és a párhuzamosan előkészített végrehajtási rendeletekkel Magyarországon a lehető legtöbb emberhez jusson el a szupergyors internetelés, és így a lehető legtöbben részesülhessenek a digitális fejlődés gazdasági és társadalmi előnyeiből.

Tisztelt Képviselőtársaim! Eddig is sokat tettünk és a jövőben is sokat dolgozunk mindezt, és a pályázatok sikeres lezárásával - szeretném tájékoztatni az Országgyűlést - az év második felében 139 magyarországi járásban kezdődik meg a szupergyors internethálózat kiépítése. Olyan településekre visszük el ezt a modern technológiát, ahol eddig nem volt minőségi internetkapcsolat, most pedig ezzel a programmal a 139 magyarországi járásban közel 800 ezer honfitársunk, magyar ember részére teremtyük meg a minőségi internet-hozzáférés lehetőségét.

Hamarosan országosan közel 100 ezer ember számára indítunk képzéseket, hogy megszerezzék az internet világához szükséges tudásokat, digitális készségeket, valamennyi iskolában elérhetővé tesszük a szélessávú internet-hozzáférést, illetve korszerűsítjük az iskolákban a meglévő internetkapcsolatokat. Ingyenes wifielérést biztosítunk az ország minden településén, ahogy mondtam korábban, és minden iskolában. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat tehát összességében ezen célok gyors teljesülését segíti elő.

A tisztelt képviselőtársaimat arra kérem, hogy támogassák a kormány által benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Törő Gábor képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

TÖRŐ GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előterjesztés elsődleges célja a nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről szóló 2014/61. európai parlamenti és tanácsi irányelv hazai átültetésének befejezése.

Az irányelv lényege, hogy az Unió területén egysegiesen legyenek megállapítva azok az egyes közműszolgáltatókat megillető minimális jogok, kötelezettségek, amelyek elősegítik a nagy sebességű elektro-

nikus hírközlő hálózatok kiépítését, valamint az egyes közművek közötti koordinációt.

Az irányelv célkitűzései egybevágóak a kormány-
nak a szélessávú hálózatok építésére vonatkozó jogi
akadálymentesítést célzó lépéseivel, a „Digitális nem-
zet” fejlesztési program és a „Digitális jólét” program
ilyen feladatokat megfogalmazó pontjaival is.

Hamarosan minden háztartás számára elérhe-
tővé válik a legalább 30 megabájtos internet-hozzá-
férés lehetősége, a jövő év végére minden település
legalább egy közintézményében, közterületén ingye-
nes wifiszolgáltatás lesz elérhető, amit 2018 végére
minden oktatási, közművelődési intézmény belső
tereire kiterjesztenek, emellett digitális oktatási stra-
tégia készül.

Jövő januártól 27-ről 18 százalékra csökken az
internetszolgáltatás áfája, valamint bevezetnek egy
olyan alapsomagot is, amellyel lehetővé teszik, hogy
azok is használhassák a világhálót, akik nem tudták
eddig megfizetni.

A magyarországi infokommunikációs szektor
évente mintegy 7 százalékkal bővül, közvetlenül 311
ezren, közvetetten több mint 400 ezren dolgoznak az
ágazatban, túlnyomó részük multinacionális vállalato-
knál.

Fontos, hogy a magyar kis- és középvállalkozá-
sok is megjelenjenek a digitális térben. A digitális
felvilágosodás korában előbb-utóbb lemaradnak a
versenyben azok a cégek, amelyek nem sajátítják el a
digitális készségeket. A magyar kkv-k számára és az
ország gazdaságának szempontjából is létfonosságú
lenne, hogy a külpiacon is érvényesüljenek. És bár
nincs az internetnél olcsóbb és hatékonyabb módja a
nemzetközi kereskedelembe való részvételnek, a
magyar kis- és középvállalkozások mindössze 64
százaléka rendelkezik saját weboldallal.

A digitális készségek hiánya az Európai Unió
legégetőbb problémái közé tartozik, az EU lakossá-
gának csaknem fele nem rendelkezik megfelelő digi-
tális ismeretekkel, pedig 2020-ra a munkakörök 90
százaléka igényel majd valamilyen szinten ilyen
készségeket. Ennek eredményeként pedig csaknem
egyemillió állás marad betöltetlen.

A jelen előterjesztés, az elektronikus hírközlés-
ről szóló törvény módosítása az irányelv teljes átülte-
tését célozza meg. Ez a szabályozásban újabb aka-
dálymentesítést valósít meg, a hálózatépítési beruhá-
zások egyszerűbb, gyorsabb lefolyását segíti elő.

Kérem a képviselőtársaimat, támogassák a ja-
vaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kor-
mánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az
MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Velez Árpád
képviselemmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja ré-
széről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő-
társaim! Tisztelt Ház! Az elektronikus hírközlésről
szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló tör-
vényjavaslat céljai hosszú távon határozzák meg az

ország digitális fejlődését. A célok főként a 2020-as
uniós stratégia követelményei közé tartoznak. Egy-
részt szó van a nagy sebességű elektronikus hírközlő
hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irá-
nyuló intézkedésekről, másrészt olyan szabályozási
igényekről, amelyek az átláthatóságot, a jogalkalma-
zást hivatottak segíteni.

Uniós célkitűzés, hogy 2020-ra minden uniós
állampolgár férhessen hozzá legalább 30 megabites
sávzélességet biztosító, nagy sebességű internetkap-
csolathoz, és legalább 50 százaléka a szupergyors
100 megabit sávzélességű hálózathoz. E célkitűzés
teljesítéséhez összehangolt és összetett intézkedések
szükségesek.

Magyarországon a fejlesztés a piaci és állami
szereplők együttműködésével már megkezdődött.
Jelen törvényjavaslat célja ennek megfelelően az,
hogy a korábban át nem ültetett irányelvi rende-
lések összhangban legyenek az uniós irányelvvvel.

A módosítás lehetővé teszi azt is, hogy a hatóság
az Európai Unióban egyre hangsúlyosabb témaként
megjelenő hálózatsemlegességi kérdésben eljárjon a
BIX-szel szemben. A BIX ugyanis az egyes szolgálta-
tók adatforgalmának prioritizálásával, vagy éppen
ennek hiányával elősegítheti vagy gátolhatja a háló-
zatsemlegességi elvek érvényesítését, amely tevé-
kenységgel szemben a módosítás következtében a
hatóság az Eht. alapján hatósági eszközökkel fel tud
majd lépni a teljes magyar internethálózat megfelelő
működése érdekében.

Az MSZP a fenti tények alapján alakította ki az
álláspontját, és ez alapján a törvénymódosításhoz
kötődően a következőket észrevételezi.

A törvényjavaslat célja, vagyis a szélessávú in-
ternethálózatok fejlesztése mindenképpen támoga-
tandó. A törvényjavaslat összhangban van az info-
kommunikációs ágazat fejlesztésére vonatkozó kor-
mányzati stratégiákkal és az uniós célokkal, amelye-
ket az Európai Parlament és a Tanács 2014-ben fo-
gadott el a nagy sebességű elektronikus hírközlő
hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irá-
nyuló intézkedésekről szóló 2014/61. irányelvben.

Megjegyzendő, hogy az Orbán-kormány 2010 és
2015 közötti időszaka nem az infrastrukturális fej-
lesztésekről, hanem azok akadályozásáról szólt - köz-
műadó, telefonadó, árbevétel-arányos hírközlési
különadó, internetadó és a többi. Ma ezek nélkül a
különadók nélkül az infokommunikációs szektor
sokkal fejlettebb lenne Magyarországon, sőt a mi-
niszterelnöknek a szélessávú internet minden ház-
tartás számára 2018-ra történő elérhetőségéről szóló
ígérete is reálisabban teljesíthető lenne.

Feltűnően sok a büntetési, bírságolási lehetőség
az anyagban; például már egy figyelmeztető tábla
kihelyezésének elmulasztása 50 ezer forint - ezt sok-
nak tartjuk. Tudjuk, hogy a jogszabályokat meg kell
változtatni, hiszen ez helyes, és kellenek a fejlesztési
források, ez is rendben van. De rengeteg pénzt elköl-
tünk arra, hogy fejlesszük a hálózatot, a kérdés pedig
az lesz, hogy ez elősegíti-e a versenyt az ügyfelek és
főként az állampolgárok szempontjából. Ügyféloldali

szempontból ugyanis előfordulhat, hogy nem teljesen hatékony a fejlesztés, és megdrágulnak a szolgáltatások, amelyek uniós összehasonlításban is meglehetősen magasak pillanatnyilag.

(9.20)

Az ár-érték arány javítása azonban kulcskérdés, különösen az uniós irányelvek egyik legfontosabb aspektusából, a versenyképesség szempontjából. Ezért jó volna teljes transzparenciát látni a megvalósulás során, ennek megfelelően a beruházásokat, amelyek a megvalósításhoz kötődnek, követni fogjuk, és végig figyelemmel kísérjük.

Az MSZP tisztában van az Európa 2020 digitális menetrendet érintő többi lemaradással is, ezért megragadom az alkalmat, hogy ezekre képviselőtársaimat és az érintett kormányzati szereplőket is emlékeztessenem. A digitális gazdaság és társadalom fejlettségét mérő mutató 2015-ös adatai alapján Magyarország összesített eredménye 0,41, ezzel a 20. helyen áll a 28 uniós tagállam sorában, ami semmiképp sem jó eredmény.

Szomorú, hogy Magyarország teljesítménye az átlag alatti, ha a digitális közszolgáltatásokat mint online kormányzati, közigazgatási és egészségügyi szolgáltatásokat nézzük. Az internetezők csak 31 százaléka vesz igénybe rendszeresen e-kormányzati szolgáltatásokat, a háziorvosok pedig mindössze 2,2 százaléka juttatja el elektronikus úton a recepteket a gyógyszerészekhez. A digitális technológiák integrálása terén Magyarország szintén alulmarad a többséghez képest, a vállalkozások csak 16 százaléka él az elektronikus információcserét biztosító technológiák lehetőségével, 5 százalék használ felhőalapú szolgáltatásokat, és 8,9 százalék van jelen a közösségi médiában, ami az egyik legalacsonyabb arány az EU-ban.

Magyarország az alacsony teljesítményű országok csoportjába sorolható ebben a témában. A magyarok 75 százaléka használja az internetet, ami megfelel az uniós átlagnak, de ha a digitális alapkészségek meglétét és az IKT-szakemberek arányát nézzük, Magyarország teljesítménye elmarad az uniós átlagtól. Kiemelt figyelmet kell kapjon a digitális készségfejlesztés, valamint a természettudományi, technológiai, műszaki és matematikai felsőoktatás minősége és létszámbeli bővítése a jövőben.

Mindezek alapján elfogadhatónak értékeljük a törvénymódosítást, de további gyors és körültekintő intézkedéseket várunk a kormánytól, amely segítségével az Európa 2020 digitális menetrend egyéb iránymutatásait is megfelelően lehet kezelni. A Szocialista Párt támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik mint internetbarát párt alapvetően

támogatja ezt a javaslatot. Egy pontot leszámítva üdvözljük ezt a törvényjavaslatot. Mielőtt azonban belemegyek annak boncolgatásába, miért indokolt az, hogy 2020-ra minden magyar állampolgár nagy sebességű internetkapcsolathoz hozzáférjen - legalább 2020-ra, bár ígértek önök 2018-at is a korábbi években -, elmondanám, ha ez már törvénybe foglaltatik, ez mindenképp előrelépés.

Egy, a fogyasztóvédelmi szempontokat szem előtt tartó és javítani akaró javaslat fekszik előttünk, mint ahogy említettem, egy pontot leszámítva, de azért hosszú út vezetett odáig, hogy erre az elhatározásra jussanak. A KSH 2015-ös összesítése szerint a szélessávú internet-hozzáférő háztartással rendelkezők aránya Magyarországon még mindig csak 75 százalék. Hosszú út vezetett ide. Hadd idézzem Orbán Viktort, illetve idézte őt Kubatov Gábor elhíresült leleplezett beszédében, amikor azt mondta, hogy Orbán Viktor nem igazán ért a számítástechnikához. Már sokat léptünk előre, mert például sms-t már tud fogadni, küldeni, és tudja, mi a fax és az e-mail közti különbség, nevetgélt fiatalokkal a háta mögött.

Nem is olyan vicces ez, bár néha nem tudjuk, hogy sírjunk vagy nevéssünk a kormány internethez való hozzáállásán. Elég, ha arra gondolunk, hogy elindultak a kínai-iráni típusú internetcenzúra irányába, tettek ezzel kapcsolatban törvényi lépéseket, sőt, Kövér László mint egy állam az államban itt az Országgyűlésben tiltotta le a legolvasottabb jobboldali hírportált, a Kuruc.info-t, sőt, az Országgyűlés alelnökei és bizottsági elnökei már a Magyar Nemzetet sem rendelhetik meg. Ilyen értelemben Kövér László egy XX. századi politikus, aki elsősorban még mindig a nyomtatott sajtónál tart. Ő annyiban érti meg a XXI. század kihívásait, hogy utasítást adott az informatikai osztálynak - bár sokat nem ért hozzá Kövér László -, hogy tiltsák le a legolvasottabb jobboldali hírportált.

Hát, itt tart az Országgyűlés. Azt gondolom, ezek után üdvözlünk kell, ha a kormány elmozdul az internetadó irányából az internet fejlesztése felé. Különösen azok után, hogy például Deutsch Tamás hangzatos szavaival ellentétben a Fidesz politikusaival együtt a hálózatsemlegességgel szemben szavazott tavaly ősszel az Európai Parlamentben. Amennyiben vitatják, természetesen örömmel ki is fejtem ezt a kérdést, hiszen a Jobbiknak már az előző ciklusban, évekkel ezelőtt, 2012-ben volt egy határozati javaslata a hálózatsemlegesség, a netsemlegesség érdekében, amit önök természetesen voltak szívesek lesöpörni.

Honnan jutottunk ide? Hogy idézzek valami jót is Nyitrai Zsolttól, a Fidesz szakpolitikusától: az internet a szabadság műfaja. Nem ezek az uralkodó trendek a világban, hogy megadóztassuk az internetet, hanem pont az, hogy sokkal inkább szabadabbá tegyük, sokkal inkább elérhetővé tegyük minden honfitársunk számára. Mily szép szavak, csak hogy ezt nem akkor mondta, amikor a Fidesz be kívánta vezetni az internetadót, hanem egy-két évvel korábban, 2008-ban, amikor a baloldali kormány kívánta

bevezetni az internetadót. Hány és hány kérdésben látjuk, az alapvető élelmiszerek áfájától kezdve számos területen, hogy ellenzékbeli milyen hangos az MSZP, és egyébként jogos dolgokat kér számon a kormányon, amit ők maguk is leszavaztak, vagy - ha az internetadóról van szó - be kívántak vezetni.

Mindezek után üdvözlünk kell ezt a javaslatot, azt, hogy idáig eljutottunk. Széles körű társadalmi nyomást kellett gyakorolnunk a kormányra, hogy belássa, az internetet inkább támogatni kell, hiszen az az egész nemzetgazdaság fejlődését szolgálja.

Azonban van itt egy konkrét paragrafus, a 4. §, amivel abszolút nem tudunk egyetérteni, mert azt gondoljuk, hogy ismét tiltani akarnak, ezúttal a versenyzetésre hivatkozva. Pontosabban: titkolni akarnak. Hasonló a helyzet ahhoz, mint amit a Postánál láttunk, és lényegében az érvelés is hasonló. Ott annyival volt rosszabb a helyzet, hogy ott állami tulajdonú cégekről volt szó, itt pedig csak az állami vagyon - értsük ez alatt a frekvenciavagyont, az állami frekvenciákat, a frekvenciasávokat - hasznosításáról van szó.

A versenyzetési eljárás titkosítását a Jobbik ebben a formában nem tudja támogatni, ezért módosító javaslattal is élünk. Magából a versenyzetési eljárás módszeréből is látszik, hogy nálunk a politika alakítja a gazdaságot mesterséges beavatkozásokkal, versenyelőnyt kovácsolva a jogalkotó számára a kedvező félnek, és nem a gazdaság alakítja a politikát.

A 4. § a legelfogadhatatlanabb a javaslatban, mondhatnám azt is, hogy az egyetlen elfogadhatatlan javaslat, bár azért vannak még vicces javaslatok. Például a 11. §, amely szerint kormányrendeletben szabályozhatják, hogy pontosan hol, de alapvetően a kormányablakoknál is felvilágosítást adhatnak az infrastruktúra-fejlesztés feltételeiről. Ez nagyon jól hangzik, de egy kicsit olyan, mint amikor a Strabag hirdetett a Fidesz-közeli médiumokban, hogy ki akar egy mélygarázst vagy hidat építeni a saját telkére. Ebben az esetben is egy kicsit hasonló cipőben evézünk. Nem hiszem, hogy törvénybe kellene foglalni, hogy Magyarországon az a néhány cég - a UPC, a Digi, a Magyar Telekom -, amelyik az internet infrastruktúra-fejlesztésében érdekelt, honnan juthat majd információhoz. Ez olyan, mintha azt szabályoznánk, hogy Lázár János hogyan tudja felkeresni, mondjuk, Orbán Viktort. Tehát azt gondolom, hogy egy kicsit túlszabályozott ez a jogszabály, de amivel kifejezetten nem értünk egyet, az, ahogy említettem, a 4. §.

Természetesen van olyan is, amit kiemelnék a törvényből, mert szerintünk kifejezetten jó. Ilyen a 20. §, ez egy szigorítás, ha jól értelmezem. Korábban az ÁSZF-ben el lehetett rejteni az egyoldalú szerződésmódosítást rögzítő szakaszokat, most már csak a törvényben meghatározott esetekben lesz erre mód. Szerencsére a jövőben a ráutaló magatartással történő szerződésmódosítás szabályait az elnök fogja rendelkezni szabályozni, ami mindenképpen szigorúbb a mostaninál. Ez jó irány, mert a szolgáltatók nagyon sokszor keserítették és rövidítették meg a fogyasztó-

kat. A módosítás lehetővé teszi, hogy a hatóság az Európai Unióban egyre hangsúlyosabb témaként megjelenő hálózatsemlegességi kérdésben eljárjon a BIX-szel szemben. Nagyon fájó számunkra, hogy mindezek után - Deutsch Tamás szavazatával is - az internetszolgáltatók letilthatják a torrentezést, lassíthatják az e-mailezést meg azokat a honlapokat, amelyek nem fizetnek vagy amelyek nem tetszenek nekik. Azt gondolom, hogy az Európai Parlamentnek ez a döntése elfogadhatatlan. Ezzel kapcsolatban kifejezetten tiltakoztunk is, mert nem a magyar emberek érdekeit, hanem a nemzetközi nagytőkét szolgálták ezzel kapcsolatban, amit, ha ezt bárki vitatná, szívesen ki is fejték, bár most nem kifejezetten ez a javaslatunk tárgya.

(9.30)

A Jobbik már a korábbi években pontosan azért nyújtott be a hálózatsemlegesség érdekében javaslatot, mert azt gondoltuk, hogy az internet nem arra való, hogy a nagyvállalatokat és a kiváltságos közösségeket hozzák előnyös helyzetbe, hanem hogy továbbra is az emberiség fejlődését szolgálja és az információhoz való szabad hozzáférést biztosítsa.

Számos alkalommal próbáltuk rávenni a kormányt az ingyenes internet gondolatának megfontolására. Úgy tűnik, nem egészen sikertelenül, mert ha félmegoldásként is, de végre most már a Jobbik által kezdeményezett internetbarát települések mozgalmanak pozitív tapasztalatait megfogadva, a kormány ingyenes wifielérést fog biztosítani, a tervek szerint 2018-tól, a választás évétől - talán nem véletlenül. Mindenesetre a jobbikos településeken már most elérhető az ingyenwifi a települések főterein vagy más közterületein. Ez a pozitív példa is az volt, amit egyébként büszkén hirdettünk mind a települések határán egy „internetbarát település” táblával, a településnév táblája mellett egy szabályos táblával, mind szerte az országban ezt a jó példát próbáltuk előmozdítani.

Ezért is javasolta Tokody Marcell, sőt, el is fogadta fővárosi közgyűlési képviselőnk javaslatára a Fővárosi Önkormányzat, hogy az egész Budapest területére kiterjedő ingyenes wifiszolgáltatás lehetőségét vizsgálja meg. Azt gondolom, ezen túlmenően jó volna, ha nemcsak helyhez kötött, lokális wifimegoldással élnénk, hanem akár, mondjuk, a mobilinternet nyújtotta lehetőséggel az egész országra kiterjedően, alanyi joggá tennénk. Szinte Alaptörvénybe foglalhatnánk ma már, a XXI. században az internethez való hozzáférés jogát.

Egyébként az ingyenes alapszintű internet, hogy egy kicsit kedvet csináljak a kormánynak, akár a rezsicsökkentés folytatása is lehetne, hiszen lejjebb szorítaná az internetsomagok díját is. Beszélni kell erről, és elsősorban erről kell beszélni szerintem, és nem csak a jelen törvényjavaslatban boncolgatott fejlesztési kérdésekről. Hiszen félrevezető azért az a kormányzati bejelentés továbbra is, amit korábban 2018-ra ígérték, most 2020-ra, hogy mindenhol lesz

szélessávú internet. Hiszen csak ott lesz, ahol meg tudják fizetni a nemzetközi összehasonlításban is kiugróan magas díjakat. Például az Európai Unióban Magyarországon a harmadik legalacsonyabb a szélessávú mobilnetet rendszeresen, legalább havonta használók aránya, ezért igenis a díjsökkentésről intenzívebben kellene megítélésünk szerint beszélni.

Erre föl is hívtuk már a figyelmet körülbelül egy éve, hogy díjsökkentésre szükség volna. Akár úgy, ahogy azt a kormány felvetette, áfacskéntéssel. Azonban, erre föl hívtuk a figyelmet már egy éve, az EU úgynevezett HÉA irányelve, a hozzáadottértékadó irányelve nem teszi lehetővé, hogy az internet áfáját csökkentjük, hiszen a tételes, taxatív felsorolásban nincs benne az internetszolgáltatás. Azonban hiába hívtuk föl a figyelmet erre egy éve, a kormány a füle botját sem mozdította, csak idén. Az idén lépte ezt meg; számos közleményt, felszólalást kellett kiadjunk, megtegyünk addig, hogy lépések történjenek. Sőt, kezdeményeztünk az alapszintű internet ingyenessé tételéről és emiatt az internetáfacskéntési problémáról egy konzultációt is Deutsch Tamással még tavaly. De az internetről szóló nemzeti konzultációért felelős miniszterelnöki biztos hiába tűzte még ki ráadásul, elfogadva kezdeményezésünket, a találkozót konkrét időpontját, az utolsó pillanatban álláshalmozására hivatkozva lemondta a találkozót. Ezt követően hol hosszú szabadságára, hol arra hivatkozott, hogy a Jobbikkal egyelőre mégsem hajlandó tárgyalni, azóta sem.

Azt gondolom, ez inkorrekt. Inkorrekt az, hogy a sokat emlegetett nemzeti együttműködés rendszerében a konzultációért felelős miniszterelnöki biztos nem hajlandó konzultálni, egyrészt korábbi ígérete ellenére sem, másrészt szövegét és hivatali mulasztását még azzal is tetézte, hogy a Jobbik javaslatának lebutított változatát indítványozta. Ugyanúgy mellőzve az előzetes konzultációt, ahogy korábban az internetadó esetében az előzetes társadalmi vitát. A kormányzatnak ez a csapongása nemcsak hiteltelen, de szakmaiatlan is, hiszen az internethasználati díjak áfájának csökkentése az EU HÉA irányelvébe ütközik, ahogy erre már felhívtuk a figyelmet. Tehát ezen érdemi lépések nélkül nem lehet csökkenteni az uniós összehasonlításban is kiugróan magas tarifákat, amelyek egyébként még 18 százalékos áfával is versenyhátrányt okoznának Magyarországnak. A 18 százalékos áfa inkább valamiféle normális áfának tekinthető a jelenleg világrekordnak számító 27-hez képest, tehát ezt nem valamiféle kedvezménynek, hanem mondjuk, normálisnak lehetne csak tekinteni.

Pedig bizony szükség volna elmozdulásra. A Jobbik szerint a kormány megvalósíthatná a Jobbik által javasolt reklámadóból például az alapszintű internet ingyenessé tételét. E felé jó lépés a települések főterein az ingyenwifi biztosítása, ahogy most a kormány javasolja, hiszen a jobbikos vezetésű önkormányzatoknál tehát már abszolút sikerrel vizsgázott ez a megvalósított gyakorlat, az internetbarát települések mozgalmának egésze alatt, csak hát a miniszterelnöki biztos elfelejtett erre hivatkozni. De sebjaj! Örülünk

még egy félmegoldásnak is, bár egy kicsit fájó, hogy az internetről szóló konzultációra 113 millió forint plusz rekordméretű áfakeret összegben kötöttek szerződéseket, amikor legutóbb néztem; azóta bizonyára még nagyobb kiadások is voltak.

Ezek alapján szerintem bele kellett volna férjen egy érdeklődő parlamenti párttal való egyeztetés is. Azok után, hogy kihirdették, hogy uniós napirendi pont is, különösen, most már kettős minőségében is indokolt volna, hogy itt legyen Deutsch Tamás, de hát ugye, ezért indítványozzuk mi az álláshalmozás minden kikapujának bezárását, megszüntetését, mert úgy tűnik, nem képesek tisztességgel ellátni a feladatukat még azok sem, akik miniszterelnöki biztosként az internettel kapcsolatos konzultációért felelősek.

Azt kérem, fontolják meg a Jobbik ingyenes internetre vonatkozó javaslatát, hogy akár ingyen mobilinternettel olyan településekre is eljussunk, a kistelepülésekre, akár tanyavidékekre, ahol bizony 2020-ban sem lesz még szélessávú internet.

Fontos volna fölfigyelni arra a versenyhátrányra is, amit jelent hazánk számára a rendkívül magas internetdíjak kérdése. A környező országokhoz képest is nagyon drága nálunk az internet. Például, ha a jövedelmi viszonyokat tekintjük, akkor a legdurvább az összehasonlítás. Dániában az átlagos díj mindössze 20 euró, miközben a nettó átlagbér 4000 euró körül van, nálunk közel 500 euró, vagyis több mint hússzorosa, tehát 2000 százalékos árkülönbségről beszélhetünk a magyar átlagár és a dán átlagár összehasonlítása esetén. Ezért is mondjuk azt, hogy a reklámadó bevételeiből abszolút megvalósítható volna az ingyenes alapszintű internet. Azt gondolom, ez fellendíthetné a távmunkát, a távügyintézt, csökkenthetné az autóforgalmat is. Például nem a dugódíjnak kellene hamarosan napirendre kerülnie itt az Országgyűlésben, hanem komoly fejlődésekhez vezethetnénk el. Hiszen az információhoz való hozzáférés a XXI. század társadalmának legalább annyira alapvető fontosságú kelléke (*Az elnök csenget*), mint a fűtés vagy a fürdővíz. Ezt végre Orbán Viktornak is meg kellene értenie. Remélem, hogy Deutsch Tamás előbb-utóbb megjelenik, és átadja neki ezeket az információkat. Köszönöm figyelmüket. (*Dr. Gyüre Csaba tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szólók mindent elmondtak az irányelvről és a törvényjavaslatról, voltak olyan felszólalók is, akik ennél sokkal többet is, ezért a már elhangzottakat nem kívánom megismételni, az irreleváns dolgokra pedig nem kívánok kitérni és reagálni.

Fontosnak tartom hangsúlyozni viszont egyrészt azt, hogy a határon túl élő nemzettársaink vonat-

kozásában is komoly előrelépést jelent a törvényjavaslat, figyelemmel a geo-blocking korlátozó rendelkezéseire.

Fontosnak tartom hangsúlyozni másrésről azt, amire viszont senki nem tért ki, hogy az egyszerű e-mail nem minősül magánokiratnak. Ezt nagyon sok honfitársunk nem tudja, és azt hiszi, hogy amit e-mailen küldött, akár megrendelést, akármilyen nyilatkozatot, az teljes joghatályú nyilatkozat. Ez nem így van. Ez csak korlátozott joghatás kiváltására alkalmas. Az e-mail csak akkor lesz teljes körű és teljes joghatályú, ha elektronikus aláírással és időbélyegzővel van ellátva. Az ilyen e-mailek viszont rendkívül korlátozottak. Erre szeretném honfitársaink figyelmét fölhívni, hogy amennyiben teljes hatályú joghatást szeretnének az e-mailen történő levelezésükkel kiváltani, akkor figyeljenek erre, és ilyen típusú leveleket küldjenek.

Összefoglalva: a Kereszténydemokrata Néppárt támogatja a törvényjavaslatot; kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(9.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A közelmúltban egy gazdasági konferencián Varga Mihály miniszter úr is elismerte, hogy a kormány az Európai Unió felé kötelezettséget vállalt, majd a „Digitális nemzet” fejlesztési programról szóló kormányhatározatban is megerősítette, hogy 2018-ra az ország teljes területén elérhetővé teszi a minimum 30 megabites sebességű internet-hozzáférést, ám ez komoly ütemű fejlesztést igényel a távközlési cégek részéről, amit az ágazatot sújtó adóterhek hátráltatnak.

Jelenleg minden egyes újabb méternyi lefektetett vezeték újabb adóterhet generál a cégeknek, emiatt pedig a fejlesztések gyakorlatilag befagytak, pedig Magyarország a vezetékes lakossági internet-szolgáltatásban elmarad a fejlett országok átlagától, kevesen használják. Az informatikai ágazat foglalkoztatottsági részesedése is csekélyebb. A Világbank tanulmánya szerint az internetpenetráció 10 százalékos növekedése a GDP 1 százalékos növekedését okozza, azaz minél többen interneteznek, annál gazdagabb egy ország. Az elektronikus hírközlés kulturális dimenziójában pedig szeretném kiemelni, hogy ezzel megteremtődnek egy újfajta közéletiségnek, az e-demokráciának a technikai alapjai.

Az LMP számára fontos szempont, hogy a teljes elérés révén a politikai közösség minden tagja, azaz az egyének és kisebb-nagyobb közösségeik visszaszerelhetnek bizonyos társadalomszervezési funkciókat. Az interneten működtetett rendszer mindenki szá-

mára lehetővé tenné a széles körű tájékozódást, a döntésekhez szükséges megfelelő tájékozottságot, továbbá a közvetlen részvételt a döntési folyamatok minden lényeges mozzanatában.

Mi úgy gondoljuk, hogy az információhoz való hozzáférés és a döntési folyamatok közvetlen befolyásolásának lehetősége pedig növeli az állampolgári aktivitást. Az egyéni kezdeményezések átgondolásának, többségi mérlegelésnek is új formái jöhetnek létre, szűkebb keretek közé szorítva a pártpropaganda politikai manipulációinak az eszköztárát. Megszűnhetnek, vagy legalábbis jelentősen csökkenhetnek a választott képviselők és a választóik közti információs aszimmetriák. Itt kiemelném, hogy az állampolgárok sokkal szélesebb lehetőségeket kapnának az állam működésének, gazdálkodásának ellenőrzésére, és természetesen ügyes-bajos dolgaik intézésének is tágabb terepet biztosítana a teljes körű hozzáférés. Fontos aspektus még, hogy már ma is a magyar társadalom jelentős része számára csak az elektronikus média és internetes szolgáltatás kínál valamiféle kultúrát, továbbá a határon túli magyarság és diaszpóra számára különösen fontos a hazai média akár csak webes közvetítéssel elérhető kulturális kínálata. A megfelelő technikai infrastruktúra kiépülésével a kultúra értékei még inkább hozzáférhetővé válhatnak, függetlenül attól, hogy hol él a felhasználó. A virtuális könyv-, kép-, hangtárakban az érdeklődők szabadon kereshetik az érdeklődésüknek megfelelő alkotásokat időbeli és térbeli megkötések nélkül. Online könyvesboltok szolgáltathatják a gyors és olcsó hozzáférést a magyar és az egyetemes irodalmi kultúra alkotásaihoz.

Természetesen továbbra is fontos feladat a kulturális javak folyamatos, szisztematikus digitalizálása. Ily módon a netes hozzáférés megteremti a lehetőséget bizonyos területi és szociális különbségek kiegyenlítéséhez, hiszen gyakorlatilag bárki és bárhol tetszőleges témában oktató tananyaghoz, filmhez, képhez, szótárhoz, lexikonhoz és más digitális formában tárolt információhoz az eddigiektől nagyobb eséllyel férhet hozzá. Ennek következtében könnyebbé válik akár egy adott projektben vagy akár távoktatásban való részvétel is. Agárdi Péter szavaival, amit idézek: „Csak a multimédiás digitális kultúraváltásban gyökeresen megújult értékörzés és műveltségterjesztés mentheti át, de az igenis átmentheti a XXI. század második évtizedébe, illetve az egyetemes kultúrába a nemzeti kvalitást és identitást.”

Egy gondolat jut eszembe még: mindannyian tudjuk, hogy az üvegszálás kábeleken fényimpulzusokkal történik az információtovábbítás. Annak idején a XIX. század nagy költője nem gondolta, hogy a szellem napvilága nemcsak az ablakokon képes beragyogni, hanem bizony üvegszálás kábeleken is tud közlekedni. Azt kívánjuk, hogy ez minél inkább megtörténhessen. A Lehet Más a Politika támogatja ezt. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. A Jobbik képviselőcsoportjából ismételt felszólalásra Novák Előd képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! Nagyon sajnálom, hogy egy ilyen fontos kérdésben nem bontakozik ki érdemi vita. Tulajdonképpen elbeszélünk egymás mellett, ezért én arra buzdítom államtitkár urat, hogy reagáljon még most, amikor esetleg viszonzásra is lehet lehetőségünk, és ne csak zárszóban. Különösen szeretnék választ kapni a 4. §-ra, hiszen miközben üdvözlöttük a fogyasztóvédelmi szempontokat szem előtt tartó és javítani akaró javaslatokat, aggályt fogalmaztunk meg a 4. §-sal kapcsolatban, úgy tűnik, a Postához hasonlóan ismét titkosítani szeretnék versenyztetésre hivatkozva az állami frekvenciavagyon hasznosításának körülményeit. Ez számunkra elfogadhatatlan.

Szeretném ugyanakkor, ha némi vita akár egy kicsit kibontakozna a netsemlegesség ügyében, mert azt gondolom, hogy meglehetősen képmutató és valótlan kommunikációjú döntés született az Európai Parlamentben. Tavaly októberben született ez, és a Fidesz is támogatta az EP-nek azt a döntését, amivel lényegében utat nyitottak a kétsebességű internet felé. A döntés értelmében az internetszolgáltatóknak fizetett pluszdíjak fejében gyorsabb és jobb minőségben jelennek meg egyes tartalmak. Ezzel az óriáscégek újabb hatalmas előnyhöz juthatnak, hátrányos helyzetbe hozva az Európai Unió, így adott esetben Magyarország kis- és közepes vállalkozásait, hiszen az ő webes tartalmaik lassabban és nehezebben lesznek elérhetőek. Erre felhívta a figyelmünket Farkas Gergely, az ifjúsági tagozatunk vezetője és Németh Zsolt informatikai kabinetelnökünk is már tavaly ősszel, illetve több évvel korábban benyújtottuk a netsemlegességre vonatkozó javaslatunkat, még Schön Péter képviselőtársunkkal együtt nyújtották ezt be. Azt gondolom, hogy mivel ez akkor nem váltott ki kellő visszhangot, úgy söpörték le ezt, hogy annak javaslatait még csak nem is építették be, a kormány nem tette magáévá e javaslatokat, ezért azt gondolom, ismét fel kellene hívni a figyelmet arra is, hogy a Deutsch Tamás szavazatával is elfogadott szabályozás hatalmas hátrány az internetező közönség számára is, hiszen a szabad választás helyett immáron azokat a tartalmakat fogják elsősorban megtalálni az internetezők, amelyeket gyorsabban lehet elérni, vagy amelyekért a multicegek fizetnek.

A jogszabály biztosítja az internetszolgáltatóknak azt a jogot, hogy mostantól ők dönthessék el, hogy a felhasználók egyes oldalakhoz milyen gyorsan férnek hozzá, megtilthatják tehát a torrentezést, vagy lassíthatják bizonyos titkosított tartalmak, például az e-mailek elérését is. Ezek az intézkedések teljesen ellentmondanak az eredeti célnak, a netsemlegességnek, vagyis hogy az internetes szolgáltatóknak azonos módon kell megítélniük az online elérhető tartalmakat, weboldalakat és platformokat. Tilos lett volna direkt meggátolni vagy lelassítani a konkurens

weboldalakat, online szolgáltatásokat vagy programokat. Szerintünk a döntéssel végső soron a felhasználók, azaz a magyar emberek járnak rosszul, mert az Európai Unió úgy számolta fel a netsemleges internetet, hogy ismét az óriási vagyonnal rendelkező multik számára teremtett előnyt.

Különösen szomorú, de egyáltalán nem meglepő, hogy a Fidesz és köztük Deutsch Tamás, az internetről szóló nemzeti konzultációért felelős miniszterelnöki biztos is a nagy cégek mellé állt ebben a kérdésben. Nagyon fájó, hogy ő sincs itt, ő sem vesz részt ebben a vitában, ahogy nem hajlandó konzultálni sem az ingyenes internetben zászlósként küzdő Jobbikkal, de azért hadd idézzek pozitívan is ismét - konstruktív ellenzékiességünkről tanúbizonyságot téve - egy politikust. Idéztem már Orbán Viktort, illetve Kubatov Gábort, Nyitrai Zsolt fideszes szakpolitikust az internetadó elítélése kapcsán, kár, hogy ezt nem akkor tette meg, amikor ők maguk javasolták később az internetet.

Mindenesetre hadd idézzem most L. Simon Lászlót, aki államtitkárként a reklámadó előterjesztői zárszavában válaszolt a mi e-mailes internetre vonatkozó javaslatunkra, akkor legalább volt ezzel kapcsolatos reakció, még ha most egyelőre úgy tűnik, nincs is, de hadd próbáljam kiprovokálni ezt. Akkor ő meglehetősen frappánsan válaszolt. Ne ijedjen meg, elnök úr, ismét semmi perverzitet nem fogok idézni tőle, nem a verseit fogom idézni. Azt viszont igen, hogy azt mondta az ingyenes internetre vonatkozó felvetésünkre, hogy ha ez így folytatódik tovább, mármint a hazai nethasználati díjak emelkedése vagy akár csak magas áron tartása, ahogy most jelen pillanatban az internetszolgáltatások területén állunk - mondta L. Simon László -, akkor Magyarország súlyos versenyhátrányba kerül. A román hegyipásztorok a Fogarasi-havasokban olcsóbban interneteznek, mint mi idehaza, és egyébként bizonyos helyeken már nagyobb az internet-hozzáférés, mint nálunk, az ország számos területén.

(9.50)

Hosszú évek óta probléma ez. Franciaországban, Németországban, Ausztriában sokkal magasabbak a jövedelmi viszonyok, mint nálunk, és valójában olcsóbban lehet hozzáférni a szélessávú internethez. Súlyos versenyhátrányt fog okozni, ha ezen a területen nem változtatunk - mondta L. Simon László jobbikos felvetésre. Aztán a miniszter úr irányába fordulva azt mondta: „A miniszter urat is kérjük és javasoljuk, hogy a kormány hathatós eszközökkel avatkozzon be a piac folyamatába, és igenis el kell érni azt, hogy sokkal olcsóbb legyen az internet-hozzáférés, és sokkal szélesebb rétegekhez jussunk el, és azt a versenyhátrányt, ami már most érezhető, leküzdjük.”

Nos, L. Simon László azt mondta, hogy kivételesen ritka, mondhatni, kegyelmi állapot, hogy egyetlen velem valamiben, ilyen szerinte az ezt megelőző négy évben egyszer sem fordult elő, de ebben bizto-

san. Ebben biztosan, és hogyha már vele sikerült zöld ágra vergődni, pedig nem egy egyszerű eset, akkor abban bízom, hogy a nála sokkal konstruktívabb államtitkár úrral is, aki sokkal inkább ért a témához, sikerül zöld ágra vergődnünk ebben a kérdésben; és bízom benne, hogy még itt a vita keretében, legrosszabb esetében a zárszavában, amikor már nem tudunk válaszolni, de nem is kívánok akkor, különösen nem, hogyha a támogatásáról biztosítja, legalább az elvi támogatásáról. Értem én, hogy aztán lehet, hogy pénzt erre nem fognak adni, mert minden más kormányzati lobbira, oligarchákra kell a pénz, erről nem ön dönt, de legalább szakmailag mondja ki, hogy indokolt az, hogy az ingyenes internetről beszéljünk. Mert az, hogy a világrekord 27 százalékos áfát 18 százalékra csökkentik, már ha az Európai Unió kegyeskedik ezt majd egyáltalán megengedni, mint ahogy felhívtam erre a problémára a figyelmet már egy éve, örülök, hogy lassan talán majd lépéseket is tesznek, de ez önmagában nem megoldás.

Az internethasználati díjak csökkentése érdekében és legalább az alapszintű internet ingyenessé tétele érdekében, ami az egész nemzetgazdaság számára is szükséges volna, ez nem szociális kérdés, inkább alapjognak tekinteném egyébként, a Jobbik által elindított, internetbarát települések mozgalmának kiszélesítése, és az ingyenes wifi-szolgáltatásnak a közterületeken, minden településen való bevezetésén túlmenően alapjogként biztosítani az alapszintű, lehetőleg mobilinternet ingyenes elérését. Ezzel kapcsolatban várnánk az államtitkár úr támogatását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kara Ákos államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen, köszönjük szépen a pozitív véleményeket, észrevételeket. Valóban, az ország számára meghatározó és fontos kérdéssről beszélünk.

Köszönöm szépen a többségükben konstruktív és pozitív véleményeket, illetve azoknak a pontoknak a felvetését, ahol választ várnak a kérdéseikre. Először is, szeretném leszögezni, hogy az a terv és az a cél nem változik, hogy 2018 végére szeretnénk elérhetővé tenni a magyar háztartásoknak, hogy ha akarnak, ha szeretnének, akkor kapcsolódni, csatlakozni tudjanak a szupergyors internethez. Ebben a programban, én úgy látom, kollégáimmal folyamatosan egyeztetünk, tartjuk a határidőket jelen pillanatban. Ez egy nagyon fontos célkitűzés, nemcsak azért, mert kiemelt kormányzati célkitűzés, hanem, mint ahogy minden felhívó elmondta, és magam is többször elmondtam a

Parlament falai között, Magyarország szempontjából, a magyar családok, a magyar emberek szempontjából egy rendkívül fontos célkitűzés az ő életük, a mindennapjaik, a munkavégzésük kapcsán, minden más tekintetben. Kiemelten figyeljük tehát ezt. Megjegyzem egyébként, akik ezzel foglalkoznak a képviselőtársaim közül, ők pontosan tudják, hogy ezzel a 2018 végi vállalással egyébként nagyon sok EU-s ország elé fogunk kerülni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szakmai vita mellett nyilván volt politikai típusú vita is. Nagyon fontos, hogy elvarratlanul szálak ne maradjanak, ezért szeretném mondani, hogy internetadó nem volt, nincs is, és nem is lesz. Tehát ebben világos volt mindig is az álláspontom, a Fejlesztési Minisztériumnak mindig világos volt ebben az álláspontja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sok olyan kérdés van valóban, ami nem a törvénytervezettel kapcsolatban hangzott el. Vannak köztük olyanok, amelyekre itt most mindenképpen kell reagálni, de ha megengedik, a törvény kerete azért nem hozná azt magával, hogy az internettel kapcsolatos összes létező kérdést most tudjuk megbeszélni, már csak azért sem, mert egyébként nagyon sok olyan téma jött föl, ami korábbi, internethez kötődő törvényjavaslatoknál szerintem már kibeszélésre, véleménycserére került.

Először is, az LMP számára szeretném mondani, ez egy nagyon fontos dolog, mondanám, ha itt lenne a képviselő úr, de mondom, mert fontos, tehát tisztelettel mondom a számára, hogy semmifajta fejlesztések nem fagytak be Magyarországon. Pont most készülünk arra, hogy 139 járásban a vállalkozásokkal közösen - önkéntes vállalás, kormányzati, illetve EU-s forrás tekintetében - a szélessávú internethez szükséges infrastrukturális fejlesztéseket végre fogjuk hajtani. És erre mondtam az előbb, hogy időben vagyunk, jól állunk vele, tudjuk tartani a határidőket. Most, jelen állapotban ezt nyugodtan tudom mondani. És szeretném még egyszer megerősíteni, tehát épp ellenkezője zajlik Magyarországon, az utóbbi idők legnagyobb ilyen típusú fejlesztésére készül az ország.

És a jobbikos képviselő úr számára is, Novák Előd képviselőtársam számára is mondom, hogy én nagyon remélem, hogy ebben a fejlesztésben nagyon sok magyar vállalkozás fog részt venni. Nagyon remélem, hogy a szupergyors internet kiépítésében nagyon sok magyar vállalkozás szerepet fog vállalni, és szerepet is fog kapni. Ezt majd nyilván az arra hivatott testületek, emberek el fogják dönteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az internetsemlegeség témájára, ha megengedi, képviselőtársam, nem térek ki most, ennek a törvénytervezetnek a keretében, hiszen ez meghaladja a benyújtott javaslat dolgát, de szeretnék rá utalni, hogy egyébként erről már volt szó közöttünk is, meg beszéltünk is erről a parlamentben, de lehet, hogy alkalmat kell teremteni arra, hogy ennek a részét kibeszéljük, mert nekem más a véleményem, mint önnek az elfogadott, illetve az azzal kapcsolatos uniós döntés következményeivel kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézem, szeretnék még minden olyat előhozni... Igen, az alapszintű internettel kapcsolatban elérhető árú internet-alapsomag biztosításáról beszélünk, és akkor szeretnék kapcsolódni az internetkonzultációval kapcsolatos dolgokhoz. Ez egy nagyon fontos dolog volt, hiszen több tízezer ember mondta el a véleményét a miniszterelnöki biztos által kezdeményezett internetkonzultációval kapcsolatban. És valóban, az ő munkájának, illetve ennek a konzultációnak az eredményeképpen nagyon sok, az internetezést segítő törvényjavaslat, illetve szándék került, illetve kerül majd az Országgyűlés elé. Úgyhogy azt gondolom, hogy ilyen értelemben az internetkonzultáció egy nagyon fontos és az ügyet segítő folyamat volt.

A törvénytervezettel kapcsolatban tulajdonképpen olyan típusú, egyéb más észrevétel szerintem nem hangzott el, amelyre most reagálni kéne, ezért megköszönöm az elnök úrnak meg tisztelt képviselőtársaimnak a türelmet, és akkor arra szeretném a képviselőtársakat kérni, hogy támogassanak, támogassák a kormányt a benyújtott törvényjavaslat elfogadásában. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9894. számon a parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény módosításáról szóló T/9894. számú törvényjavaslat a népszavazási kérdés benyújtásának szabályait módosítja. A hatályos szabályozás szerint egy adott kérdés benyújtását követően nem nyújtható be azonos tárgyú kérdés a népszavazási törvényben meghatározott időpontig és esetekben. Ez az úgynevezett benyújtási moratórium.

2016. február 23-án két párhuzamos népszavazási kezdeményezés is benyújtásra került, amelyekkel kapcsolatban több jogorvoslati eljárás is indult.

Azért, hogy a benyújtással kapcsolatos események ne ismétlődjenek meg, a kormány kérte a Nemzeti Választási Bizottság javaslatait a népszavazási

törvény módosítására. A Nemzeti Választási Bizottság benyújtási moratóriumra vonatkozó javaslatát figyelembe véve a kormány 2016. április 1-jén benyújtotta a népszavazás kezdeményezéséről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslatát.

(10.00)

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A benyújtási moratórium időbeli problémája abból ered, hogy míg a korábbi szabályozás szerint a kérdés hitelesítésének időpontjától nem volt benyújtható azonos tárgyú kérdés, addig a hatályos szabályozás szerint a kérdés benyújtása a kezdő időpont. Mivel a népszavazási kezdeményezést hitelesítő vagy a hitelesítést megtagadó nemzeti választási bizottsági döntéssel szemben a népszavazási törvény alapján a Kúriához lehet fordulni jogorvoslatért, ezért egy kérdésben az eljárás akkor zárul le, ha a jogorvoslati határidő eredménytelenül eltelt vagy jogorvoslat esetén a Kúria meghozta a jogerős döntést. Ekkortól kezdve nyújtható be új kérdés, ami így kihat a moratórium kezdetére is.

A megtapasztalt méltatlan helyzet megismétlődésének elkerülése érdekében szükséges a népszavazási törvény egyes rendelkezéseinek módosítása. A probléma gyökere a benyújtási moratórium miatt áll fenn, ezért indokolt a kezdő időpont későbbi meghatározása az eljárásban, így az azonos tárgyú kérdésekben a párhuzamos aláírásgyűjtés megengedése, ezáltal az azonos tárgyú kérdések között nem a benyújtás sorrendje döntene, hanem az aláírásgyűjtés gyorsasága és sikeressége. Így biztosítható a nagyobb társadalmi támogatottsággal rendelkező kezdeményezés primátusa.

A fentieknek megfelelő, legészszerűbb időpont a párhuzamos aláírásgyűjtés megengedése esetében az aláírások ellenőrzéséről hozott, jogerős nemzeti választási bizottsági határozat. Ez azt teszi lehetővé, hogy az azonos tárgyú népszavazási kezdeményezések aláírásgyűjtése párhuzamosan történhetne, a moratórium tehát a kérdés benyújtása helyett megfelelő számú aláírások meglétéről hozott jogerős nemzeti választási bizottsági határozattal állna be. Ebben az esetben szükséges annak meghatározása, hogy a Nemzeti Választási Bizottság mikor dönt az azonos tárgykörrel. Legcélszerűbb, ha ezt a döntést már a kérdés hitelesítésekor meghozza.

Az azonos tárgyú kezdeményezések közül az elsőként hitelesített kérdés kezdeményezőjét - mivel első benyújtóként az azonos tárgykör megléte fogalmilag kizárt - a későbbi azonos tárgyú kérdések hitelesítése esetén személyes értesítés alapján tájékoztatni szükséges, hiszen további kérdések hitelesítése esetén a kezdeményezések egymással versengenek. A választópolgárok tájékoztatása céljából szükséges a választás.hu oldalon az azonos tárgyú kezdeményezésekről táblázat, nyilvántartás vezetése.

A javaslat a Nemzeti Választási Bizottság által megküldött javaslat alapján a párhuzamossági moratórium jelentős szűkítését tartalmazza a következők

szerint. Választópolgári kezdeményezés esetén mindaddig van lehetőség azonos tárgyú kérdés benyújtására, amíg nem válik jogerőssé a Nemzeti Választási Bizottság másik azonos tárgyú kérdés kapcsán a megfelelő számú érvényes aláírás meglétéről hozott határozata. Ezt követően újabb azonos tárgyú kérdés benyújtására nem kerülhet sor. A már folyamatban lévő aláírásgyűjtéseket be kell szüntetni, az aláírásgyűjtő lapokat vissza kell adni a Nemzeti Választási Iroda részére.

A szabályozás értelmében a kormány és a köztársasági elnök nem kezdeményezhet olyan tárgykörben népszavazást, amelyben már jogerősen hitelesítették a népszavazási kezdeményezést.

Tisztelt Országgyűlés! A moratórium szabályainak megváltoztatása mellett a javaslat a következő módosításokat is tartalmazza. Ahogy már említettem, a javaslat szerint az azonos tárgykör fennállásáról a Nemzeti Választási Bizottság a kérdés hitelesítésekor dönt. Több azonos tárgykörű kérdés hitelesítése esetén a Nemzeti Választási Bizottság az elsőként benyújtott kérdés szervezőjét erről írásban tájékoztatja, az azonos tárgyú kezdeményezésekről a választópolgárokat a hivatalos honlapon - ahogy említettem - szintén tájékoztatni fogja.

A javaslat az aláírásgyűjtő ívek tekintetében az országgyűlési választásokon használt ajánlóívek kezelésére vonatkozó szabályokhoz hasonló módon rendelkezik. Ennek eredményeképpen a népszavazás szervezői a választási iroda által kiadott, egyedi azonosítóval ellátott aláírásgyűjtő íveken gyűjthetik a támogató aláírásokat. Ezzel a választási irodáknak egységes formátumú, szkenneléssel könnyen feldolgozható íveket kell ellenőrizniük, adatvédelmi szempontból pedig előnyt jelent, hogy a gyűjtési időszak végén valamennyi ívvel el kell számolniuk a szervezőknek.

A javaslat egyértelműsíti, hogy az aláírások ellenőrzésének eredményét a Nemzeti Választási Bizottság határozatban állapítja meg. A javaslat által megállapított moratóriumra vonatkozó új szabályokat a hatálybalépéskor folyamatban lévő népszavazási kezdeményezésekre is alkalmazni kell.

Tisztelt Ház! Az előzőekben ismertetett módosítók egy kiemelt kérdésben jelentenének fontos előrelépést a népszavazás intézményének szabályozásában. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot annak megvitatását követően a szavazás során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Répássy Róbert képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt előrebecsátom, hogy a Fidesz-Magyar

Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja az előttünk fekvő törvényjavaslatot.

A következőkben kétféle vita fog kibontakozni: az egyik a versengő népszavazási kezdeményezésekről fog szólni, a másik pedig a politikai profilozásról fog szólni. Ez utóbbiról, tudniillik, hogy valaki a profilja alapján melyik párthoz tartozik vagy melyik párt érdekében lép fel, én nem szeretnék állást foglalni, megteszik ezt majd az utánam következők.

Tisztelt Ház! A versengő népszavazási kérdések miatt elméletben és néha gyakorlatban is a konkuráló jogok problémájának a helyzetébe kerül a népszavazást kezdeményező, hiszen mindaddig, amíg a népszavazási kezdeményezéssel azért nem élhet, mert másvalaki élt a népszavazási kezdeményezés jogával, addig az ő joga hátrébb sorolandó.

A probléma gyökere a benyújtási moratórium miatt áll fenn, amiatt jön létre ez a probléma, amit az államtitkár úr is részletesen bemutatott, hogy egy benyújtási moratóriumot tartalmaz a törvény; egyébként eltérően szabályoz a jelenleg hatályos törvény a korábbi népszavazási törvényhez képest. Mivel ez a probléma gyökere, tehát a konkuráló jogok, a versengő népszavazási kérdésekben konkuráló jogok ügyében a legfontosabb kérdés a benyújtási moratórium kezdő időpontja, ezért indokolt a kezdő időpont későbbi meghatározása az eljárásban, így az azonos tárgyú kérdésekben a párhuzamos aláírásgyűjtés megengedése. Erre tett javaslatot a Nemzeti Választási Bizottság és a Nemzeti Választási Iroda. Ezáltal az azonos tárgyú kérdések között nem a benyújtás sorrendje döntene, hanem az aláírásgyűjtés gyorsasága és sikeressége, így biztosítható a nagyobb társadalmi támogatottsággal rendelkező kezdeményezés primátusa. Ebből következik, hogy az előbb említett konkuráló jogok problémája akként fog eldőlni, hogy melyik népszavazási kezdeményezés mellé áll több aláíró, több kezdeményező állampolgár.

A fentieknek megfelelő, legészszerűbb időpont a párhuzamos aláírásgyűjtés megengedése esetén az aláírások ellenőrzéséről hozott jogerős NVB-határozat. Ez azt teszi lehetővé, hogy az azonos tárgyú népszavazási kezdeményezések aláírásgyűjtése párhuzamosan történhetne, a moratórium tehát a kérdés benyújtása helyett a megfelelő számú aláírások meglétéről hozott, jogerős nemzeti választási bizottsági határozattal állna be. Ebben az esetben szükséges annak meghatározása, hogy a Nemzeti Választási Bizottság mikor dönt az azonos tárgyköréről. Legcélzerűbb, ha ezt a döntést már a kérdés hitelesítésekor meghozza.

(10.10)

Az azonos tárgyú kezdeményezések közül az elsőként hitelesített kérdés kezdeményezőjét - mivel első benyújtóként az azonos tárgykör megléte formailag kizárt - a későbbi azonos tárgyú kérdések hitelesítése esetén személyes értesítés alapján tájékoztatni szükséges, hiszen további kérdések hitelesítése esetén a kezdeményezések egymással versengenek. A

választópolgárok tájékoztatása céljából szükséges a választas.hu oldalon az azonos tárgyú kezdeményezésekről táblázat, nyilvántartás vezetése.

Emellett természetesen szabályozni kell a párhuzamos aláírásgyűjtés megengedése esetén a moratórium beállásakor a folyamatban lévő kezdeményezések sorsát, amelyek több esetben is előállhatnak, ha az új szabályozást bevezetjük. Erre nem kívánok részletesen kitérni, erről beszélt államtitkár úr is, és egyébként a törvényjavaslat is részletesen tartalmazza.

Tehát a legfontosabb kérdés, a legfontosabb jogi probléma, amit ebben a helyzetben meg kell oldanunk, hogy a versengő népszavazási kérdésekben mindazok az állampolgárok, akik kezdeményeznek, élnek a népszavazás kezdeményezéséhez való jogukkal, ezek az állampolgárok, mindaddig, amíg az elsőbbség kérdése jogerősen el nem dől, addig gyűjtessenek aláírásokat.

Az persze egy érdekes és gyakorlati problémát fog okozni, hogy az azonos tárgyúnak minősített népszavazási kezdeményezésekre, amelyek azonban nem feltétlenül azonos szövegezésű népszavazási kezdeményezések, a választópolgárok hogyan fognak reagálni, ha azt tapasztalják, hogy ugyanabban a tárgyban több népszavazási kezdeményezésre is gyűjtenek aláírást. De mivel nem kizárt, hogy több népszavazási kezdeményezést is támogassanak a választópolgárok, ezért az ő szempontjukból ebben a kérdésben nem kell már az elején állást foglalniuk, majd csak akkor, ha végül a Nemzeti Választási Bizottság jogerősíti a népszavazási kezdeményezést.

Tisztelt Ház! Tehát álláspontunk szerint a kormány javaslata egy korrekt és a gyakorlatban nemegyszer előforduló problémát, és nemcsak a közelmúltban, hanem a régmúltban előforduló problémát is orvosló javaslat. Bízom benne, hogy a Házban meglesz az ehhez szükséges minősített többség. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bárándy Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy amikor ezt a témát tárgyaljuk, akkor elsőként azt azért érdemes feleleveníteni, hogy az alkotmányozás során a kormány és a kormánypártok a közvetlen demokráciára a legsúlyosabb csapást akkor mérték, amikor megváltoztatták a népszavazás érvényességére és eredményességére vonatkozó szabályokat. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy mióta ez a rendelkezés hatályba lépett, azóta egyetlen eredményes és érvényes népszavazás nem volt Magyarországon.

Éppen ezért persze fontos kérdés, de ehhez képest marginális kérdés, amiről ma tárgyalunk, ennek a változásnak vagy változtatásnak a visszaalakítása, ami elsődlegesen fontos lenne ahhoz, hogy Magyar-

országon ismét működjön a közvetlen hatalomgyakorlásnak ez az intézménye. Érdemes lenne továbbá átgondolni azt is, hogy a népi kezdeményezés intézményét visszahozzuk a jogrendszerbe. Tudom azt, hogy az elmúlt ciklusban számos kellemetlen vitát eredményezett ez önöknek, ettől függetlenül, bár Magyarország alapvetően nem a közvetlen demokrácia elveire épül, azért a közvetlen demokráciának ezt a két intézményét érdemes volna egyrészt megtartani, másrészt pedig olyan módon megtartani, hogy azt használni, azt érvényesíteni is lehessen, mert hiába vannak szabályok arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet aláírást gyűjteni, hogyan lehet népszavazást kezdeményezni, ha praktikusán arra alig van remény, hogy egy érvényes és eredményes népszavazást lehessen tartani.

Ismét itt emlékeztetnék arra, hogy abban az esetben, ha ezek a szabályok lettek volna érvényben, hatályban az elmúlt, most már közel 30 évben - 27-28 évben -, akkor ez alatt az időszak alatt, azaz közel három évtized alatt összesen kettő érvényes és eredményes népszavazás történhetett volna Magyarországon. Azt gondolom, amikor erről a témáról beszélünk, akkor elsősorban ezt érdemes az asztalra tenni, és kérni, sőt mi több, követelni a kormánypártoktól azt, hogy erre irányuló változtatási javaslatot nyújtsanak be, illetve erről szóló egyeztetést kezdeményezzenek.

A másik, ami konkrétabb előzménye ennek a benyújtott javaslatnak, azt mindenki tudta. Répássy képviselő úr utalt is rá, hogy nyilvánvalóan ebben a vitában szó lesz erről. Természetesen szó lesz erről. Szó lesz arról, hogy az elmúlt időszak, és fogalmazhatok inkább úgy, hogy a közelmúlt eseményei rávilágítottak a népszavazási eljárás szinte összes problémás pontjára. Történt ez azért, mert volt egy olyan népszavazási kezdeményezés a Szocialista Párt részéről a vasárnapi boltzárról, zárvatartásról, amiről a kormány úgy gondolta, hogy mindenáron meg kell akadályozni, hiszen minden felmérés azt mutatta, hogy a társadalom 70-75-80 százaléka - felméréstől függ, hogy mennyit mondtak, de körülbelül ezek a számok szerepeltek - ellenzi a vasárnapi boltzárát, és támogatna egy ilyen népszavazási kezdeményezést. Éppen ezért a legkülönbözőbb módszerekkel vetettek gátat, a Nemzeti Választási Bizottság és a Nemzeti Választási Iroda hathatós és tevékeny részvételével és asszisztenciájával annak, hogy a Szocialista Párt népszavazási kezdeményezése sikeres lehessen. Márpedig, ha önök az összes jogszerű és egyébként a jogszerűség határán az én meglátásom szerint lényegesen túlmutató eszközt felhasználják, akkor az értelemszerűen rámutat arra, hogy milyen problémák vannak ma a népszavazási eljárással kapcsolatban, és hol szükséges ezeken módosítani.

Természetesen a leg... - hát, hadd fogalmazzak így -, a legalja ennek a folyamatnak az volt, amikor bizony a Fidesz egyik alelnökéhez köthető kopasz verőemberek akadályozták meg az MSZP képviselőjét abban, hogy benyújthassa a népszavazási kezdeményezést. Nemcsak azért érdemes ezt itt felemlíte-

ni, mert egyrészt egy ilyen fölött szemet hunyni nem lehet, ha erről a témáról beszélünk, és nemcsak azért, mert ez nemcsak a népszavazást, hanem alapvetően a demokratikus rendet veszélyeztette már Magyarországon, hanem azért is, mert ha ez az esemény nincsen, nincs ez az esemény, ami nemcsak hazánkban, hanem nemzetközi szinten is közfelháborodást keltett, akkor ez a javaslat ma nincs előttünk. Ezt biztosan tudom mondani.

Azért tudom ezt ennyire határozottan és biztosan mondani, mert a Nemzeti Választási Iroda vezetője már hónapokkal ezelőtt - sőt, talán nem túlzok, ha éveken mérem ennek az idejét - elmondta azt, hogy milyen problémák vannak a választójogi rendszerrel, és milyen problémák vannak a népszavazással kapcsolatban. A Választási Iroda vezetője számos konferencián - számos olyanon is, ahol egyébként én is jelen voltam, akár hallgatóként, akár előadóként - elmondta ezeket a problémákat. A kormányzat a füle botját nem mozdította erre. Magyarán, ha nincs ez a botrány, nincs ez a példátlan támadás a demokrácia ellen, akkor ez a javaslat sincs ma előttünk. Ennyi haszna legalább volt.

Azt gondolom, hogy amikor megítéljük azt, hogy támogatható vagy nem ez az előttünk fekvő javaslat, illetve hogyan állunk hozzá, akkor ezeknek az előzményeknek az ismerete és ismertetése elkerülhetetlen. Már csak azért is, mert ahogy fogom ismertetni, a Választási Iroda vezetőjének a javaslataiból számos elem nem került beépítésre ebbe a törvénybe.

(10.20)

Az egyetlen dolog, amit szabályozni kíván, az az, amiből közbotrány lett. Ez még egy olyan arra utaló jel, hogy semmi mást nem szolgál ez, mint hogy e tekintetben a kedélyeket csillapítsa, és lehetőség szerint még egy ilyen közbotrányra alapot adó helyzetet ne tegyen lehetővé a jövőben a jogrendszer. Ez egyébként melleleg egy jó mellékhatása ennek a javaslatnak.

Ami tehát pozitívum és pozitívumként szeretném kiemelni belőle, az az, hogy a benyújtási moratórium szabályain jelentősen enyhít. Azonban ahogy mondtam, és itt szeretnék konkrét is lenni, a Nemzeti Választási Iroda honlapján található tervezetekből számos elemet nem vett át a javaslat, ezek kimaradtak a benyújtott törvényjavaslatból. Ilyen például a népszavazáshoz való alanyi jog korlátozására kitárlt és a gyakorlatban teljesen értelmetlen támogató aláírás. Ez jelenleg 20-30 választópolgárt jelent. Szóval, ezeknek a számát drasztikusan növelni kívánták legalább 200-250 főre, érdemes lett volna ezt is megfontolni.

Elhagyták az ügyfélkapus benyújtásra vonatkozó észszerűtlen felvetéseket, elhagyták azokat a rendelkezéseket, amelyek az NVB jogkörét növelték volna, itt a jelenlegihez képest több esetben formai szempontból visszaautasítható volna a népszavazási kezdeményezéseket. De továbbmegyek: az elmúlt időszak tapasztalatai szerint mind a Nemzeti Választási

Bizottság, mind a Kúria a népszavazás jogintézményére vonatkozó szabályoknak a kezdeményezők és a választópolgárok szempontjából indokolatlanul szűk, megszorító, nemegyszer önmagának is ellentmondó, a korábbi alkotmánybírósági gyakorlattal tételesen ellentétes értelmezést fogadtak el, ami ténylegesen a részvételi demokrácia kiüresítéséhez vezetett, zárójelbe teszem: természetesen amellet, hogy ezt a jogszabályok is megfelelőképp elősegítették.

Az MSZP-nek volt egy saját törvénymódosító javaslata, amelyet önök tegnap a szavazáskor elutasítottak, azaz annak a tárgysorozatba vételét, a meg tárgyalását sem tették lehetővé. Ezeknek a célja vagy ennek a javaslatnak a célja az lett volna, túlmenően egyébként a jelenlegi előttünk fekvő javaslaton: a népszavazási kérdésekkel szemben támasztott követelmények egyértelművé tétele, a népszavazási eljárás szabályainak egyértelmű meghatározása és a népszavazás jogintézményének a védelme.

Amit a leginkább hiányolunk az előttünk fekvő javaslatból, és a mieinkben szerepeltek, ebből szeretnék néhány szempontot felvillantani. A népszavazási kérdés egyértelműségére vonatkozó törvényi követelmény pontos meghatározása lett volna, illetve lenne szükséges. A mai joggyakorlat elképesztő. Ha a köznap szöveghasználatnak megfelelő a kérdés, azt a jogalkotói egyértelműség követelményét sértőnek tekintik, míg ha precíz kérdés kerül eléjük, azt a választópolgár számára minősítik érthetetlennek. Tudják, ez a „van sapka vagy nincs sapka rajta” tipikus esete, ami kifejezi, hogy a kérdésnek elsősorban a választópolgár számára kell egyértelműnek lennie. Tehát ez lenne a jobb megfogalmazás, hogy nem a törvényi szempontból kell hogy egyértelmű legyen elsősorban, hanem a választópolgár számára kell egyértelműnek lenni, hogy mi az elérni kívánt cél, az Országgyűlés számára pedig elegendő, ha az eredményes népszavazásból következő döntés irányát jelöli ki a kérdés.

Másrészt a népszavazással szembeni jogszabályi korlátokat megszorítóan kell értelmezni - ez volna a helyes. Jelenleg ugyanis az Országgyűlés hatáskörének korlátaira, valamint a tiltott tárgykörökre vonatkozóan mind az NVB, mind a Kúria olyan kiterjesztő értelmezést fogadott el, amely alapján érdemi társadalompolitikai vagy gazdasági kérdésben lényegében nem tartható népszavazás. A párhuzamos népszavazási kezdeményezésekre vonatkozó jelenlegi abszurd szabályozás hatályon kívül helyezése mellett a népszavazás elrendelésében állít fel párhuzamosági moratóriumot.

Ennek megfelelően azonos tárgyú kérdésekben is elindulhat az aláírás gyűjtése. Az Országgyűlés népszavazást pedig abban a kérdésben rendel el, amely esetében a népszavazási aláírások szükséges számának meglétéről elsőként tájékoztatták. Ez a szabályozás a komoly társadalmi tárgyú kérdés megfogalmazója számára biztosítja az elsőség jogát, nem pedig a választási iroda sorszámkiaadó automatájához való hatékony nyomakodáshoz fűz közjogi követelményeket.

Amit szeretnék még kiemelni, és itt csak egy mellékszálként: örülök annak, hogy államtitkár úr itt már az expozéban másként fogalmazott, de meglehetősen cinikusnak tartjuk az indokolását bizonyos helyeken a törvényjavaslatnak. Például, amikor azt írja szó szerint, hogy az azonos tárgyú népszavazási kezdeményezések benyújtására vonatkozó moratórium lejártakor az esetleg kialakuló visszás helyzetek megelőzésére szolgál majd ez a törvényjavaslat. No, hát a 2016. február 23-ai eseménysor után ezt az „esetleg” szót, azt gondolom, hogy nyugodtan kihagyhatták volna az indokolásból, ahogy egyébként államtitkár úr helyesen ki is hagyta a saját mondanójából.

A saját javaslatunkban szereplő célok és eszközök többségében nem jelennek meg a javaslatban, itt visszautalnék az ottani megfogalmazásra, a javasolt célok közül az a), b) pont alatti egyáltalán nem és a c) pont alatti részben. Ez az egyetlen részbeni azonosság a versengő kezdeményezések problematikájára vonatkozik, a valós társadalmi támogatottságú kérdéseknek biztosít előnyt. Ez a megoldás jobb, ahogy Répássy képviselő úr is elmondta, mint a jelenlegi, de a mi meglátásunk szerint nem teremt egyenlő versenyfeltételeket még így sem, mert ha például egy kérdést az NVB hitelesít, és egy másik párhuzamos kezdeményezést nem, a Kúria jogorvoslati eljárás során viszont mindkettőnek zöld lámpát biztosít, akkor valójában a Kúria döntéshozatali sebessége dönti el, ki lehet a több aláírást összegyűjtő, vagy legalábbis nagyon jelentős előnyt élvez.

Hiányzik a javaslatból az a garanciális rendelkezés, ami jelentősen csökkentené a Kúria döntésére rendelkezésre álló határidőt, itt 90 napról például 30-ra; másrészt rögzíteni kellene, hogy a vázolt példában lehetőleg egyidejűleg kell meghozni a kúriai döntést annak érdekében, hogy ne a kúriai döntés időbeliségéből fakadjon bármely kezdeményező versenyelőnye. Az NVI javaslatában még az NVI elnöke állította volna elő az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát. A javaslat ezt a megoldást nem veszi át, ugyanakkor az NVI adja ki a sorszámmal ellátott valamennyi aláírásgyűjtő ívet. Itt a pénzügyi szankció a le nem adott ívek esetén ezer forint. A javaslat tehát, és ezt kritikaként mondom, elfogadhatatlan módon fenntartja a Kúria 90 napos jogorvoslati határidejét.

Összefoglalóan, tisztelt elnök úr, még egy 30 másodpercet kérnék. *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen. A kormányzati javaslat fontos garanciális szabályokat nem tartalmaz. Tehát a népszavazási kérdés tartalmát illetően, itt tiltott tárgykörök értelmezésének a szűkítésére gondolok, és gyakorlatilag ez a javaslat kizárólag a benyújtási versengést oldja meg. Éppen ezért tehát a javaslat felemás, és nagyon sok minden hiányzik belőle, örültünk volna, hogyha ennél egy komplexebb javaslat kerül a Ház elé.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, és köszönöm, hogy a 30 másodpercet betartotta.

A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az utóbbi időben észlelt anomáliák alapján *(Derültség. - Dr. Schiffer András: Anomáliák?!)* a kereszténydemokraták szükségesnek tartják az azonos tárgyú népszavazási kezdeményezések benyújtási moratóriumának újr szabályozását annak érdekében, hogy az NVI előtt kialakult méltatlan helyzet a jövőben elkerülhető legyen. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Felmerül a kérdés, hogy miből ered a benyújtási moratórium problematikája, még akkor is, ha ez Schiffer Andrásnak nem tetszik. A fenti kérdésre az adekvát jogi választ akként tudnám megfogalmazni, hogy míg a korábbi szabályozás, vagyis az 1998. évi III. törvény 12. §-a arról rendelkezett, hogy amennyiben az OVB az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, úgy akkor ugyanazon tartalmú kérdésben újabb aláírásgyűjtő ívek mintapéldányai nem voltak benyújthatók, illetőleg a népszavazás elrendelésére irányuló újabb kezdeményezés előterjesztésére szintén nem volt joghatályosan lehetőség, egészen a népszavazás megtartásáig vagy a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig, addig a hatályos szabályozás, vagyis a 2013. évi CCXXXVIII. törvény alapján magának a népszavazási kérdésnek a pusztán időpont szerinti benyújtását kell irányadónak tekinteni a kezdő időpont meghatározása vonatkozásában.

(10.30)

Mivel pedig a népszavazási kezdeményezést hitelesítő vagy a hitelesítést megtagadó NVB-döntéssel szemben a hatályos Nsztv. alapján a Kúriához lehet jogorvoslatért fordulni, ezért egy népszavazási kérdésben az eljárás napjainkban akkor tekinthető lezártnak, ha a jogorvoslati határidő eredménytelenül eltelt, vagy benyújtott jogorvoslat esetén akkor, ha a Kúria meghozta a maga jogerős döntését. Ettől az időponttól kezdve nyújtható be joghatályosan az új népszavazási kérdés, ami így természetesen kihat a moratórium kezdetére.

Itt szembesülünk azzal a kérdéssel, hogy ki és miért gyorsabb az újabb népszavazási kérdés benyújtása vonatkozásában. Vagyis itt jön elő Zénón paradoxona, mondhatni, Akhilleusz és a teknős esetének újkori problematikája, amelyben - mint tudjuk - a Kúria bölcséleti alapon meghozta a maga döntését, így lettek utolsókból az elsők. *(Dr. Schiffer András: És elsőkből az utolsók.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Van, hogy az érzékek által alkotott kép félrevezető, a mozgás pedig csak illúzió, így az NVI időbélyegéért folytatott versenyfutás eredménye nehezen megállapítható. Az ilyen jövőbeni fejtörések elkerülése érdekében a

kereszténydemokraták támogatják a benyújtási moratórium enyhítését, vagyis azt, hogy az azonos tárgyú népszavazási kezdeményezés benyújtására a választópolgár által mindaddig lehetőség legyen, míg nem válik jogerőssé a Nemzeti Választási Bizottság másik azonos tárgyú kérdése kapcsán a legalább 200 ezer érvényes aláírás meglétéről szóló határozat. Fentiek egyidejűleg... (Dr. Schiffer András közbeszólása. - Az elnök cseppet.) - köszönöm, elnök úr - azt is jelentik, hogy sem a kormány, sem a köztársasági elnök nem kezdeményezhetne olyan tárgykörben népszavazást, amelyben már jogerősen hitelesített népszavazási kezdeményezés van.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat szerint az azonos tárgykör fennállásáról az NVB a kérdés hitelesítésekor döntene. Több azonos tárgyú kérdés hitelesítése esetén pedig az NVB az elsőként benyújtott kérdés szervezőjét erről írásban tájékoztatná, a fenti tényekről a választópolgárokat pedig az NVI saját honlapján tájékoztatná.

A törvényjavaslat a népszavazási aláírásgyűjtő ívek tekintetében az országgyűlési választásokon használt ajánlóívek kezelésére vonatkozó szabályok szerint rendelkezik, ami konkrétan azt jelenti, hogy a népszavazás szervezői jogszerűen csak az NVI által kiadott és laponként egyedi azonosítóval ellátott aláírásgyűjtő íveken gyűjthetik majd támogató aláírásaikat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti rendelkezés egyrésztől könnyíti a népszavazás szervezőinek joggyakorlását, mert a kezdeményezők megszabadulnak az ívek másolásával járó feladatoktól és költségektől, másrészt pedig azzal jár, hogy az NVI szkenneléssel pontosan és gyorsan feldolgozható, jó minőségű aláírásgyűjtő íveket fog majd ellenőrizni, harmadrészt pedig adatvédelmi szempontból jelent a törvény jelentős előrelépést azáltal, hogy a népszavazás szervezőinek a gyűjtési időszak végén valamennyi aláírási gyűjtőívvel el kell majd számolniuk. A törvényjavaslat továbbá egyértelműsíti azt is, hogy az aláírások ellenőrzésének eredményét az NVB határozatban állapítja meg, valamint rendezi azt, hogy az új szabályokat a törvényjavaslat hatálybalépésekor folyamatban levő népszavazási kezdeményezésekre is alkalmazni kell.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiek alapján a kereszténydemokraták támogatják a népszavazás kezdeményezéséről, az európai polgári kezdeményezésről, valamint a népszavazási eljárásról szóló 2013. évi CCXXXVIII. törvény módosításáról szóló T/9894. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypartok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Dúró Dóra képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kizárólag arról szeretnék ennek a

törvényjavaslatnak a kapcsán beszélni, hogy milyen a politikai kultúra Magyarországon, és egészen egyszerűen arról, hogy hogyan is működik ez az ország.

Tudjuk jól, hogy februárban mi történt a Nemzeti Választási Irodánál, nem kívánom részletesen ismertetni ezt újra, ugyanakkor nagyon fontos aspektusa az egész kérdésnek, hogy az igazságügyi miniszternek, aki ennek a törvényjavaslatnak az előterjesztője, milyen felelőssége van ebben. Ezt megkérdezték három nappal az eseményeket követően Trócsányi Lászlótól egy sajtótájékoztatón, és ő azt mondta, hogy neki azért nincsen felelőssége, mert a Nemzeti Választási Bizottság és a Nemzeti Választási Iroda nem jelezte neki a problémát, hogy ezzel a szabályozással ilyen problémák lennének. Mindez 2016 februárjában történt.

2015. július 20-án - 2015. július 20-án! - azt olvashattuk az MTI-ben, hogy Pálffy Ilona NVI-elnök levélben tájékoztatta arról az igazságügyi minisztert, hogy nem egyértelműek a népszavazási kérdések kezelésével, befogadásával kapcsolatos szabályok következményei, ezért a Nemzeti Választási Iroda elnöke jogszabály-módosítást kezdeményez az igazságügyi miniszternél.

Egy héttel később, 2015. július 27-én azt olvashattuk, hogy a Nemzeti Választási Iroda elnöke azt kezdeményezi az igazságügyi miniszternél, hogy szűnjön meg a népszavazási kérdések esetében a jelenleg érvényben lévő úgynevezett párhuzamosági moratórium. Pálffy Ilona hétfőn az ATV Egyenes beszéd című műsorában elmondta, a módosítás azt célozza, hogy több hasonló témájú kérdésben is lehessen egy időben aláírásokat gyűjteni, és abban lehessen népszavazást tartani, amelyben leghamarabb összegyűlik a 200 ezer támogató aláírás.

2015. október 22-én: aki megfelelő kérdéssel áll elő - javasolja a Nemzeti Választási Iroda elnöke -, kezdhesse meg az aláírásgyűjtést akkor is, ha van más hasonló népszavazási kezdeményezés. „A mostani szabályozás, amelynek révén a minap egy vasárnap is nyitva tartó üzlet tulajdonosa egy álkérdéssel a szocialisták útjába állt, már a jogintézmény komolyságát veszélyezteti.”

Tehát mindezekre a problémákra már hónapokkal az események előtt felhívta az igazságügyi miniszter figyelmét a Nemzeti Választási Iroda elnöke. (Közbeszólások az ellenzéki padosorokból: Így van!) Több alkalommal megtette, konkrétan jogszabály-módosítást kezdeményezett az igazságügyi miniszternél. És önök fél évig semmit nem csináltak ezzel a kérdéssel. Ezért történhetett meg, hogy februárban az történt a Nemzeti Választási Iroda előtt, ami megtörtént.

Nyilván, amikor valamilyen botrányos esemény történik a politikában vagy a politikai kultúrával kapcsolatban, akkor Kubatov Gábor neve valahogy mindig előkerül. És ha már politikai kultúránál tartunk, akkor érdemes felidézni azt az eseményt, amikor az úgynevezett, mindenki által ismert Kubatovhangfelvétel nyilvánosságra került, hogy mi volt erre a Fidesz válasza, mi volt erre Kubatov Gábor válasza.

Az volt, tisztelt képviselőtársaim, hogy néhány nappal később megjelent az egyik videomegosztón egy ugyanilyen hangfelvétel, amelyen egy állítólagos szocialista kampányaktivista beszél arról, hogy egyébként az MSZP is működtet hasonló rendszert, hasonló illegális adatbázisokat. *(Dr. Bárándy Gergely: Kiderült, hogy hamisítvány!)* Csakhogy egy olyan olcsó programmal torzították el ezt a hangfelvételt, amit nagyon egyszerűen az alfahir.hu hírportál vissza tudott az eredeti hangfelvételre állítani, és kiderült, hogy Kubatov Gábor személyi titkára az *(Közbeszélások a Jobbik soraiból: Hú! - Dr. Bárándy Gergely: Bizony, így volt!)*, aki magát szocialista kampányaktivistának adja ki, és megpróbálja besározni így az MSZP-t. *(Dr. Schiffer András: Kétös ügynök!)*

(10.40)

Persze, nem kell őket féltetni, csak lássák, hogy milyen politikai kultúrát képvisel a Fidesz alelnöke, merthogy itt is előkerül az NVI-nél történt események során.

Itt nemcsak az volt felháborító szintén az NVI-nél történtek során, hogy odaküldték ezeket a kopaszokat, és megpróbálták megakadályozni Nyakó Istvánt, hogy ezt a kérdést benyújtsa, hanem az is - a jegyzőkönyvből kiderül -, hogy úgy küldték oda ezeket az embereket, hogy közben a Jobbikra akarták kenni, mintha mi küldtük volna oda őket. Kezdetben két csoportban voltak, és arról beszéltek ott egymás között, hogy van egy gárdista csoport, így próbálták őket feltüntetni, tehát azt a látszatot próbálták kelteni, hogy a Jobbik az, amelyik ilyen eszközökkel meg akarja akadályozni azt, hogy az MSZP népszavazást kezdeményezzen. Elképesztő, hogy milyen mélyre tudnak süllyedni egyesek a politikai kultúrában!

A további felháborító részhez térve, nagyon nagy jelentőségét látom annak, nem csak szakmailag és nem csak logisztikailag, hogy kizárólag az NVI által kiadott aláírásgyűjtő íveken lehet az aláírásokat összeszedni. Hallhattuk Bárándy Gergelytől is, hogy a Nemzeti Választási Iroda elnöke nem ezt javasolta, hanem azt javasolta, hogy az NVI-elnök csak a mintapéldányt adja ki, és ezt követően a választópolgárok, illetve a szervezetek sokszorosíthassák maguk az aláírásgyűjtő íveket. Ennek nem csak azért van jelentősége, mert egy népszavazás esetében rendkívül fontos, hogyha több szervezet együtt - civil szervezetek, pártok - akar gyűjteni aláírásokat; logisztikailag sokkal egyszerűbb eljuttatni akár interneten keresztül az ország bármely pontjára ezeket az aláírásgyűjtő íveket.

De nem csak a logisztika az, ami itt közbeszól. Amikor olvastam az indokolást, amelyet egyébként Vejkey Imre képviselő úr az előbb szó szerint ismertett, hogy a szervezők megszabadulnak az ívek másolásával járó költségektől, akkor ehhez azért hozzá kellene tenni, hogy az állam viszont ezeket a költségeket, a megrendelést megszerzi magának, tehát innentől kezdve a Nemzeti Választási Irodán

keresztül az állam lesz az, amely a népszavazási kérdések, népszavazási aláírásgyűjtő ívek nyomdaköltségeit kiadhatja valamilyen cégnek.

Nézzük meg, hogy ebben a tekintetben milyen politikai kultúra az, amit az önök kormánya az elmúlt időszakban megvalósított! 2015 szeptemberében olvashattuk azt a Magyar Nemzetben, hogy korábban a Fidesz által élesen támadott Erdős Ákos cége tálcán kapott egy 2,5 milliárdos üzletet, ugyanis nyílt közbeszerzés nélkül, gyakorlatilag titokban jelölték ki a 2014-es három országos választás szavazólapjainak gyártására és szállítására a Gyurcsány Ferenc volt üzletfeléhez, Erdős Ákoshoz köthető ANY Biztonsági Nyomda Nyrt.-t. *(Moraj az ellenzék padsoraiban. - Dr. Vejkey Imre: Csak közbeszerzéssel!)* Nem, nyílt közbeszerzés nélkül, az NVI adta ki az adatokat a Magyar Nemzetnek; nyílt közbeszerzés nélkül, nemzetbiztonsági érdekekre hivatkozva. Mindjárt rátérek erre, hogy mi volt a nemzetbiztonsági érdek ebben az esetben, csak előbb hadd mondjam el, hogy milyen mértékű pénzekekről van szó!

Az országgyűlési választások nyomdai termékeiért bruttó 901, a helyi és nemzetiségi önkormányzatiért 934, az európai parlamentiért pedig 580 millió forintot fizettek ki a cégnek. *(Novák Előd: Zsebpénz!)* A Nemzeti Választási Iroda magyarázata szerint a nyílt közbeszerzés szabályainak alkalmazása, az ajánlattételi felhívás részét képező dokumentáció és műszaki leírás nyilvánosságra kerülése súlyosan veszélyeztette volna a választások biztonságos lebonyolítását *(Dr. Vas Imre: Ez így van!)*, ezért könnyített beszerzési eljárást folytattak le. Ennek a könnyített beszerzési eljárásnak a lehetőségét ki alkotta meg? Az előző Orbán-kormány 2011-ben, egy kormányrendeletben.

Hozzátette a Nemzeti Választási Iroda azt is, hogy nemzetbiztonsági érdek a szavazólapok hamisítás elleni védelemmel, biztonsági elemekkel való ellátása. Látom, az államtitkár úr bólogat, nagyon örülök, ha ön ezt így gondolja, csak akkor azt magyarázza meg, legyen olyan kedves, államtitkár úr, hogy miközben az NVI nemzetbiztonsági érdekre hivatkozik, ebben a cégben, az ANY-ben számottevő részesedése van külföldi cégeknek. *(Dr. Schiffer András: Legalább nem offshore!)* Tehát önök legyártatják nyílt közbeszerzési eljárás nélkül Erdős Ákos cégével, egy olyan céggel, amelyben külföldi részesedése van két amerikai cégnek, az egyesült államokbeli EG Capital LLC-nek és a Digital Forest LLC-nek. Az előbbi, találják ki, Erdős Ákos igazgatósági elnök érdekeltsége, az utóbbi pedig, mit ad Isten, a fiáé, Erdős Tamásé. *(Moraj a Jobbik soraiban.)*

Nem szégyellik ezek után, például Hollik István, a közoktatási vitanapon felháborodva támadni Erdős Ákost és az akkori Gyurcsány-kormányt a Nemzeti Tankönyvkiadó botrányos körülmények közötti megvásárlásáért. Ebben igazán volt Hollik Istvánnak, csak önök itt hangosan bírálják az akkori Gyurcsány-kormányt és Erdős Ákost, közben meg nyílt közbeszerzés nélkül 2,5 milliárdos bizniszt adnak ki neki. Ugye, nem arról van szó, államtitkár úr, hogy ismé-

telten ezt a nyomdai tevékenységet az NVI-n keresztül a kormány meg akarja szerezni magának, és akár ilyen eljárások során szeretnék odaadni ezt a lehetőséget is Erdős Ákosnak? Mert igen, az NVI elnöke, még egyszer mondom, a szakmai javaslatában nem ezt javasolta. Nem azt javasolta, hogy az NVI által kiadott aláírásgyűjtő íveken lehessen csak gyűjteni aláírásokat, hanem azt, hogy a mintapéldányt hitelesíti az NVI elnöke, és onnantól kezdve sokszorosíthatják a népszavazási aláírásgyűjtésben részt vevő szervezetek.

Logisztikailag is sokkal logikusabb. Önök is gyűjtöttek már aláírásokat, nagyon jól tudják, hogy miért van erre szükség. Egy népszavazási aláírásgyűjtés nem ugyanaz a kategória, mint mondjuk, az ajánlásgyűjtés a képviselőjelöltek számára. Egyáltalán nem ugyanaz, egész más a természete, hiszen civil szervezetek is részt vehetnek az aláírásgyűjtésben. Logisztikailag nem indokolt, hogy kizárólag az NVI által kiadott aláírásgyűjtő íveken lehessen gyűjteni. Ez nagyon meg fogja nehezíteni az aláírásgyűjtéseket, és sokkal nehezebbé fogja tenni önmagában ez az adminisztratív intézkedés azt, hogy népszavazást lehessen tartani Magyarországon.

Egy másik kérdés ehhez kapcsolódóan a bírság kiszabása. Arra is emlékeznünk kellene, és a politikai kultúrához szintén kapcsolódik, hogy hogyan került be az országgyűlési ajánlásgyűjtések során a bírság kiszabása a törvénybe. Először akkor is beterjesztettek egy hibás törvényt, azt terjesztették be választási eljárási törvényként, hogy annyi ajánlóívet kell átadni a jelölő szervezetnek, amennyit az igényel, majd felhívtuk a figyelmet, azt hiszem, akkor Szávay István képviselőtársam, hogy ez a szabályozás hibás, hiszen ha odaáll valaki egy kamionnal a Választási Iroda elé, és azt mondja, hogy pakolják tele, akkor a Választási Iroda munkatársainak azt tele kell pakolni, mert ha ő igényel annyi ívet, akkor ezt tele kell pakolni.

Azt javasoltuk, hogy az érvényes ajánlások összegyűjtéséhez szükséges mennyiséget plusz 20 százalékat a hibaszázalék miatt lehessen átadni a jelölő szervezet részére. Ezt nem fogadták el, hanem behozták a bírságot, hogy igen, annyit kell átadni, amennyit igényel, de megbírságozzák, ha nem hozza vissza. Ez szintén egy rossz szabályozás, népszavazásnál pláne sokkal nehezebben fog működni, még egyszer mondom, mert egy népszavazási aláírásgyűjtésben nem egy vagy két, vagy megszámlálható mennyiségű jelölő szervezet az, amelyik részt vesz, hanem rengeteg civil szervezet tud kapcsolódni, például ahhoz a 2009-es népszavazási aláírásgyűjtéshez is, ami a költségtérítések megakadályozását, illetve átalakítását célozta volna. Számos civil szervezet részt vett a gyűjtésben, és életszerűtlen az, hogy itt is ezt a bírságot próbálják alkalmazni.

Egész egyszerűen nem értem, hogy miért nem jó ebben az esetben is az, hogy annyit adnak a rendelkezésükre, amennyi a 200 ezer érvényes aláírás összegyűjtéséhez szükséges, plusz a hibaszázalékok miatt ezt növelik, ha már az NVI által kiadott ívek-

ben gondolkodnak. Szerintem, még egyszer mondom, egy népszavazási kampány során egyáltalán nem indokolt az, hogy ilyen megkötéseket tegyenek.

Persze, a párhuzamossági moratórium politikai jelentőségét most kihasználva megnyitja a népszavazási törvényt, de azért számos kényes kérdéstről egész egyszerűen nem beszélnek ennek kapcsán. Az LMP által összehívott ötpárti egyeztetésen részt vett a Fidesz képviselőjében Gulyás Gergely képviselő úr, ezúton is köszönöm ezt neki, bár lehet, hogy ez csak az ő magánakciója volt, mert egyébként minden más érdemi egyeztetéstől elzárkóznak, látjuk, még az NVI-elnök javaslatait sem fogadták meg. Nem szólunk arról, hogy a helyi népszavazások kérdésével mi történjen, az NVB felállításáról, illetve összetételéről szintén nem esik szó ebben a javaslatban, és a népszavazási kampányok finanszírozásával kapcsolatban egész egyszerűen semmit, semmit nem változtatnak, semmit nem szabályoznak.

(10.50)

Tehát azt kell mondanom, hogy ellenzéki pártként az LMP egy sokkal érdemibb, sokkal okosabb, sokkal értelmesebb javaslatot tett le az asztalra, mint amit az igazságügyi miniszter beterjesztett. Ott dőlnek el, az LMP-s javaslatban vannak érdemi változtatások, ők érdemben hozzányúlnak ehhez a rendszerhez, önök pedig csak egy politikai kármentést próbálnak ezzel a javaslattal tenni, mert már látják azt, hogy nem tarthatók az események, mert akkora felháborodás alakult ki. Ez a törvényjavaslat tehát az érdemi kérdésekhez nem nyúl hozzá, amihez pedig hozzányúl, ahhoz is sok esetben nagyon rosszul, nem elvitatva persze azt, hogy a párhuzamossági moratórium kérdését jól oldja meg. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schiffer András frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Előzetesen szeretnék röviden reagálni az előttem szóló képviselőtársakra. Először is lenne két kérdésem Vejkey képviselő úrhoz, remélem, hogy a vitában ezekre választ is kapunk.

Képviselőtársam, ön szerint a Ferencváros melyik szurkolótáborát hívják anomáliának? Mondja meg! Melyik szurkolói csoport vette fel az anomália nevet? Merthogy itt nem anomália történt, tudja!

A másik: arra kérem, hogy úgy is, mint a Kereszténydemokrata Néppárt vezérszónoka legyen szíves világos, egyenes választ adni arra, főként a tegnapi és tegnapelőtti szavazási magatartásuk után, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt kiáll-e Erdősiné népszavazási kezdeményezése mellett. Gyűjt-e aláírásokat a Kereszténydemokrata Néppárt Erdősiné népszavazási kezdeményezésének a sikere érdekében? Vála-

szoljon erre, s akkor kibújik a szög a zsákból, hogy valóban anomália volt vagy valami egészen más.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Amit önök művelnek, az pusztán kármentés. Egyszerűen arról van szó, hogy - miniszterük közkedvelt kifejezésével élve - túltolták a bringát februárban, és próbálják elterelni a figyelmet. Próbálják elterelni a figyelmet egyrészt a tegnapi trükközéssel, a boltzár visszavonásával, illetve ezzel a törvényjavaslattal. Nem fogják ennyivel megúszni! Nagyon remélem, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság komolyan veszi azt, ami február végén történt, és világos magyarázatot kapunk arra, hogy ezek a huligánok, verőemberek hogyan kerültek oda, hogyan került oda Erdősiné, kicsoda Erdősiné, milyen kapcsolatban van ezekkel a verőemberekkel, és ki tartott politikai képzést ezeknek a verőembereknek, hogy azt a színjátékot, amit az előbb Dúró Dóra képviselőtársam elmondott, eljátsszák az Alkotmány utcában. Erre kéne válaszolni, államtitkár úr!

Arra kéne válaszolni, hol tart az a vizsgálat, amelyik világosan, feketén fehéren bemutatja a magyar emberek előtt, hogy mi az a szégyenteljes akció, ami február végén az Alkotmány utcában zajlott. Nem fogják ennyivel megúszni! Elsőrendű nemzetbiztonsági kockázat egy országban, ha egy vezető kormánypárt kapcsolatban van félbűnözői csoportokkal, huligán bandákkal. *(Dr. Bárándy Gergely: Nem fél, hanem teljesén!)* Erre legyen szíves válaszolni! A népszavazási törvény ráncfelvarrása ezt nem fogja meg nem törtéنتé tenni.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat természetesen több elemében is előre-mutatató, azzal együtt, hogy még az NVI elnökének a javaslatait sem vette figyelembe. Természetesen igaz az is, amit az imént elmondott a jobbikos vezérszónok, nyilvánvaló, hogy az aláírásgyűjtéseknél azt a helyzetet kell figyelembe venni, hogy a parlamenti választásoktól eltérően a népszavazás intézménye nem elsősorban a pártoknak van fenntartva, hanem egy olyan intézmény, amelyre alkalmilag szerveződő állampolgári közösségek, civil szervezetek is jogot kapnak. Tehát amikor ennek az intézménynek a korrekciójáról van szó, amikor arról van szó, hogy a népszavazás intézményét hogyan lehetne élővé tenni, akkor nem elsősorban a parlamenti pártokra kell gondolni, hanem azokra az állampolgári közösségekre, amelyek egy-egy döntés, egy-egy sérelem, egy-egy állampolgári javaslat kapcsán próbálnak tömegtámogatást szerezni.

Ami a javaslatot illeti: miután meglehetősen szűk körre vonatkozik, tehát vélhetően csak a február végi szégyen eltussolására irányuló szándék érhető benne tetten, két konkrét módosítási javaslatot említenék meg. Az egyik az, hogy a történet akkor korrekt, ha az államfőnek, de főként a kormánynak nemcsak a moratórium kihirdetése után, de már a gyűjtés időtartama alatt sincs lehetősége a trükközésre. Tudom, hogy önöknek nagy kedvük van az ilyen heccekre, de ez akkor lesz korrekt szabályozás, ha az aláírásgyűjtés megkezdését követően ugyanab-

ban a tárgykörben a kormány, illetve a köztársasági elnök nem hirdethet népszavazást.

A másik pedig az, hogy a javaslat szerint a moratórium kihirdetése igenis egy érdemi döntés a Nemzeti Választási Bizottság részéről. Éppen azért, mert itt egy érdemi döntésről van szó, a törvényjavaslat akkor felel meg az alkotmányossági követelményeknek, ha a jogorvoslati jogot biztosítja. Magyarul, az NVB-nek a moratórium kihirdetésére vonatkozó határozatával szemben a jogorvoslatot biztosítani kell, egyebekben alaptörvény-ellenes lesz maga a népszavazási törvény.

A népszavazás törvényi szabályozásával nem pusztán az a gond, amit a meglehetősen szurreális blokkolóórás jelenetek bemutattak, és amivel kapcsolatban Pálffy Ilona már egy évvel ezelőtt - ahogy Dúró képviselőtársam az előbb felemlítette - már szinte követelte az igazságügyi tárcától, hogy lépjen. Önök ezt nem tették meg. Itt is elszámolással tartozik az államtitkár, hogy az elmúlt egy évben az igazságügyi tárca miért késlekedett, amikor az NVI elnöke világosan jelezte, hogy milyen problémák vannak.

De korántsem csak ez a probléma. Az LMP összehívott egy ötpárti egyeztetést az NVI-botrány után, amit a Magyar Szocialista Párt számomra rejtélyes okból bojkottált. Azon az egyeztetésen terítékre kerültek mindazok az elemek, amelyek az állampolgárokat ma megfosztják attól az érdemi jogtól, hogy az akaratukat ténylegesen tudják közvetíteni, közvetlenül tudják a közfontosságú döntések sorsát befolyásolni.

Miről van szó? Ezen az egyeztetésen fölmerült, hogy a helyi népszavazások esetében teljesen indokolatlan szigorúbb szabályokat alkalmazni, mint az országos népszavazásnál, a kezdeményezési küszöböt is le kell szállítani 5, illetve 15 százalékra a helyi rendeletben meghatározott módon. A demokrácia egész egyszerűen akkor lesz átélhető, ha az emberek minél könnyebben kapnak beleszólási jogot, hogy az általuk leginkább átélhető és átlátható lakókörnyezet döntéseit érdemben tudják befolyásolni. Ezért kell a helyi népszavazás intézményét megkönnyíteni.

Kezdeményeztük továbbá azt is, hogy a népi kezdeményezés intézményét állítsák vissza a jogaiba. Szintén arra kell utalnom, hogy a magyar demokrácia, de nyugodtan lehet tágabb értelemben is beszélni, hogy a hagyományos XX. századi demokráciák alapvető legitimációs problémái pontosan abból fakadnak, hogy ma már folyamatos tekintélyvesztést szenvednek el ezek az intézmények, ha az emberek nem tudják napról napra, hétről hétre, hónapról hónapra átélni azt, hogy azok a döntések, amelyek a fejük felett születnek, nem nélkülük születnek. Elemi érdeke minden demokráciának, hogy az állampolgárok közvetlen részvételét lehetővé tevő intézményeket megkönnyítse, illetve ezek hatékonyságát növelje. Azért van szükség a népi kezdeményezésre is, hogy az emberek lássák azt, hogy az ő akaratuknak megfelelően akár még a parlamenti napirend is alakítható. Ezen túlmenően pedig az LMP javaslatot tett arra, hogy ha már hozzájárulunk a népszavazási tör-

vényhez, akkor rendelkezünk a helyi és az országos népszavazások legalapvetőbb kampányszabályainak a rendezéséről. Ellentétben azzal, amit Bárándy képviselőtársam állít, én nem gondolom, hogy az elmúlt 25 évben, amikor egyáltalán volt népszavazás, azok korrekelt feltételek mellett zajlottak volna le. Emlékezzünk vissza arra, hogy akár a kettős népszavazás során 2004-ben, de olyan sorsdöntő kérdésekben is, mint a NATO-, illetve EU-csatlakozásról folytatott népszavazás során is a hatalom egész egyszerűen meggátolta azt, hogy a különböző nézetek egyenrangú módon kerüljenek terítékre. Volt olyan népszavazás, ahol én a kisebbségi véleménynek voltam az aktivistája, és pontosan tudom, hogy hatalmi eszközökkel próbálták meg az ellentétes véleményt elhallgattatni. Arra teszünk javaslatot, legalább a kereteit teremtsük meg annak, hogy az ellentétes nézetek hozzávetőlegesen egyenlő súllyal kapjanak teret a médiában, illetve kapjanak kampányeszközöket.

(11.00)

Itt megjegyzem, hogy Gulyás Gergely, nekem úgy tűnt, mégiscsak a Fidesz képviseletében nyitott volt ezekre a javaslatokra, a kormányzati előterjesztés erre mégsem terjed ki.

Amiket Bárándy képviselőtársam azokkal a szabályozási elvárattalanságokkal kapcsolatban mondott, hogy itt például a Kúria döntéshozatali határideje miképpen tudja adott esetben a kezdeményezések sikerességét manipulálni vagy befolyásolni, teljes mértékben egyetértek. Ezt nem szeretném elismételni, egyébként a javaslatunk erre szintén kitért.

Viszont, ha már a február végi szégyenletes eseményeknél vagyunk, akkor nem lehet elmenni szó nélkül az NVB, a Nemzeti Választási Bizottság szerepe és összetétele mellett. A Nemzeti Választási, illetve korábban Országos Választási Bizottság tagjai a rendszerváltás óta két csatornán érkeznek be. Vannak, ugye, az úgynevezett pártdelegáltak, és azon kívül pedig az Országgyűlés közvetlenül delegál, illetve küld be a Választási Bizottságba személyeket. Akiket az Országgyűlés választ, azokról az a feltétel az, az az ő funkciójuk, ha úgy tetszik, hogy független szakemberként működjenek közre a választások tisztaságának ellenőrzésében.

Ehhez képest mit láttunk? Teljesen érthetetlen módon kilenc évre meghosszabbították a mandátumukat, és beszéljünk teljesen nyíltan és világosan: önök pártaktivistákkal töltötték föl az NVB-t. Azok a jóemberek, akiket beküldtek, meg kell nézni az életrajzukat, szavazókori aktivisták voltak, helyi választási bizottsági tagok. Hát nem süll ki a szemük? Ezekre az emberekre azt mondják, hogy a pártatlanságot őrzik? Az, ami történt a Nemzeti Választási Bizottságban az elmúlt hónapokban, egyenes következménye annak, hogy Fidesz-aktivistákat toltak be oda. Fidesz-aktivistákat toltak be oda, éppen ezért az LMP-s javaslat arra is kiterjedt, hogy egyrészt teljesen indokolatlan volt kilenc évre megszabni az NVB-tagok mandátumát; az a logikus, ha minden parla-

menti választás után, ugyanúgy, ahogy az 25 évig volt, újra kell választani a Nemzeti Választási Bizottság parlament által választott tagjait is.

A másik, hogy ha pártatlan működést várunk el az NVB parlament által választott tagjaitól, akkor mondjunk ki egy világos összeférhetetlenséget, például a korábbi szavazókori biztosi meg a pártdelegált választási bizottsági tagság és az NVB-tagság között. Itt elválik az ocsú a búzától. Ha önök valóban tiszta viszonyokat akarnak, akkor ezt a javaslatot befogadják. Ha továbbra is bábozni akarnak a Nemzeti Választási Bizottsággal, és machinálni akarják például a népszavazási kezdeményezések sikerességét, akkor önöknek jó okuk van megtartani a jelenlegi nemzeti választási bizottsági tagokat.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslatból én továbbra is hiányolom azt, hogy igenis világosan hozzá kell nyúlni - és ez alaptörvény-módosítást is igényel - ahhoz, hogy mit gondolunk a közvetlen és a közvetett demokrácia viszonyáról. Mi, szemben egyébként az elmúlt 25 év egész alkotmányos felfogásával, úgy gondoljuk, az LMP azt gondolja, hogy a közvetlen és a közvetett demokrácia között nem lehet hierarchiát létesíteni, tagadjuk azt, hogy a közvetett demokrácia előbbre való lenne a közvetlen demokráciánál. Ott és amennyiben lehetséges az, hogy az állampolgárok közvetlenül szóljanak bele az őket érintő döntésekbe, jól informáltan, ott lehetőséget kell adni a közvetlen demokráciának.

A közvetlen demokrácia jelenti a helyi és az országos népszavazást, jelenti a helyi és az országos népi kezdeményezést, de egyébként számos egyéb eszköz ismert ma a világon, ahogyan az állampolgárok, akár állampolgári tanácsok útján, vagy például már arra is van nagyvárosokban is példa, hogy a helyi fejlesztési terveket a helyben élő emberek közösségi részvételével határozzák meg.

Ebből az is fakad, hogy mi nem kizárt népszavazási tárgykörökben gondolkodunk, hanem megfordítanánk a logikát: bizonyos esetekben kötelező népszavazást kiírni. Az LMP még 2011 elején ismertetett alkotmánykonceptiójában ilyen eset az, amikor alaptörvény-módosításról van szó vagy alkotmányozási folyamat lezárásáról van szó. De ugyanígy mi ideális esetben kötelezően népszavazást íránk elő például, amennyiben a közszolgáltatások piacositása merül fel. Mi azt mondjuk, tanulva az elmúlt 10-15 év magyar, illetve nemzetközi példáiból, hogy ha és amennyiben egy kormány különböző közszolgáltatásokat újra akar verni, akkor kötelezően kérdezze meg az embereket erről.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezve azt tudom elmondani, hogy amennyiben az LMP által benyújtott módosító javaslatok meghallgatásra találnak, illetve mindaz, amit Bárándy képviselőtársam itt az eljárási szabályokkal kapcsolatban, a Kúria eljárásával kapcsolatban elmondott, akkor önmagában ez a javaslat akár támogatható is lehet. Viszont azt is szeretném rögzíteni, hogy ez a javaslat pusztán azt a célt szolgálja, hogy a Fidesz próbáljon menekülni a február végi szégyen elől, próbálják meg nem történetté tenni azt,

ami február végén történt. Ezzel kapcsolatban azt tudom önöknek mondani, hogy függetlenül ennek a törvényjavaslatnak a sorsától, önök elszámoltatással, elszámolással tartoznak a parlament és az emberek előtt, hogy mi történt, ki küldte oda ezeket a verőembereket. És nem nyelvbötlés, amit az imént mondtam: ha ez nem történik meg, akkor 2018-ban erre is elszámoltatás lesz.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség kétperces felszólalásokra, mivel független képviselő pillanatnyilag nem tartózkodik az ülésteremben. Megadom a szót az MSZP képviselőcsoportjából Bárándy Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Schiffer képviselőtársam felszólalására szeretnék nagyon röviden reagálni, egyébként előrevetve azt, hogy túlnyomó többségével annak, amit mondott, teljes mértékben egyetérték és osztom a véleményét.

Két dolog azonban korrekcióra szorul. Először is, frakcióvezető úr, én nem mondtam soha olyat, hogy minden korrekt feltételek között zajlott a korábbi népszavazásokkal kapcsolatban. Merthogy ön ezt kívánja nekem tulajdonítani, viszont olvassa vissza a jegyzőkönyvet, tényleg fölírtam pontosan. Ugyanis én annyit mondtam, hogy a jelenlegi szabályok alapján összesen az elmúlt 30 évben két érvényes és eredményes népszavazás lett volna, és az elmúlt időszakban, mióta ez a szabály hatályba lépett, még nem volt érvényes és eredményes népszavazás. Én ennyit mondtam, mást egyébként a múltra vonatkozóan nem.

Sokadszorra kerül elő az ötpárti részvétel, illetve részvétel hiánya részünkről. Frakcióvezető úr, ne értse egyfajta elzárkózásnak azt a magatartást, amit akkor tanúsítottunk. Ön úgy fejezte be a fölszólalását, ezt is fölírtam, hogy próbál menekülni a Fidesz a februári események elől. Így van. Mi is úgy értékeltük és értelmeztük, hogy azok az események, amik akkor elindultak, arról szólnak, hogy a Fidesz próbál előrefelé menekülni, próbál előremutató javaslatokat tenni a tekintetben, hogy akkor legyen törvénymódosítás, hogy többet ilyen ne történhessen, s a többi, s a többi, ahelyett, hogy egyébként azon eseményeket megpróbálná kivizsgálni, amik akkor történtek. Mi úgy értelmeztük és értékeltük, hogy akarva-akaratlanul, inkább akaratlanul, szeretném ezt hangsúlyozni, az LMP is ezt a törekvésüket támasztja alá azzal az ötpárti egyeztetéssel.

Mi egyébként azokat a javaslatokat szívesen támogatjuk, amiket frakcióvezető úr elmondott, de annak nem szeretnénk és nem szeretnénk volna akkor, ott, abban a helyen, abban az időben menlevelet adni, hogy ilyen eszközökkel a Fidesz meneküljön a felelősségre vonás alól. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Bárándy Képviselőtársam! A helyzet a következő. Természetesen abban nyilván egyetértünk, hogy az egész történet két hónapja arról szól, hogy a Fidesz megpróbálja megúszni a balhét, észrevették, hogy kicsit túlmozgásos volt valamelyik vezető emberük, amikor ezt a jelenetet megrendezték.

Vizont azt gondolom, el kell döntenünk, hogy ki mit akar és ki mit tart tisztességesnek és vállalhatónak. Egyfelől azt mondjuk, hogy nem tisztességes az, amit a Fidesz művel, hogy próbálják meg nem történné tenni mindenféle törvényhozási trükkökkel a február végi szegényt. Ez egy dolog. De ugyanúgy nem tartom tisztességesnek, ha ezt a február végi NVI-botrányt, mondjuk, a Magyar Szocialista Párt pusztán a pillanatnyi politikai haszon kimaxolására használja fel - beszéljünk nyíltan és világosan! Azt LMP azt mondja, hogy ebben a helyzetben számunkra az elsődleges szempont, hogy pontosan ezt a krízist arra használjuk fel, hogy a népszavazás intézményét helyreállítsuk, az embereknek visszaadjuk a tényleges és érdemi jogot arra, hogy az ország sorsába beleszóljanak.

Mi ezt a helyzetet szerettük volna akkor is kihasználni. Mi nem önmagában a pillanatnyi politikai hasznot néztük, hanem azt, hogy ezt a helyzetet kihasználva hogyan lehet a népszavazás és népi kezdeményezés intézményét helyreállítani. Ebben önök sajnálatos módon nem voltak partnerek, erről szól a történet. Köszönöm szépen.

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Dúró Dóra képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mi, ellenzékiek jól elvitatkozunk itt egymással. Úgy látom, megint ez a szereposztás. Ugyanakkor szeretném elmondani azt, hogy a februári események valóban különböző politikai és szakmai válaszok megalkotására sarkalltak egyébként mindenkit. Tehát az igazságügyi miniszter felelőssége, ahogyan az előző felszólalásomban is elmondtam, szerintem vitathatatlan. Már tavaly, 2015 júliusában az NVI elnöke jelezte ezeket a problémákat, de önök nem terjesztettek elő javaslatokat, holott konkrét jogszabályalkotásra hívta fel az igazságügyi minisztert az NVI elnöke, és hónapokkal azután ez nem történt meg.

Számos más lehetősége is van annak, itt a parlamenti keretek között is, hogy ezekről az eseményekről beszéljünk, és kivizsgáljuk akár a felelőssé-

get, akár a szakmai megoldásokat, javaslatokat előterjesszük. Egyik ilyen a törvénymódosítás, amely most itt van a Ház előtt, az LMP is terjesztett előillet, az MSZP is, nekünk is vannak javaslataink. Vizsgálóbizottságot kezdeményeztünk az NVI-nél történt események kivizsgálására, amelyet az MSZP és az LMP is támogatott, valamilyen rejtélyes oknál fogva azonban a Fidesz nem támogatta. Az ötpárti egyeztetések is egy olyan, szerintem a politikában abszolút bevett eszközök, amelyeken való részvétel, úgy gondolom, a szakmai szempont alapján egyértelmű kellett volna hogy legyen az MSZP részéről is.

De egy picit az államtitkár úr kétkedett, amikor az előző felszólalásomban Erdős Ákos érdekeltségéről beszéltem, ezért szeretném további összefüggésekre is felhívni a figyelmét. Erdős Ákosnak a 2010-es kormányváltás nem okozott törést a megrendeléseiben, ahogy az előbb említettem, a 2014-es országgyűlési, európai parlamenti és önkormányzati választások során nyílt közbeszerzés nélkül, gyakorlatilag titokban kijelölték az ő cégét. De mindez nem volt elég, hiszen képzeljék el, mit ad isten, a megélhetési bevándorlásról és terrorizmusról szóló nemzeti konzultáció kérdőíveit is az ő cége készítette el. Tehát eddig a kormány és az NVI úgy gondolta, hogy a 2014-es választási szavazólapokat is és a nemzeti konzultációs kérdőíveket is annak az Erdős Ákosnak a cége készíti el, aki 2005-ben a Nemzeti Tankönyvkiadót botrányos körülmények között vette meg. Ezt követően pedig államtitkár úr úgy gondolja, hogy egyáltalán nem megalapozott, amit mondok, sőt én nem gyaníthatom, hogy ha önök az ő cégét találták alkalmasnak arra, hogy a nemzeti konzultáció kérdőíveit elkészítsék, akkor ezt követően majd az aláírásgyűjtő íveket a népszavazások során nem az ő cége fogja elkészíteni. Államtitkár úr, akkor hoztak rossz döntést vagy most fognak rossz döntést hozni? Ha ezt a szabályozást önök hozzák, megváltoztatva az NVI elnökének javaslatát, hogy csak az NVI által hitelesített és ott felvehető aláírásgyűjtő íveken lehessen aláírásokat gyűjteni, ennek nincs, még egyszer mondom, szakmai, logisztikai indoka.

Egyetlen indoka lehet, de ez nem is csökkenti egyébként, sőt az állam számára növeli a költségeket, hiszen a civil szervezetek eddig viselték azokat a költségeket, amelyek a sokszorosítással jártak. Igen, onnan elveszik, könnyítik, logisztikailag pedig nehezítik, ezt hozzáteszem. Tehát eddig költségeket csökkentenek, a logisztikai, szervezési feladatokat bonyolítják, életszerűtlenné teszik gyakorlatilag az egész aláírásgyűjtést, hiszen körülbelül 220 ezer példányt kellene felvennie az NVI-ben annak, aki kezdeményezi ezeket az aláírásgyűjtéseket, hiszen a mostani aláírásgyűjtő mintapéldány alapján 8 aláírás fér el egy íven.

Tehát a nemzeti konzultáció kérdőíveit is Erdős Ákos cége állíthatta elő, az az ANY, amelynek felügyelőbizottsági tagja Sárközy Tamás jogász, aki a Medgyessy-, majd az első Gyurcsány-kabinet idején kormánybiztos volt, 2008-tól pedig Gyurcsány Ferenc közigazgatási tanácsadója lett. (Dr. Schiffer

András: Nahát!) Korábban fb-tagként vállalt szerepet a cégben Stumpf István egykori kancelláriaminiszter, jelenlegi alkotmánybíró, de mostanra a helyét a testvére, Stumpf János vette át. 2011-ig a társaság igazgatósági tagja volt Heim Péter. Tudják, ki Heim Péter? A Századvég Gazdaságkutató Zrt. igazgatóságának elnöke. De hogy tudják, Erdős Ákos egyébként nagyon régi motoros a politikában, hozzáteszem, hogy a Magyar Narancs már 2005-ben közölt arról cikket, hogy Pintér Sándornak Erdős segített, amikor a Horn-kormány idején felmentették országos rendőrfőkapitányi tisztségéből. Erdős Ákos volt az, aki akkor Pintér Sándort ösztönözte, hogy alapítson magánvállalkozást, amelybe beszállt az Állami Nyomda. (Dr. Schiffer András: Nahát!)

Tehát Erdős Ákos személye egyben az MSZP és a Fidesz eddigi 25 éves kormányzásai korrupciós összefonódásainak is egyik mintapéldánya. Azért kérdezem, hogy egy ilyen embernek miért adnak olyan megrendeléseket, ami például a nemzeti konzultációs kérdőívek legyártásával kapcsolatos. Hollik István az előbb kiment a teremből. Egyébként, ha nem jött volna be, akkor nem biztos, hogy elmondom még ezt a felszólalást. A közoktatási vitanapon elképesztő agresszióval beszélt arról... (Hollik István belép az ülésterembe. - Közbeszólások: Visszajött! - Dr. Staudt Gábor: Juhász Péterrel egyeztetett!) - köszönöm, hogy visszajött -, arról beszélt, hogy mennyire szegényteljes volt, ahogyan Erdős Ákos megvette a Nemzeti Tankönyvkiadót. Ez valóban szegényteljes volt. A Láng Rt., amely Erdős Ákosnak egy másik érdekeltsége (Dr. Répássy Róbert: Milyen műsorban vagyunk?), a kezdő ajánlat-hoz képest a második fordulóban 690 millió forinttal alacsonyabb ajánlatot tehetett, amivel nyert is (Dr. Répássy Róbert: Milyen műsort nézünk?), a vételár végül 3,2 milliárd forint volt (Dr. Répássy Róbert: Lehet erről vitázni, csak minnek!), noha ennél érkezett 1 milliárd forinttal kedvezőbb - kedvezőbb, mint Erdős Ákosé -, de érvénytelennek minősítették az ajánlatot, és így vehette meg akkor Erdős Ákos...

ELNÖK: Képviselő asszony, ismételt felszólalásban is tisztelettel arra kérem, hogy térjen vissza az eredeti napirendhez (Dr. Schiffer András: Arról beszél!), nagyon fontos, bizonyára nagyon fontos, hogy ezek elhangozzanak, de mégis, nem erről folyik a vita. (Dr. Vas Imre: Nem a Nemzeti Tankönyvkiadóról!) Ez érintheti a vita menetét, elég sok ideje is volt rá, hogy elmondja. Most tisztelettel arra kérem, hogy térjen vissza a törvényjavaslatához. (Dr. Répássy Róbert: Erdős Ákos még nem kezdeményezett népszavazást!) Répássy képviselő urat meg arra kérem, hogy ha hozzá akar szólni, mások is várnak már kétperces hozzászólásra, nyomja meg a kétperces gombot. (Dr. Répássy Róbert: Ez a politikai programja!) Képviselő úr, figyelmeztetem! Parancsoljon, képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Az előző felszólalásom kapcsán államtitkár úr kétségeit

fejezte ki a tekintetben, hogy az NVI majd ezzel a céggel fogja ezeket az aláírásgyűjtő íveket legyártatni, és ezért igyekszem bizonyítani neki, illetve a gyanúmat erősíteni, ezért igyekeztem ezeket az összefonódásokat ilyen részletességgel is ismertetni.

Ráadásul az NVI elnöke nem erre tett javaslatot. Tehát nem az történt, hogy az NVI elnöke javasolta azt, hogy államilag gyártsák le ezeket az aláírásgyűjtő íveket, az NVI elnöke nem ezt javasolta, de önök tudatosan megváltoztatták, tudatosan megváltoztatták az NVI elnökének javaslatát. Az Orbán-kormány eddigi nyomdai tevékenységgel kapcsolatos gyakorlata az volt, amit az előzőekben ismertettem. Ezért szeretném azt megtudni, hogy mi az oka, mert szakmai okát nem látom ennek, hogy csak az NVI által kiadott aláírásgyűjtő íveken lehessen aláírást gyűjteni egy népszavazásnál. Életszerűtlen, a civil szervezetek logisztikai tevékenységét rendkívüli mértékben megnehezíti, és az a költségcsökkentés, amire hivatkoznak, nem valós. Ilyen társadalmi igény ugyanis eddig sem a civil szervezetek, sem a pártok részéről nem jutott el sem hozzánk, sem a kormányzathoz, nem jelezték a civil szervezetek, hogy az probléma lett volna eddig, hogy le kell fénymásolni az aláírásgyűjtő íveket. Nem! Ezek nem valós indokok, ezek nem olyan érvek, amelyek megkönnyítik érdemben az aláírásgyűjtést, viszont az eddigi tevékenységükből arra lehet következtetni, hogy a valódi indok az, hogy továbbra is ez a cég legyen az, amelyik *(Dr. Gyüre Csaba: Kifizetőhelyet üzemeltetnek!)* nyílt közbeszerzés nélkül, nyílt közbeszerzés nélkül, külföldi cégek részesedésével, nemzetbiztonsági érdekre hivatkozva megnyerhesse ezeket a nyomdaipari megrendeléseket az NVI-től, illetve a kormánytól.

Nagyon remélem, hogy ez nem így lesz, és kérem az államtitkár urat, hogy kétséget kizáróan nyugtasson meg engem e tekintetben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból. - Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A kétperces felszólalásra várókat tájékoztatom, hogy amikor a kör lemegy - és ahhoz még két felszólaló van, aki rendes felszólalásra jelentkezett -, csak azután tudok kétperces felszólalásra lehetőséget adni.

Most a KDNP képviselőcsoportjából Vejkey Imre képviselő úr következik. *(Dr. Schiffer András: Na, na! - Dr. Gyüre Csaba: Csak keményen!)*

(11.20)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Schiffer András által felvetett plátói kérdések vonatkozásában az alábbi válaszaim vannak: tájékoztatom képviselőtársamat, hogy a Ferencvárosnak is van jó hírneve, ezért kérem, hogy a jövőben óvatosabban fogalmazzon feltételezéseit vonatkozásában. Másrészt pedig, ha már a Fradi szóba került, akkor mint sportot és futballt szerető honfitárs,

innen is gratulálok a 29. bajnoki győzelmükhöz. Harmadrészt pedig értelmezhetetlen képviselőtársamnak Erdősiné vonatkozásában feltett kérdése, ugyanis tájékoztatom Schiffer András képviselőtársamat arról, hogy Erdősiné népszavazási kérdését nem hitelesítették. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából ismételt felszólalásra Bárándy Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem nagyon szeretnék én ebbe a vitába beszállni, amit itt Schiffer képviselő úr és Vejkey Imre folytat, de ha jól értem, nem a Fradiról, hanem a kopaszokról beszélt a képviselő úr. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Oké, rendben van. Akkor jól értettem a dolgot. *(Az elnök csenget.)*

Ami viszont az érdemét illeti, én nem gondolom azt, bár persze tehetjük és megadhatjuk ezt az örömet a kormánypártok részére, hogy mi egymással vitatkozunk, úgyhogy nagyon röviden reagálnék csak, Schiffer képviselő úr, arra, amit ön elmondott. Igen, szeretnék azért, mert kár lenne a levegőben hagyni. Azért van már annyira tapasztalt politikus ugyebár, hogy tudja azt, ha van egy olyan téma, ami elviszi egy annál fontosabbról a figyelmet, akkor az annak hasznos és annak jó, aki azt szeretné, hogy ezt a figyelmet elvigyék onnan. Abban az esetben, ha ön pontosan ugyanarra a trackre áll rá, mint amit a Fidesz csinált, hogy ahelyett, hogy kivizsgálánánk ezt az ügyet, ahelyett, hogy arról szólna a közbeszéd, hogy mi történt ott és kik a felelősök, hogy a mai napig nem tudjuk azt emiatt, hogy például az eljárások ebben az ügyben hol tartanak - ha netán államtitkár úr erről tud valamit, akkor örülnék, ha erről felvilágosítást adna -, vagy hogy a Fideszen belül kik a felelősök ezekért az eseményekért, hanem beszáll abba a versenybe, hogy ki tud jobb javaslatokat tenni majd a jövőre nézve előremutatóan, és hangszílyozom, nem ma, hanem akkor, abban a helyzetben, akkor azzal nem ennek az ügynek a kiderítését, illetve ennek a törekvésnek a sikerét szolgálja.

Mi ebben nem kívántunk részt venni - ennyi. Gondolom, ezt megérti. És lehet, hogy nem ért vele egyet, de én örülnék annak, ha erről a témáról le tudnánk végre szállni, már csak azért, mert akkor ezek szerint két különböző véleményünk van erről, és teljesen fölösleges ezt istenuntáig ismételgetni.

A másik, amit szerettem volna - ezt már államtitkár úrhoz címezni. Láttam, hogy lelkesen jegyzetelt is és rázta a fejét, amikor arról beszélünk, hogy a kormány rendkívül régen tud ezekről a problémákról, és a Nemzeti Választási Iroda elnöke rendkívül régen fölívta már az igazságügyi miniszter figyelmét erre, akkor hozzátennék még egy elemet. Számos olyan fórum volt, ahol nemcsak az igazságügyi miniszter, hanem az Országgyűlés törvényalkotásért

felelős bizottságának az elnöke is vitapartner volt, jelen volt, és az NVI elnöke ezeken a fórumokon ismertette azokat a javaslatokat, aminek egy jó részét egyébként most önök nem fogadják meg. Akkor most már valóban nagyon kíváncsi lennék arra, hogy miért rázza államtitkár úr a fejét akkor, amikor ezek a mondatok elhangoznak, mert vagy mi és a sajtó tévedünk egy hatalmasat, és Trócsányi miniszter úr, illetve az akkori államtitkárok valóban nem tudtak erről, nem olvastak sajtót, nem jutott el a Választási Iroda elnökének az igénye önökhöz, vagy pedig valami másról van szó, amit most jelen pillanatban kitalálni nem tudok.

Ezzel kapcsolatban, mivel az igazságügyi tárca részéről eddig hagyomány volt azért, és Répássy államtitkár úr annak idején mindig megtette, hogy a vitában részt vesz, erről sajnos államtitkár úr egy picit leszokott, vagy föl se vette ezt a régi stílust, azt kérném, hogy ne kerüljünk megint abba a helyzetbe, mint amit megéltünk annak idején a választási eljárási törvénynél, hogy volt egy 7,5 órás vita, egy 7,5 órás vita itt a Házban, és az államtitkár asszony úgy ülte végig ezt a vitát, hogy meg se nyikkant, hanem a zárszóban akarta elmondani az álláspontját. Aztán persze, mivel a Házzabályt kevésbé ismerte, ezért, mondjuk úgy, ráfaragott, mert nem övé volt a zárszó, hanem az előterjesztőé, és így ismét megnyílt a vita, amiből kerekedett végre egy normális vita, de 7,5 órán keresztül úgy ült itt, hogy nem szólalt meg, és ez nem volt ritka az elmúlt időszakban. Úgyhogy én azt kérném államtitkár úrtól, hogy tegye meg azt a szívességet, hogy részt vesz a vitában és az ellenérveit most fejti ki, mert szeretnénk rá reagálni valószínűleg, hacsak nem győz meg minket annyira a felszólalásával. Én csak úgy mondom, hogy ellenkező esetben, ha erre nem kerül sor, akkor én sem fogom megtisztelni azzal államtitkár urat, hogy végigvárom a zárszavát, hanem el fogok menni.

Ami viszont egy konkrét kérdésem lenne, hogy volt egy felvetésünk, és erre Schiffer képviselő úr is utalt, hogy ugye, nem teremt mégsem, hiába zárják ki a versengő kezdeményezések eddigi problematikáját, nem jelent vagy nem teremt egyenlő versenyfeltételeket a jelenlegi szabályozás sem, hiszen valóban igaz az, lehet, hogy van olyan népszavazási kezdeményezés, amit az NVB hitelesít, van, amit nem, és ott a Kúria döntésére kell várni, hogy ezt a problémát önök hogy kívánják feloldani; hogy hajlamosak-e egy olyan módosító javaslatot elfogadni, amelyben ezt valamilyen módon feloldjuk, például akár olyan módon, hogy drasztikusan a Kúria eljárási határidejét lerövidítjük, vagy az ajánlóíveket akkor lehet kiadni minden esetben, ha ezekben az eljárásokban a kúriai döntés megtörtént.

Tehát technikailag azt tudom mondani, hogy teljesen nyitottak vagyunk erre, csak ez egy olyan probléma, ami még túl sem terjeszkedik azon a rendkívül szűk körön, ami ebben a törvényben foglalt, viszont már láthatóan problémát fog okozni, és már láthatóan visszaélésekre fog alapot adni, hiszen nyilvánvalóan az megítélés és hozzáállás kérdése,

hogy ki, mit gondol arról, amit Schiffer képviselő úr elmondott az NVB összetételével kapcsolatban. Én a magam részéről osztom, annál is inkább, mert az elmúlt időszak eseményei rávilágítottak arra, hogy milyen abszurd döntéseket hoztak véletlenül pont azok meg, akik ilyen módon kerültek be a Nemzeti Választási Bizottságba, már hogy ilyen múlttal kerültek be a Nemzeti Választási Bizottságba.

De abban az esetben, ha mondjuk, egy ilyen kérdésről lesz szó, vagy ez a probléma föl fog merülni, akkor óhatatlanul, már most mondom, mindenki azzal fogja vádolni a Nemzeti Választási Bizottságot, hogy úgy kívánja, mondjuk, egy népszavazási kezdeményezésnek elejét venni, hogy a számára kedves, mondjuk, Erdősinének - hogy nevesítsük - hitelesíti a kérelmét, a másik kérelmet nem, éppen ezért neki a Kúriára kell menni, és ezért el fogja szenvedni, mondjuk, azt a 90 napos hátrányt az aláírásgyűjtés során. Óhatatlanul föl fog merülni ez a vád és ez a probléma. Tehát én azt gondolom, ha maradunk csak ebben a körben, akkor is legalább ezt a problémát érdemes volna kezelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. Elsőnek az LMP képviselőcsoportjából Schiffer András frakcióvezető úr következik.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Répássy képviselő úr, akkor megvilágítanám, hogy mi a kapcsolódás Erdős Ákos és az előttünk fekvő törvényjavaslat között. Tudja, az a kapcsolódás, hogy most már megtanulhattuk hat év alatt, hogy teljesen mindegy, hogy dohányzás elleni küzdelemről van szó, terrortól van szó, népszavazásról van szó, önöknek mindig, mindenről ugyanaz jut az eszükbe; gempá - tehát az, hogy mennyit lehet lehúzni a történetről. Itt is erről van szó. Világos volt az NVI elnökének a javaslata, hogy a mintapéldányt adják ki, hogy a mintapéldányt adja ki az NVI elnöke, de egyébként ezeket lehessen fénymásolgatni. Mégis mi az értelme annak, hogy előírják azt, hogy csak előre nyomtatott, számozott példányokon lehessen a népszavazási ajánlásgyűjtést folytatni? Csak nem az, hogy megint van egy háttérmegoldás a kaviárbaloldalon egyik nagytőkésével, most éppen Erdős Ákossal, hogy egy kis biznissz ők is kapnak? Nem erről van szó? Ezért hozta szóba Dúró Dóra képviselőtársam ezt az egész üzletet.

(11.30)

Valljanak színt! Mondják meg, hogy üzleti érdek áll a javaslat mögött, hiszen szakmailag nyilvánvalóan nem indokolt ez a szabály. Az NVI elnöke nem ezt javasolta. Megint arról van szó, amit zsinórban látunk különböző törvények kapcsán, hogy önök nem egy probléma megoldása érdekli, hanem az érdekli, hogy hogyan lehet egy kis zsetont kitolni különböző oligarcháknak, és fényévente egyszer

nemcsak a narancsos oligarcháknak, hanem a régi kaviárbaloldali üzletársaknak is lehet egy kis zsetont juttatni. Nem erről van szó? Erre válaszoljanak! Erre válaszoljanak!

Dúró Dóra képviselőtársamnak pedig azt javasolnám, hogy természetesen azért olyan túlságosan ne támadja Erdős Ákost, mert a végén még ötletet kapnak, és úgy alakítják át a szabályokat, hogy véletlenül Andrew G. Vajna vagy pedig a nemzet gázszerelője kapjon jogot arra, hogy a népszavazási ajánlást gyűjtő íveket nyomtassa. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A következő kétperces felszólaló Szilágyi György képviselő úr, a Jobbikból.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Vejkey képviselő úr felszólalására szeretnék reagálni. Én nagyon örültem neki, hogy Vejkey képviselő úr szóba hozta, hogy a Ferencváros jó hírnevét próbáljuk megőrizni. Arra kérem, hogy segítsen abban, hiszen ön közelebb van a kormányhoz, hogy ez meg is történhessen, hogy egy ilyen jó hírnevű egyesületnél ne alkalmazhassanak bűnözőket, volt bűnözőket, hogy ezeket az embereket ne használhassák fel, mondjuk, a Fidesz-székház védelmére, amikor tüntetnek vagy az NVI-nél történt botrányokkal kapcsolatban, ne küldhessenek oda kopaszokat erről a környékről. Ez valóban fontos lenne, hogy egy ilyen jó hírnevű egyesületnek ennyire ne degradáljuk le a működését.

És még a jó hírnévhez hozzátartozik: azért én is örülök a 29. bajnoki címnek. Hozzátartozik, hogy örültem a 27.-nek is és a 28.-nak is, és velem együtt akkor a stadionban és a stadion környékén húszezer ember örült, ma pedig a 29. bajnoki cím után 15 ember volt jelen a stadion környékén. Ők ünnepelték a 29. bajnoki címet. Ez is a jó hírnévhez tartozik. Sajnálatos dolognak tartom, de ha önök is így látják, hogy ezen változtatni kell, az egy előremutató állapot.

Tehát kérem önt is, hogy akkor segítsen abban, hogy a Ferencváros jó hírneve megmaradjon, sőt vissza tudjuk állítani, hiszen az elmúlt időszakban azért elég szépen roncsolódott ez a jó hírnév. Köszönöm szépen önnek még egyszer ezt a felszólalást. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Fidesz képviselőcsoportjából Répássy Róbert képviselő úr következik.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést kérek mindenkitől amiatt, hogy egyébként másokhoz hasonlóan hangosan figyelmeztettem a felszólalókat, hogy térjenek a tárgyra. De nem ezért kértem szót alapvetően *(Szilágyi György közbeszól. - Az elnök csenget.)*, hanem természetesen fontos kérdés annak megvitatása, hogy a választási iratokat melyik nyomda nyomtatja. Az azonban vitán felül áll, hogy mind a választási, mind a népszavazási iratok érzékeny, személyes adatokat tartalmaznak, továbbá a választási jog tisztasága is

indokolja az óvatosságot. A Dúró Dóra által és egyébként Schiffer képviselő úr, frakcióvezető úr által is kifogásolt megoldásnak, amely szerint csak a Nemzeti Választási Iroda által hitelesített íveken lehet gyűjteni az aláírásokat, a kezdeményezéseket, egyébként a törvényjavaslat indoklása részletes indokát adja, ugyanis csak így lehet garantálni azt, hogy a személyes adatok mind a Nemzeti Választási Irodához visszakerülnek. Tehát az összes gyűjtőívvel el kell számolnia a népszavazás kezdeményezőinek.

Még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet: a választási vagy a népszavazási iratokkal kapcsolatos nyomdai közbeszerzések nem tartoznak az igazságügyi miniszter hatáskörébe, tehát mindaz, amikor Dúró Dóra számonkérte az előbb az igazságügyi miniszteren azt, hogy miért ilyen vagy olyan közbeszerzések születtek, az egy alapvető tévedés, mert még csak nem is a kormány hatáskörébe tartozik a választási iratokkal kapcsolatos nyomdai közbeszerzés, hanem a Nemzeti Választási Iroda hatáskörébe tartozik. A Nemzeti Választási Irodát pedig legfeljebb írásban tudja kérdezni a képviselő asszony, hogy miért azt a céget választották ki a közbeszerzésen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából kétperces felszólalásra Bárándy Gergely képviselő úr következik.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Répássy képviselő úrnak válaszul szeretném mondani azt, hogy azt gondolom, hogy nem a papír hitelessége az, ami elsődlegesen fontos, hanem a rajta szereplő aláírásoké. *(Dúró Dóra: Így van, így van!)* Ugyanis egyrészt bármilyen hitelesített papírról van szó, először is, az ugye, ragyogóan lefénymásolható, mielőtt valaki visszaviszi a Választási Irodához, tehát e tekintetben az adatbiztonság semmivel nem nagyobb, mint bármikor máskor. Másrészt pedig, ha jól emlékszem, akkor például abban a büntetőeljárásban, ahol választási csalás gyanújával nyomoznak, ahol a Fidesznek 1500 aláírása került át más, egyébként kamupártok ajánlóíveire, ott is hitelesített lapokról volt szó. Tehát a hitelesített lapokon ezt a fajta csalást ugyanolyan könnyű elkövetni, és az adatbiztonság semmivel nem nagyobb.

Tehát valóban egyetlen érv nem szól amellett, és valószínűleg a Választási Iroda vezetője sem véletlenül a másik megoldást javasolta, hogy minden egyes ívet hitelesíteni kelljen. Egyszerűen, ha valaki tud nekem olyan érvet mondani azon kívül, hogy nem annak kerül pénzbe a fénymásolás, aki mondjuk, a népszavazást kezdeményezi, ha emellett tud valaki olyan érvet mondani, ami miatt ez jobb, akkor tényleg a kalapom emelem meg előtte, ami egyébként nincs. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dúró Dóra és Schiffer András várnak kétperces felszólalásra. A Házszabály nem ad lehetőséget arra, hogy ismételten

ugyanabból a frakcióból a kétpercesek körében újabb kétperces felszólalási lehetőséget adjak. Ha nem hangzik el rendes felszólalás, közben nem tudok szót adni, mert ismételt felszólalásra már mindkettőjüknek lehetőséget adtam. Tehát azt is kimerítették. *(Dúró Dóra: De a Bárándy is kétszer szólt.)*

Tisztelettel kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e az elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Államtitkár úr, ön é a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány adatot szeretnék csak pontosítani, és ezeket nem vitának szánom, azért is gondoltam, hogy a végén tisztázhatjuk ezeket a dolgokat. Elhangzott, hogy nem volt az utóbbi időszakban érvényes és eredményes népszavazás. Egyetlen egyszerű oka van: a 200 ezer aláírást senki nem gyűjtötte össze az elmúlt időszakban, ami ennek az elindításához szükséges lett volna. Tehát neheztelni amiatt, merthogy a szabályozás nem lenne jó... - meg kell ugrani ezt a küszöböt, ezt viszont senki nem vitatta. A kúriai döntéssel kapcsolatban hangzottak el észrevételek. Szerintem a Kúria most is hamarabb döntött, mint 90 nap, tehát igazából egy hosszabb vita után lehetne eldönteni ennek az időtartamnak a lerövidítését.

A Nemzeti Választási Iroda és a Nemzeti Választási Bizottság kapcsán is elhangoztak kritikák. Gyakorlatilag ezek nem a kormány alárendeltségébe, a kormány által befolyásolt szervezetek, úgyhogy ezzel kapcsolatban ennyit tudnék megemlíteni.

Dúró Dóra képviselőtársam említette, hogy a tavaly nyári nemzeti választási irodai javaslatcsomag ötpárti egyeztetésre is került az ősz folyamán, én magam hívtam meg a pártok képviselőit. Ez később lett bővítve azzal a fajta javaslattal, ami már a beadásra is vonatkozott. De akkor, jól emlékszünk rá, az MSZP elutasította az ötpárti egyeztetőn való részvételt, és a pártok képviselőivel folytatott tárgyalások során csak egy technikai módosító csomag került elfogadásra. Tehát érdemben a választási eljárással, a választójoggal kapcsolatos kérdések köre nem került szélesebb körben megvitatásra, ezért ezt a kérdést sem tudtuk megbeszélni. *(Dúró Dóra: Tavaly június óta nem tudták megbeszélni?)* Ezek kétharmados törvények, ehhez kellene a pártok.

A mostani javaslat is azért egy szűk körű javaslat, mivel ebben bizonyosfajta konszenzus elérhető, amit köszönök is a pártok képviselőinek, akik a vitában felszólaltak. Tehát ez elfogadható. Minden további kérdés, amit megnyitunk, a javaslat elfogadását nehezítené, és a vitát hosszabbítaná.

(11.40)

De az NVI által, a Választási Bizottság által beküldött javaslatok természetesen ott vannak az Igaz-

ságügyi Minisztériumban, ezeket felül fogjuk vizsgálni, és amennyiben ebből kialakítható egy konszenzusos, öt párt által elfogadható újabb módosításcsomag, akkor ez a későbbiek során a Ház elé tud majd kerülni, tehát nyitottak vagyunk ebben a kérdésben.

Az ívekkel kapcsolatban, hogy miért ilyen szigorúak: gyakorlatilag jogilag ugyanazt a sorsot osztják, mint a választásokon forgó ívek, így nyomon követhetőek, és mindenféle vitás kérdés esetén ezek lezárhatóak. És gyakorlatilag azt hiszem, hogy a közbeszerzési ügyeket Répássy képviselőtársam is említette, nem a minisztérium hatáskörébe tartoznak, és ilyen egyedi ügyekkel, azt hiszem, ennek a törvényjavaslatnak a vitája során nem tudunk foglalkozni.

Ezekre van interpelláció és egyéb más számtalan lehetőség, hogy akik ebben sérelmet vélnek felfedezni, akár más hatósági eljárásokat is kezdeményezhetnek. Még egyszer köszönöm a támogató hozzászólásokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9785. számon, továbbá az Állami Számvevőszék háttéranyaga a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Lászlóné államtitkár asszonynak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár asszony!

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A postatörvény önök előtt lévő módosítása olyan rendelkezéseket ölel fel, amelyek észszerűvé teszik a Posta működését, és az állampolgárok számára kedvező változásokat állítanak elő.

Egyes rendelkezései ennek a módosításnak a látássérültek által ingyenesen feladható küldemények körét bővítik, más módosítási javaslatok az elektronikus közigazgatással való együttműködés lehetőségét teremtik meg. A Posta nagyon sok időt, pénzt fordít arra, hogy haladjon a korrallal, egyre több szolgáltatást tereljen elektronikus útra. Ezek sorában kell megemlíteni például az új elektronikus küldemény-nyomkövetési szolgáltatást, a QR-kódos csekkbefizetést vagy a csekkbefizető automaták telepítését.

Az önök előtt lévő indítvány tehát ennek a munkának a támogatását célozza, sőt, elő is írja a Posta számára az ilyen technológiák alkalmazását. Csak egy példát szeretnék erre mondani. A törvény módosítás alapján az állampolgár a csomagfeladáskor akár a csomagautomatákat is megadhatja a jövőben kézbesítési címként. Tehát az ügyfelek korszerű kiszol-

gálása érdekében az indítvány még további számos helyen végez el kisebb finomhangolást, pontosítást.

Ugyanakkor az kétségtelen, hogy a javaslatnak a legnagyobb közérdeklődésre számot tartó pontja az, ahol annak a lehetőségét kívánjuk megteremteni, hogy a Magyar Posta szolgáltatási díj fejében pénzintézeteknek adhatja át a postai ügyfelek kiszolgálását.

Tekintettel arra, hogy ezen indítvány váltotta ki, válthatja ki a legnagyobb közérdeklődést, erről tehát részletesebben szeretnék szólni önöknek. Mindenki előtt ismert, azt hiszem, hogy a Posta egyébként sikeres tevékenységét számos kihívás nehezíti meg. A hagyományos postai szolgáltatások iránti kereslet csökken nemcsak Magyarországon, de Európában is. A postai levélküldeményeknél a visszaesés, amiről beszélünk, amivel számolnunk kell, éves szinten átlag 5 százalékos, de más, hagyományos postai területeken is érezhető a visszaesés. Mindehhez hozzájárul a teljes postai liberalizáció folyamata. Mostantól fogva az 50 gramm alatti küldemények piacának megnyitása azt jelenti, hogy minden olyan területen versenyeznie kell a postának, ahol régen nagyon kényelmes monopolhelyzetet látott el.

A kormánynek tehát nemcsak politikai felelősége, de törvényi kötelezettsége is, hogy mindezekre a kihívásokra választ keressen és találjon. A nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodás megadta a kötelezvényt számunkra, hogy a Posta számára új stratégiát állítsunk fel, és a Posta új stratégia mentén kezdett el működni. Ennek egyik részeként új partnerségi megállapodásokat kötött, és piaci terjeszkedésbe fogott. Megjelent a pénzügyi szolgáltatások területén, sikeresen fejleszti logisztikai, csomagküldési tevékenységét, és bekapcsolódott a nemzeti közművek kiszolgálásába is. A stratégia másik részét a belső hatékonyságnövelés és az észszerűsítés jelenti. Nem mondom, hogy az a folyamat, amely már elindult, és amelynek folytán egy régi szürke nagyvállalat rugalmasabbá, felkészültebbé, korszerűbbé válik, egyik napról a másikra meg tud történni, de már nagyon sok minden történt a területen. Erre csak egy példát hadd mondjak önöknek!

Az elmúlt időszakban 25 százalékkal csökkentette a Magyar Posta a korábban vízfejként működő budapesti központi létszámot. Egy korszerű menedzserszemlélet alapján átalakította a munkaszervezés folyamatait: az informatikától kezdve a gépjárműflottaig elkezdte lecserélni a költséges, illetve az elavult technológiákat. És ennek a következetesen felvállalt stratégiának a részeként további hatékonyságnövelés céljából indítványozza most a kormány ezt a módosítást, ami önök előtt fekszik, azaz, hogy a postai szolgáltatásokat a Postával szerződött pénzintézetek is végezhesék ott, ahol a postafiók kihasználtsága rendkívül alacsony.

A postákon való személyes ügyintézés folyamatosan teret veszít, beszéljünk akár csekkbefizetésről, levélfeladásról, bélyegvásárlásról. Emiatt vannak olyan kisposták az országban, amit átlagosan naponként 10, maximum 20 ügyfél keres fel. Ez azt jelenti, hogy az ezekben a hivatalokban dolgozók összességében

akár napi 1, speciálisan 2 munkaóra alatt el tudják végezni az összes tevékenységet. Ezeknek a kispostáknak az üzemeltetése és a szükségszerű korszerűsítése hatalmas költségeket jelent.

Ugyanakkor - erről már szó esett - az államnak nemcsak az állami adminisztráció, a költségvetési szervek és a közigazgatási intézmények szintjén kell hatékonyan és olcsóbban működni. Az észszerű és takarékos működés az állami társaságokkal kapcsolatosan is elvárás. Ennek megfelelően mostani javaslatunk is az államreform, illetve a bürokráciacsökkentés irányába tesz újabb lépés. Olyan rendszer működtetését javasoljuk, ahol az állampolgárok egy helyen, egy időben a megszokottnál több szolgáltatást, illetve kispostákról lévén szó, a korábban tapasztaltnál komfortosabb és korszerűbb környezetben vehetők igénybe.

Tisztelt Országgyűlés! Lassan most már tíz éve annak, hogy a postai szolgáltatások másik félnek történő átadása bevált gyakorlattá vált Magyarországon, ma is mintegy 300 ponton vannak olyan postai szolgáltatók, ahol az állami postavállalat megbízásából magánvállalkozások, illetve önkormányzatok dolgoznak.

Mindebből az ügyfelek nem vesznek észre semmit, tehát a modell ma már jól működik. Ez a javaslat, amit önök elé terjesztettünk, tulajdonképpen ennek a programnak a kiteljesítése és/vagy továbbfolytatása is egyben, ugyanakkor azt is gondolom, azt is gondoljuk, hogy egy hitelintézetnél, hitelintézeteknél végzett ilyen típusú tevékenység valószínűleg több, jobb és komfortosabb szolgáltatást tud az ügyfelek számára nyújtani. Arra csak röviden szeretnék utalni, hogy egyébként a postai szolgáltatások rendszerben történő működtetésére külföldön is vannak példák: Németország, Ausztria, Görögország, Portugália, Egyesült Államok és sorolhatnám.

Tisztelt Országgyűlés! Amennyiben a törvényjavaslat, illetve a módosítás elfogadásra kerül, úgy meg tudjuk kezdeni azt a munkát, amikor feltérképezzük az érintett postafiókokat, illetve ennek a munkának az elvégzését követően számot vetünk azzal, hogy mely hitelintézetekkel, hitelintézeti partnerekkel lehet megállapodni.

(11.50)

Annak pedig három oka van, hogy most úgy gondoljuk, hogy ebben a hálózatracionalizálásban leginkább a takarékszövetkezeti szektornak van szerepe.

Először mondanám a földrajzi adottságokat. Az 1500 fiókkal rendelkező takarékszövetkezeteknek zömében azokon a kistelepüléseken van kirendeltségük, fiókjuk, ahol a postai forgalom drasztikus méretet öltött, tehát itt adja magát, hogy a takarékok és a posták együttműködjenek. Körülbelül 500 olyan, 2000 fő alatti település van, ahol a posta mellett egyébként a takarékszövetkezet megtalálható. Azt csak zárójelben jegyezném meg, hogy van 17 olyan

település is, ahol postai szolgáltatás már nincs, viszont takarékszövetkezet jelen van.

A második érv, amit szeretnék elmondani önöknek, az, hogy ha a postai szolgáltatásokat a különféle takarékok nyújtják, azzal a Magyar Posta, illetve az állam közvetve nyerhet. A Posta e tevékenység átadásával ugyanis nemcsak azt a bizonyos költséget takarítja meg, amibe a felújítások, korszerűsítések, illetve maga a működtetés is tartozik, hanem még a szolgáltatási díj egy részéből is részesedni fog, hiszen a Posta a kereszttulajdonlások révén mára már érdekelt a takarékszövetkezet jó teljesítményében.

Harmadik érvként elmondhatom önöknek, hogy egy ilyen irányú kooperációnak hazánkban már történelmi hagyományai vannak. Volt rá példa a XIX. század végén a Magyar Királyi Postatakarékpénztár létrehozásával, aztán ebben az időszakban szövetkezeti hitelintézeti szolgáltatások voltak a postán. A későbbiek során, a XX. század bizonyos időszakaiban egy fordított helyzet állt elő, amikor a takarékokban lehetett igénybe venni postai szolgáltatást. Gyakorlatilag ezt az összehangolt működést, vegyes modellt szeretnénk feléleszteni és újraindítani.

A 2014-es kormányalakítást követően, amikor az államtitkárságunk megalakult, már elkezdtünk azzal foglalkozni, és ennek többször hangot is adtunk, hogy milyen fontosnak tartjuk azoknak a szingáriáknak a kihasználását, azoknak az előnyöknek az összehangolását, amelyek adódnak a különféle nagy hálózatok együttműködéséből. Ez a törvény-módosítás most pont erre ad lehetőséget.

Azt még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ha a jogszabály adta keretek ezt megengedik számunkra, akkor megkezdjük azt a munkát, ami az érintett postafiókok feltérképezését jelenti, és az ebből levonható tanulságok alapján egyfajta ütemterv készítését.

Azt még szeretném megjegyezni, hogy az nem véletlen, hogy a benyújtott módosításnál hitelintézetekről beszélünk; tesszük ezt azért, mert minden olyan hitelintézettel, amely érdeklődést mutat egy együttműködés iránt, illetve részese kíván lenni ennek a folyamatnak, amiről önöknek az ímént beszéltem, természetesen tárgyalni fogunk. Az egy másik kérdés, hogy - ahogy említettem - az egyszerűen egy adottság, hogy azokon a kistelepüléseken, amelyekről most szó van, elsősorban takarékszövetkezetek és nem pedig kereskedelmi banki fiókok találhatóak.

Végezetül még két gondolatot engedjenek meg, hogy elmondjak önöknek. Azt gondoljuk, hogy azon kívül, hogy a Posta egy másfél évszázada működő vállalat, olyan fontos szolgáltatóról beszélünk, ami az ország egyik legnagyobb munkaadója, mintegy 30 ezer fős személyi állománnyal, és állampolgárok millióival ápol napi szinten kapcsolatot, tehát nagyon nem mindegy, hogy mi történik ezzel a társasággal. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy olyan helyzet semmilyen körülmények között ne állhasson elő, hogy különféle vidéki kistelepüléseken szolgáltatást kelljen megszüntetnünk és/vagy szolgáltatási színvonalat kelljen csökkentenünk.

Ami még szintén fontos, szeretném megemlíteni, hogy éppen e kérdés fontossága miatt a Posta helyzetével és jövőjével kapcsolatban Lázár János miniszter úr egy ötpárti egyeztetést hívott össze, ahol nemcsak a postatörvény módosításáról, hanem arról is beszámoltunk a résztvevőknek, hogy az eddigiekben a Magyar Posta milyen eredményeket ért el, illetve mik azok az elképzelések, amelyek a hálózat-racionalizálás mellett még megfogalmazódtak a köz-eljövőre.

A konzultáción részt vevő és megjelent pártok támogathatónak ítélték az indítványunkat. Kérem önöket, hogy a módosítási javaslatra szavazzanak majd igennel. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. 15-15 perces időkeretben.

Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Vas Imre úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány benyújtotta a postai szolgáltatásokról szóló 2012. CLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, amelynek keretében belül számos pozitív módosításra kerül sor a postai szolgáltatások terén, különös tekintettel a hátrányos helyzetű fogyasztókra.

Tekintettel arra, hogy az államtitkár asszony a törvényjavaslatot teljeskörűen bemutatta, így én csak néhány apró részletet emelek ki a törvényjavaslatból.

Azt gondolom, fontos leszögezni a törvényjavaslatl kapcsolatban, hogy az semmilyen új kötelezettséget nem ró a Postára, kizárólag lehetőséget biztosít arra, hogy a szolgáltatás színvonalának további emelése céljából átszervezzék a posták hálózati felépítését, és indokolt esetben igénybe vegyék a pénzügyi intézmények segítségét, azaz szolgáltatási díj ellenében, meghatározott pénzügyi intézmények láthassák el a postai feladatokat bizonyos településeken. Ki szeretném hangsúlyozni, hogy ezzel a fogyasztókat semmilyen hátrány nem éri, legfeljebb annyit fognak tapasztalni, hogy a főutcán néhány házzal odébb kell menni a már megszokott postahivatali hely helyett.

Azt gondolom, azt is nagyon fontos elmondani, hogy ezen intézkedés semelyik településen nem fog a postai szolgáltatások megszűnésével vagy színvonalának csökkenésével járni, ugyanis ahol eddig működött postahivatal, ott azután is elérhető lesznek a postai szolgáltatások, legfeljebb egy pénzügyi intézményben. A Posta ezen átszervezési lehetőséggel kizárólag a 10 ezer fő alatti településeken élhet. Ez azért is említést érdemlő tény, mert azt hiszem, mindannyian egyet tudunk érteni abban, hogy ahol naponta legfeljebb 15-20, bizonyos esetekben ennél is kevesebb lakos lép be a postára, ott nem feltétlenül szükséges fenntartani egy önálló postahivatalt,

ugyanakkor a szolgáltatást mindenképpen fenn kell tartani.

A törvényjavaslatnak ez a része nem egyedülálló magyar találmány, hanem nemzetközi gyakorlatban is lehet rá jól működő, évtizedek alatt kiforrott példákat találni. Az pedig külön előny, hogy a törvényjavaslat kapcsán az érintett kistélepléseken jellemzően takarékszövetkezetek vannak amúgy is jelen, nem pedig a kereskedelmi bankok fiókjai, így az együttműködés is könnyen létrehozható. A fogyasztók pedig számos alkalommal térnek be ezekbe a takarékszövetkezetekbe, hiszen ők közvetítik a nagyvárosokban már megszokott pénzügyi szolgáltatásokat a kistélepléseken.

Meglátásom szerint ezen optimális átszervezési lehetőségeknek köszönhetően a jövőben a Posta nagyobb hangsúlyt tud fektetni a szolgáltatás színvonalának további emelésére, ami a fogyasztók még nagyobb elégedettségét eredményezheti majd, ez pedig kölcsönösen előnyös mindenki számára, hiszen közismert, hogy igen költséges a nagyszámú postahivatal fenntartása.

(12.00)

Ha viszont ez a modell kerül kialakításra, ahol a posta- és a pénzügyi szolgáltatások nem csökkennek, hanem még növekednek is, a működési költségek viszont csökkenhetnek, akkor ez a rendszer minden szereplője számára előnyös megoldás lesz, gondolok itt a fogyasztókra és a Postára is.

További nagyon fontos része a törvényjavaslatnak, hogy számos olyan intézkedés kerül beépítésre, amely a vakok és gyengén látók életét könnyíti meg a postai szolgáltatások igénybevétele során, illetve számos, a Posta minőségi szolgáltatási színvonalának emelését elősegítő intézkedést tartalmaz. Tekintettel arra, hogy egy olyan törvényjavaslatról beszélünk, amely mind a fogyasztók számára nyújtandó színvonal emelkedésével, mind pedig a bürokrácia csökkentésével, illetve az állami cégek költségeinek racionalizálásával összhangban pozitív változásokat eredményez, ezért kérem önöket, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Tóth Bertalan képviselő úr. Miközben megadom neki a szót, egyben átadom az elnökséget Hiller István alelnöktársamnak. Parancsoljon, alelnök úr!

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Érdeklődéssel hallgattam végig államtitkár asszony hozzászólását és a Fidesz vezérszónoklatát, amelyben megpróbálták a törvényjavaslattal kapcsolatban megmagyarázni a megmagyaráz-

hatatlant. Szeretném elmondani, hogy ez egy jó próbálkozás, de engem nem tudtak meggyőzni. Az előttünk fekvő postatörvény ugyanis azt mutatja, hogy a postai tevékenységek kiszervezésének, ha úgy tetszik, privatizációjának vagyunk a tanúi, ennek a folytatásának, hiszen ennek eredményeként postabezárásokat és postások elbocsátását látjuk előttünk, illetve azt látjuk ismét, hogy egy jól azonosítható fideszes érdekkör magánüzletének a megtámogatása.

Amit államtitkár asszony elmondott, arra lehetne azt mondani, hogy szép és jó, és valóban a történelmi tradíciókat is visszaidézi, hatékonyságról, modernizációról hallhatunk. Ez akkor lenne elfogadható és támogatható, ha ez az egész folyamat ennek megfelelően alakulna kellő transzparenciával és kellő nyilvánosság előtt, és úgy, hogy ne sejlene fel az a magánérdek, a Spéder Zoltán által vezetett FHB-csoport érdeke, amely most már a Posta minden szegmensét átszövi, nemcsak a mostani törvényjavaslattal, hanem korábbi döntések alapján a Posta által tulajdonolt befektetési tevékenységgel kapcsolatban.

Az egyeztetésre kitérve, ha a Miniszterelnökség és a Posta valóban érdemi egyeztetést kezdeményezett volna a pártokkal a postatörvény módosítása kapcsán a Magyar Posta jövőjéről, akkor minden segítséget megadtak volna ahhoz, hogy a pártok felkészülten, pontos információk birtokában vegyenek részt ezen. Akkor önök nem titkolnák továbbra is azokat a közérdekű adatokat, amelyeket már bírói döntések alapján is ki kell adniuk. Önök azonban visszaéltek képviselőtársaim jóhiszeműségével, és mintegy biodíszletként használták őket ezen az egyeztetésen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt rátérnék a törvényjavaslattal kapcsolatos véleményem ismertetésére, nézzük meg a Magyar Posta elmúlt néhány évének gazdálkodási adatait, hiszen itt csupa szép eredményről számoltak be államtitkár urak, akár Lázár János miniszter úr is, hogy micsoda hatalmas nagy eredményt ért el a Magyar Posta az elmúlt években, és miért bántjuk mi a Magyar Postát, mert mint állami vállalat, legalábbis 75 százalékban, nyereséget termel.

Lázár János miniszter úr március 29-én itt a parlamentben úgy fogalmazott: „Az elmúlt években a Posta mindenféle állami és európai uniós támogatás nélkül nyereséget produkált.” Tehát szerinte olyan nagy baj nem lehet a Postánál. Ez a mondás amúgy nagyon szép, csak nem igaz. A Magyar Posta 2010 óta az eredményéből osztalékot nem fizetett, üzemi szintű eredménye jelentősen elmarad a korábbi évektől, miközben a belföldi értékesítésének nettó árbevétele 2007 óta szinte változatlanul 185 és 195 milliárd forintos sávban mozog, sőt a társaság 2012-ben közel 3 milliárd forintos veszteséget produkált, üzemi vesztesége 2014-ben pedig közel 5 milliárd forint volt. Ezt a veszteséget úgy sikerült összehozni a jelenlegi menedzsmentnek, hogy a Magyar Posta közel 14 milliárd forintnyi állami és európai uniós támogatásban részesült. Tehát nem igaz, amit Lázár

János mondott, hogy itt EU-s és állami támogatás nélkül működött.

Térjünk rá az állami költségvetési támogatásra, amiről eddig nem volt szó! Előttem van a 2014. november 12. napján az Országgyűlés Költségvetési bizottsága elé került költségvetési törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz fűzött módosítás, amely szerint egyetemes postai szolgáltató méltánytalan többletterhének megtérítése címén 9,1 milliárd forintot biztosított a költségvetés a Magyar Posta számára. Ebből egy tájékoztató szerint közel 4,7 milliárd forint visszamenőleges kompenzációként kifizetésre került, és nagy valószínűséggel 2015 szeptember környékén vagy az azt követő időszakban a maradék 4,4 milliárd forint is kifizetésre került. Tehát önök úgy büszkélkednek a Magyar Postával, hogy több mint 9 milliárd forint költségvetési támogatást juttattak a számára. Ezenkívül a Magyar Posta a postai Agora-projekthez 500 millió forintot kapott EU-s támogatásként, közhitel címrégitár kialakításához 950 millió forintot, hibrid kézbesítési és konverziós rendszer kialakításához pedig több mint 3,2 milliárd forintot, tehát ez az állítás így nem igaz. Ehhez képest tudott üzemi veszteséget produkálni a Magyar Posta és ez a menedzsment.

Mindeközben hozzátartozik, hogy 2010 óta több mint 3500 embert bocsátottak el a Magyar Postától. Mindezt a teljesítményt a kormány jelentős fizetésemeléssel honorálja a menedzsmentnél, hiszen megtudhattuk, hogy míg egy postai alkalmazott 2016-ban 1-4 százalékos sávban bérfelvezetésben részesül, addig a vezérigazgató 150 százalékos bérfelvezetést kapott, az eddigi 2 millió forintos havi fizetése mellé most a kormánytól havi 5 millió forintot kap. Sőt, ez az 5 millió forint sem elegendő, ez a bérplafon elvileg, ez sem elegendő a Posta vezérigazgatójának, hiszen a fizetése mellé vállal néhány igazgatósági vagy felügyelőbizottsági tisztséget, persze nem ingyen, és máris átlagosan 6-6,5 millió forintnyi fizetést vihet haza közpénzből. Ezzel azonban nincs vége, egy állami cég felső vezetője ugyanis akárhány olyan társaságnál is vállalhat tisztséget, amelyben nincs állami többségi tulajdon. A Magyar Posta például részvényes a Takarékbank Zrt.-ben és az FHB Kereskedelmi Bank Zrt.-ben is, és Szarka Zsolt vezérigazgató mindkettőben eleget is tett annak a felkérésnek, hogy ezekben vállaljon tisztséget, nyilván nem ingyen, így ő most az átlagos postai dolgozó fizetésének 35-szörösét keresi. A kérdés csak az, hogy ezeken a testületi üléseken, ahol igazgatósági tanácsi tagságot vállalt, a vezérigazgató milyen érdekeket képvisel, a Magyar Posta érdekeit, magáncég érdekeit vagy a fideszes hátország érdekeit.

De nemcsak a csúcsvezetők, hanem a középszintű tisztségviselők is fizetésemelést kaptak, akiknek havi juttatása tavaly elérte a félmillió forintot. A kollektív szerződés alapján viszont nem kaphattak volna pluszpénzt. Három vezérigazgató-helyettes járt a legjobban, nekik 1,5-1,7 millió forintos emeléssel mára 3,6 millió forintra nőtt a havi bérük, de több középszintű vezető fizetése is százalékkal emelke-

dett. Mindez vezet oda, hogy jelenleg óriási bérfeszültségek vannak Magyar Postánál, ezért van most sztrájkkészültségben a postai szakszervezet is.

Az elmúlt hetek híradásaiban ráadásul széles képet kaphattunk azokról a botrányos ügyekről, amelyek körbelengik a Magyar Postát. Megtudhattuk, hogy évek óta nem folytat le közbeszerzési eljárást a nagy értékű beszerzéseinél, részben privatizálta a pénzzállító cégének egy részét, és lemondott az irányítási jogáról. A kincstári takarékjegy plusz állampapírt a Postán lejegyző, a Magyar Postában bízó ügyfelek nem az állami céggel szerződnek, hanem olyannal, amely felerészben ugyancsak az FHB-csoport tulajdonában van.

(12.10)

Vannak közös elemei is az ügyeknek. Minden esetben ugyanaz a jól azonosítható fideszes kör jelenik meg, ahogy említettem, a Spéder Zoltán nagyvállalkozóhoz köthető FHB-csoport. És csak az nem látszik, hogy ebben a nagy barátkozásban, privatizálásban, részvénycsereügyletekben mi a jó a 75 százalékos köztulajdonban álló Magyar Postának és leányvállalatainak.

Ezekből is csak az látszik, hogy önök nem a Magyar Postát fejlesztik és teszik versenyképesebbé, hanem egy magántulajdonú cégcsoport érdekei szerint járnak el; megint a magánérdeket helyezik a közösségi érdek elé. Pontosan erről szól az előttünk fekvő módosítás is, amely alapján a 10 ezer főnél kisebb település esetén pénzügyi intézmények vehetik át a postai szolgáltatásokat, és ahogy hallottuk, az államtitkár asszony el is mondta, ezek valószínűleg a takarékszövetkezetek lesznek.

Én értem azt, amit a Fidesz vezérszónoka mondott, hogy egypár utcával arrébb kell menni, viszont nem szól a kisposták bezárásáról; nem szól a leépítésekről; nem szól a munkahelyek elvesztéséről, ahol annak eredményeként a magánkézbe került takarékoknak és az FHB-csoportnak részben tulajdonában lévő takarékoknak kedveznek majd.

A törvényjavaslat alapján nem a pénzügyi szolgáltatások költöznek a postára, ahogy ez logikus lenne, hanem fordítva, a takarékok kapják meg a postai szolgáltatások egy részét. Államtitkár asszony 2014 novemberében még éppen ennek a fordítottjáról beszélt, amikor úgy fogalmazott, az, hogy a postahelyeken lehetőség lesz az állami szolgáltatások mellett pénzügyi szolgáltatások igénybevételére is, azért fontos, mert nincs minden településen takarékszövetkezeti kirendeltség. Tehát éppen másfél évvel ezelőtt az ellenkezőjéről próbálta meggyőzni a közvéleményt, mint amit most a törvény indoklásánál elmondott. Kérdezem én: miért változott meg a kormány koncepciója? Inkább a magántulajdonú takarékok, az FHB fejlődjen, és ne a közpénzekkel gazdálkodó Posta szerepe növekedjen?

Tisztelt Képviselőtársaim! További probléma, hogy a tervezett postabezárások mögött nincs megismerhető gazdaságossági számítás. Nem ismert,

hogy a tervezett intézkedések hatására mennyivel csökkennek a Posta terhei, mekkora összeget fizet közpénzből a Posta a kiszervezett szolgáltatást végző pénzügyi intézményeknek, vagyis a többségében magántulajdonú takarékszövetkezeteknek. Itt az államtitkár asszony is úgy fogalmazott, hogy várja a pénzintézetek érdeklődését. Nem lehetne ezt egy transzparens, nyílt pályázati rendszerben meghirdetni, ahol lehet látni, hogy milyen közpénz folyik majd el annak érdekében, hogy a takarékok ezt megkapják? Ugye, erről szólnak az általam is indított adatigénylési perek.

Itt az látható, ezért nem is értjük, hogy miért 10 ezer főnél húzták meg a határt. A 10 ezer fő alatti települések közül 1933 helyen van jelenleg állandó postahely, illetve közbeszerzési eljárásban kiválasztott postapartnerek. Lehet példát mondani, Bács-Kiskun megyében 101 darab, Pest megyében 143 darab, Tolna megyében 74 darab. Tehát miért pont 10 ezer főnél húzták meg ezt, amikre nem lehet azt mondani, hogy ezek kistelepülések? Ha önök ezt postahivatalonként bevezetik, és minden esetben átkerül a takarékokhoz a szolgáltatás, 3-4 fővel számolva, akár 3-4 ezer ember munkahelye kerül veszélybe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Van a törvénymódosításnak egy másik vetülete az állami és magáncéges összehozás kapcsán. Ez biztonsági és nemzetbiztonsági kérdéseket is felvet, hiszen biztonsági kockázatot jelenthet, ha a postai egyetemes szolgáltatási tevékenységeket egy többségében magántulajdonú cégcsoporthoz szervezi ki a Magyar Posta. Ez különösen problémás lehet a jelenlegi helyzetben, hiszen nem ismert, hogy milyen feltételekkel kell fenntartani a pénzügyi intézményeknek a szolgáltatást, mi történhet egy esetleges, a pénzügyi intézményt érintő csődhelyzet során, hiszen azért erre láttunk példát. Megbízható-e egy, a pénzügyi intézményt érintő esetleges csődhelyzet Magyarország nagy részén a postai szolgáltatást? Láttunk már ilyet, hogy magáncég a házipénztárból kihordott 1 milliárd forintot, és utána eltűnt vele, ahogy a Quaestor esetében is ez történt.

A törvényjavaslat szövege alapján a többségben állami tulajdonban álló és közfeladatokat ellátó, közpénzzel gazdálkodó Magyar Posta és annak leányvállalatai, továbbá a többségében magántulajdonban álló FHB-csoport és a takarékszövetkezetek közösen használnának informatikai rendszert. Erről tudott az Országgyűlés, vagy van valamilyen információ róla? Milyen informatikai rendszert használnak közösen? Milyen adatokat tartalmaz ez az informatikai rendszer? Miért van szükség közösen használt informatikai rendszerre? Milyen fejlesztéseket kellett ezzel kapcsolatban végrehajtani, azokat ki fizette? Ki végzi ennek a fejlesztését? Mennyibe kerül a Magyar Postának ennek a fenntartása? Ki felel az adatok tárolásáért?

Tehát sok-sok olyan kérdés van, ahol, említettem, megjelenik egy magántulajdonú érdek ebben az egész gyönyörű szép elképzelésben, aminek az adata-

it, információit önök eltitkolják. Erről szolt a postatörvény, és erről szólnak azok a bírósági eljárások, amelyeket el kellett indítanom, hogy ezekhez az adatokhoz hozzáférjünk.

Amíg nem ismerjük meg és nincs ezekre a kérdésekre válasz, csak annyi állapítható meg, hogy nemzetbiztonsági kockázatot rejt a javaslat, és ahogy korábban is kifejtettem már, számunkra is nagyon fontos a Magyar Posta sorsa, az a 150 év, amit ez a cég felmutat, és nem kívánunk asszisztálni leépítésekhez, magánérdekek érvényesítéséhez, és nem fogjuk ezt a törvényjavaslatot támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. A következő felszólaló vezérszónok a KDNP vezérszónoka, Hollik István képviselő úr. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Még mielőtt rátérnék a törvényjavaslatról szóló érdemi véleményünkre, engedjék meg, hogy néhány szót azért reagáljak az előttem szóló Tóth Bertalan szavaira.

Az első talán az, hogy transzparencia hiányáról beszél akkor, amikor az államtitkár asszony, a miniszter úr, illetve a Posta vezérigazgatója részvételével egy ötpárti egyeztetés zajlott. Jómagam részt vettem ezen az ötpárti egyeztetésen. Egy párt nem képviseltette magát, az MSZP, és Tóth Bertalan volt az, aki nem jött el erre az egyeztetésre. Akik ott voltak, ezt talán még ellenzéki képviselőtársaim is megerősíthetik, azt láthatták, hogy a Posta vezérigazgatója, menedzsmentje, illetve az államtitkár asszony és a miniszter úr minden részletre kiterjedő tájékoztatást adtak, és adtak lehetőséget arra is, hogy kérdezni tudjunk. Tehát amikor valaki a transzparencia hiányára, az átláthatóság hiányára hivatkozik úgy, hogy nem jön el egy ilyen ötpárti egyeztetésre, az, úgy gondolom, hogy nem hiteles.

Azt mondja a képviselő úr, hogy EU-s támogatásokat kapott a Posta. Én azt mondom, nagyon helyes, hogy kapott, és ezeket egytől egyig, minden egyes forintját vagy euróját fejlesztésre fordították. Ismét azt tudom mondani, hogy ha eljött volna erre az ötpárti egyeztetésre, és végighallgatta volna a Posta vezérigazgatójának a prezentációját, akkor ön is láthatta volna, fillérre pontosan, hogy ezek a támogatási összegek mire fordítottak.

Amikor azt mondja Tóth Bertalan képviselőtársam, hogy nézzük meg a Posta eredményét, akkor én azt tudom mondani, vagy én ebből azt szűröm le, hogy a Posta menedzsmentje jól teljesített. 2014-ben, az ön által elmondottakkal szemben, a Posta adózás utáni eredménye 2,8 milliárd forint volt, és ha részt vett volna, akkor azt is hallhatta volna a vezérigazgató úrtól, hogy a 2015-ös várható adózás utáni eredménye a Magyar Postának közel 3 milliárd forint lett, pozitívan. És ha részt vett volna, akkor azt is hallhatta volna, hogy milyen kihívások állnak a

Posta előtt, hiszen a Posta bevételének a közel 60 százalékát adó levélküldés folyamatosan csökken, köszönhetően egyébként annak, hogy a kormányzat is megpróbál, illetve annak a hivatalai, a kormányablakok is megpróbálnak elektronikus ügyintézésre átállni. Korábban maga az állam volt az, amelyik a legnagyobb levélforgalmat generálta, így értelemszerűen a levélküldésnél, ahonnan a Postának a legnagyobb bevétele van, lényeges csökkenő trend mutatható ki.

Ugyanez a trend olvasható ki a csekkfeladásban, ami a második legnagyobb bevételt jelenti a Posta számára. Ugyanakkor azt látjuk, hogy a nemrég megnyílt csomagküldési piacon pedig, ami egyébként a Posta bevételeinek csak a 9 százalékát adja, a Posta nagyon jól helyt állt, annak ellenére, hogy erős piaci verseny van a megnyitott piac következtében.

(12.20)

Ebben az erős versenyben a Posta helyt tud állni, és 34 százalékos részesedéssel bír. Összességében tehát azt mondom, hogy el kell jönni az ötpárti egyeztetésre, meg kell hallgatni a vezérigazgató úr prezentációját, és akkor lehet megfogalmazni kérdéseket vagy kritikákat.

De ha picit visszább megyünk, akkor érdemes megnézni azt, hogy mit írt az Állami Számvevőszék arról a Magyar Postáról, amely akkor működött, amikor önök voltak kormányon. 2011-ben hozta nyilvánosságra az Állami Számvevőszék azt a vizsgálatát, amelyben leírta, hogy a 2008-10-es évekre kiterjedt ellenőrzés keretében mit talált. Az ÁSZ azt találta, hogy a Magyar Posta késésben volt a 2013. január 1-jei piacnyitásra való felkészülésben. Azt találta az önök kormányzása alatt a Magyar Postánál az Állami Számvevőszék, hogy az elmaradt vagy késedelemmel megvalósított beruházások, fejlesztések és eszközpótlások az eszközpark állományára is negatív hatást gyakoroltak. Ha ebből a szempontból nézzük, akkor azt mondom, hogy illő szerénységgel kéne kritikát megfogalmazniuk akkor, amikor önök egy leharcolt, korszerűtlen Magyar Postát hagytak a jelenlegi kormányra.

Számomra az ötpárti egyeztetésből az derült ki, hogy a magyar kormány jó gazdája a Magyar Postának, őrzi a nemzeti vagyont, a Magyar Posta menedzsmentjének pedig világos üzleti és működési stratégiája van, amely arra vonatkozik, hogy ebben az üzleti környezetben és ebben a piaci versenyben, ami most már 2013 óta megnyílt, hogyan tud úgy részt venni, hogyan tudja a takarékszövetkezetekkel a szinergiákat úgy kihasználni, hogy talpon tudjon maradni, és minőségi szolgáltatásokat tudjon végezni. Én itt is szeretném megköszönni a KDNP nevében államtitkár asszonynak az ötpárti egyeztetés összehívását, amit kifejezetten hasznosnak találtam.

A törvényjavaslatra rátérve szeretném kiemelni, hogy véleményünk szerint miért van szükség ennek a törvénynek a korrigálására, de nem is korrigálást mondanék, hanem inkább finomhangolást, illetve

miért ad ez nekünk lehetőséget a keretrendszer pontosítására. Az nyilvánvaló, hogy a kétezres években a technikai fejlődés betört a mindennapjainkba, és a személyi számítógépek, okostelefonok térnyerésével a kommunikációs eszközök és a kommunikációs formák jelentősen átalakultak. Éppen ezért Magyarország Kormánya 2012-ben egy új, a kor igényeinek megfelelő postatörvény-tervezetet nyújtott be a tisztelt Ház elé, és a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény ennek alapján hatályba is lépett 2013-ban.

Ugyanakkor az is látható, hogy a technikai fejlődés nem állt meg, sőt felgyorsult, és a piaci liberalizáció is egy új környezetet teremtett, amely közvetlen hatással van a Posta működésére. Minden elektronikus technológia folyamatosan felhasználóbarátabbá, könnyebben kezelhetővé válik, és ezáltal a térnyerése is felgyorsul. Erre természetesen a Postának is fel kell készülnie.

A kormány 2012-ben az eredeti tervezetet is már az Európai Unió postai szabályozásával összhangban alakította ki úgy, hogy az alkalmas legyen ezen új technológiák bevonására is, és lehetőséget adott a Postának arra, hogy racionalizálni tudja a saját működését. Az elmúlt három évben is számos technológiai újítás látott napvilágot, és a felhasználók tapasztalata is segít abban, hogy a módosításokkal a fogyasztói érdekek védelme minél inkább megvalósulhasson, és a postai szolgáltatók fejleszthessék technológiájukat. Így a javaslat segítségével továbbra is biztosítható a postai szolgáltatásokhoz való minőségi hozzáférés, másrészt a hagyományos postai szolgáltatás megújítása is.

A fentiek figyelembevételével még azt szeretném kiemelni, hogy a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény lehetővé teszi, hogy a törvény bővítse a pénzügyi intézmény által üzletszerűen végezhető tevékenységek körét, ezért a kistéleplések lakosságának jobb kiszolgálása érdekében célszerűnek mutatkozik, hogy az egyetemes postai szolgáltatóval együttműködésben a pénzügyi intézmények is nyújthassanak meghatározott postai és azokhoz kapcsolódó szolgáltatásokat, így ennek megfelelően állandó postai szolgáltató helyként is működjenek.

A módosítás támogatja továbbá az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások teljesítésében kialakult és a fogyasztók szempontjából igen kedvező gyakorlatot, az automaták útján történő kézbesítést. Itt gondoljunk a csomagautomatákra. Mint ahogy az előbb is jeleztem, én nagy eredménynek tartom, hogy ebben a rendkívül gyorsan változó piaci szektorban a Magyar Posta képes a piac 34 százalékát magáénak tudni. Úgy gondolom, hogy ez nagyon nagy eredmény. Abban bízom, hogy ez a javaslat, amely az állampolgárok életét könnyíti meg, az elhangzott kritikák ellenére is számíthat az ellenzék támogatására. Azt tudom mondani, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt frakciója a törvényjavaslatot el fogja fogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy részt vehettem és részt is vettem az említett egyeztetésen. Nagyon tanulságos volt, és azt kell mondjam, hogy az irány sok szempontból támogatható, azonban egy-két olyan dolgot, ami a törvényben ugyan le van írva, de a pontos számokat még nem látjuk, tisztázni szükséges. Ha erről a javaslatról kell dönteni, akkor mi valószínűleg tartózkodni fogunk, de nagyon örülök annak, hogy az egyeztetés megszületett; más témában is kellene. S annak ellenére, hogy egy-két ponton még nyitott maradt a kérdés, és a jövő fogja eldönteni, hogy ezek megnyugtatóan oldódnak-e meg vagy újabb problémákat nyitnak meg, számomra egy-két ponton megnyugtató is volt az egyeztetés. Tehát mindenképpen örülök neki, és remélem, hogy a jövőben más állami cégek vezetőivel is lehetőség lesz találkozni. Egyébként szerettem volna, ha a Tóth Bertalan által elmondottak akár ott is elhangoznak, mert lehet, hogy a menedzsment bizonyos dolgokra pontosabb választ tudott volna adni vagy cáfolni, vagy beismerni, és akkor itt a parlamentben több információ birtokában tudnánk dönteni.

Én végigmennék a javaslaton. Megkaptuk az Állami Számvevőszék tájékoztatóját is, amelyben gyakorlatilag alátámasztják azt, amit ott elmondtak nekünk is, hogy sok területen pozitív irányban mozdultak el a dolgok, főleg a szocialista kormányzatokhoz képest. Az persze sok esetben nem egy olyan bázis, amihez képest ez ne lenne megtehető. Az állami számvevőszéki tájékoztatóban, amit most tudtam áttekinteni, benne van a liberalizáció, illetve az EU-s irányelvek, rendeletek átültetésének a története. Zárójelben jegyzem meg, hogy a mindenkori magyar kormányok sok esetben szigorúbban és határozottabban is felléphetek volna Brüsszelben ezek átültetése vagy elfogadása kapcsán, de ez a törvény most nem erről szól. Azt, hogy a Posta nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősül, természetesen mi is valljuk. 2020. december 31-ig a Magyar Posta van kijelölve az egyetemes postai szolgáltatások biztosítására. Bízunk benne, hogy ez továbbra is így marad, de tenni is kell azért, hogy ezt úgy tehesse meg a Magyar Posta, hogy közben nem veszteséges, és az új kor követelményeinek meg tud felelni.

Azt is megtudhatjuk a tájékoztatóból, hogy a 2013-as piacnyitásra való felkészülésben jelentős késésben volt a Magyar Posta - ezt egyébként tapasztalhattuk is -, és a nemzeti postapolitikai és ágazati fejlesztési koncepció kidolgozása 2007 óta késésben volt, nem valósult meg, és nem volt tisztázott a Posta állami vagyonban betöltött szerepe sem. Ezek erős, de igaz szavak az Állami Számvevőszék részéről. Az egy árnyalattal megnyugtatóbb, hogy a 2015-ös utó-

ellenőrzés keretében az intézkedési tervet végrehajtották, és 11 feladatból 10 megvalósult, egy feladat pedig okafogyottá vált. Köszönjük az Állami Számvevőszéknek ezt a beszámolóját.

(12.30)

És most a törvényjavaslattal kapcsolatosan kitérnék először a pozitív dolgokra, másrészt azokra, amelyek kérdéseket vetnek fel. Természetesen támogathatóak azok a javaslatok, amelyek mondjuk, a látássérült személyek részére kifejlesztett szolgáltatásokat, illetve segédeszközök postázását, küldeményként való továbbítását ingyen teszik lehetővé. Ebbe nem is lehet belekötni, ez azt hiszem, mindenki számára elfogadható. Az új kor kihívásainak való megfelelés, a digitális levelek bővülése és ezzel párhuzamosan a hagyományos levélforgalom visszaesése olyan tény, amit egyrésztől üdvözölni lehet. Hiszen az állami szervezeteknek se kellene, hogy postai úton vagy minél kevésbé postai úton levelezzenek egymással, inkább ezt digitálisan tegyék meg, elektronikus úton. Természetesen a Magyar Postának ez másfelől bevételkiesést okoz, amin nyilván nem keseregni kell, hanem kompenzálni. Ez például a csomagpiacon tehető meg. Annak örülök, hogy ezt látják a Posta vezetői, jelen pillanatban a csomagpiacon vezető szerepet tölt be a Magyar Posta.

A javaslatban számos megoldással bővítik a kézbesítés lehetőségét, ami automatákon keresztül is megvalósulhat, illetve az elveszett csomaggal kapcsolatos kártérítési igényeknél a címzett is tudja megfelelő igazolással ezt érvényesíteni. Ez is egy aprónak tűnő, de fontos jogi lépés lehet. Ugyanúgy, ahogy a küldemények nyomon követésének kiterjesztése. Bízom benne, hogy ez a nem ajánlott küldeményekre is kiterjed, ezt így értelmeztem, és ott is nagyobb figyelem terelődik, fordítódik ezeknek a küldeményeknek a sorsára. Sok esetben volt, hogy ami nem ajánlott küldeményként, tértivevényrel került feladásra, és eltűnt, akkor teljes mértékben nyomon követhetetlen volt, hogy mi lett a sorsa.

Egyébként a csomagküldés az e-kereskedelemnek is egy megvalósulását jelenti. A jövőben nyilván az e-kereskedelem nagyobb hangsúlyt fog kapni a kereskedelemben, és Magyarországon is erre felé terelődik a jövő. Úgyhogy fel is kell készülni a Postának arra, hogy ezeket a dolgokat kezelje.

Aztán az elektronikus dokumentumok. Itt úgy értelmeztem, ez tulajdonképpen arra vonatkozik, bár nem akarok félreérthetően fogalmazni, hogy nem a klasszikus elektronikus aláírásról van szó, hanem valaki egy digitális monitoron írja alá; azt hiszem, így lehetne megfogalmazni. Államtitkár asszony is bólogat, tehát amit, mondjuk, a nemzetközi futásslátogatok alkalmaznak már nagyon régen, hogy nem papíralapon kell aláírni, hanem egy digitális táblán aláírva az aláírás rögtön beszkenelődik, és bizonyítékul szolgál. Ennek természetesen örülünk, ha így van. Azt nem tudom, hogy ez a postások esetében mikor valósul meg, vagy csak a csomagküldő auto-

matáknál. Ha a postásoknál is lenne egy ilyen eszköz, akkor rögtön nyomon követhető lenne, akár digitálisan is értesíthető lenne egy térítvevény útján a feladó, tehát egy gyors, hatékony eszköz lehet a jövőben, ami a szolgáltatások körét bővíti. Egyébként nagyon jó, hogy ez a törvényekbe bekerül.

Azt ilyen mélységében nem tekintettem át, hogy szükséges-e más törvényeket módosítani, hogy mondjuk, ez akár a bíróságokon is elfogadásra kerüljön mint térítvevény. Ha ez nem történt meg, akkor gondolom, talán a jövőben ez meg fog történni, lévén, hogy még néhány éve is találkoztam olyan esetekkel, amikor még a Kúriánál sem tudták, hogy a DHL-nek ez az elektronikus megoldása pontosan micsoda, és ezt lehet-e aláírásnak tekinteni. Tehát ezekkel a megoldásokkal, azt hiszem, az igazságszolgáltatást és a jogalkalmazást is fel lehet készíteni az e-világra, vagy arra, hogy ezek a megoldások a magyar jogrendben szerepeljenek, és ezekkel foglalkozni kell. Tehát ezek is előremutatóak.

Ami viszont itt számomra nem egyértelmű, illetve az irány egyértelmű, csak még a részletes számokat várom, az a településeken, kistelepüléseken - bár félve használom ezt a szót, mert 10 ezer alatti településekről beszélünk, és azért egy 9500 fős település olyan kicsinek nem mondható - a takarékszövetkezetekkel való kooperáció. Itt az egyeztetésen bemutatásra került, hogy sok esetben több száz olyan kisposta van, ahol naponta egy küldeményt adnak fel vagy egy csomagot adnak fel, és ezek állapota is eléggé leromlott. Ezek nyilvánvalóan tények, és nem hiszem, hogy ebben ne mondanának igazat a Posta vezetői.

Természetesen ebben is nyilván új utakat kell keresni. Az egyik fele a dolognak, hogy akik levelet szeretnének feladni vagy bármilyen módon postai ügyeket intézni, ezt megtehessék. Ezt a felét a követelménynek lehet, hogy teljesíti a javaslat, hiszen lesz hová menniük. Most itt azért Hollik képviselőtársammal annyiban vitatkoznék, hogy mindenre azért százszázalékos választ nem kaptunk. Hiszen megkérdeztem az egyeztetésen, és azt hiszem, ebben nincs is vita köztünk, hogy azt még nem tudjuk, hogy mely településeken lesz az, hogy a posta megy a takarékszövetkezetbe, hol megy a takarékszövetkezet a postára, mert ez is lehetséges; hol lesz az, hogy esetleg át tudják venni a postai dolgozókat, hol lesz az, ahol nem; hogy milyen formában valósul ez meg, erre még nem látjuk a konkrét terveket. De a lényeg az, hogy ha meg is valósul, és sehol nem zár be posta abban a tekintetben, hogy mindenhol lesz egy olyan pont, ahol igénybe lehet venni ezeket a szolgáltatásokat, akkor mondjuk, a lakosság felé megvalósul az az elv, hogy megmaradnak ezek a postai pontok, és ez jól is van így. De a másik fele az, hogy jó lenne látni, ez hány postai dolgozó elbocsátásával jár. Jó lenne őket is megnyugtatni. Mert felelős ellenzéki pártként, és nyilvánvalóan nem szeretnék demagóg lenni, hogy ott is fent kell tartani a postát, ahol naponta egy levél van, fent kell tartani, de nyilvánvalóan ott a kooperáció elképzelhető, de mi úgy szeret-

nénk vagy úgy tudnánk erre egy igen választ adni, ha ez konkrétan ki van dolgozva.

Nyilvánvalóan még előttünk áll ennek a pontos tervezete. Lehet, hogy egy törvénybe nem lehet ezt beleírni, ezzel tisztában vagyok, de ha, mondjuk, egy tervezetet látnánk, és azt mondhatnánk, hogy ez az, ami a végrehajtás lesz, akkor azért meg tudnánk nyugtatni akár a szakszervezeteket, akár a postai dolgozókat, mert higgyék el, hogy ezek az aggályok, félelmek megvannak. Ezek emberi dolgok, ezeket meg is lehet érteni. De nyilván amíg ezekre garanciát nem látunk, addig maximum azt tudjuk mondani, hogy az elképzelés lehet jó, de a kidolgozás vagy ennek pontos megvalósítása még várat magára.

Azt is hozzátesszem, hogy el kellene kerülni azt a helyzetet vagy fel kell készülni arra a helyzetre, hogy ha mondjuk, egy takarékszövetkezetbe költözik a posta, és az a takarékszövetkezet csődbe megy. Mert van ilyen, hogy nem tud gazdaságosan működni 1-2-3-4-5 év múlva vagy bármikor. Akkor újra lehet-e nyitni a postát? Vagy, továbbmegyek, mi lesz azokkal az épületekkel, amelyek átmenetileg használaton kívül maradnak? Sok esetben minimális értéket képviselnek. Nincsenek illúzióim, a kistelepülési posták sok esetben romos állapotban vannak, sok esetben, mondjuk, néhány alkalmazott dolgozik ott, és nyilván olyan településeken vannak, ahol sokszor nagyon távol van egy nagyváros. Ezekben az esetekben azt is szeretnénk látni, hogy itt ilyen minimális áron ezek eladásra kerülnek, vagy esetleg van egy más koncepció, hogy akár, ha lehet, akkor bérbe adja a Posta, mert jobb egy olyan megoldás, hogy alacsonyabb bérleti díjért bérbe adja, de nem vesznek el ezek az ingatlanok.

Ezek mind-mind olyan kérdések, amelyekre még a Posta vezetése sem tudja a választ, hiszen most kezdődik ezeknek a mélyégi kidolgozása. Nagyon bízunk benne egyébként, hogy ha a Posta már felmérte ezeknek a részletes lehetőségeit, akkor újra lesz egy egyeztetés, arra el tudunk menni, és erről tudunk beszélni. Mi abszolút készen állunk bármilyen hasonló egyeztetésre. Egyébként, ahogy elmondtam, más állami cégeknél is ezt tovább kellene vinni, és ahol eddig nem volt, ott be kellene vezetni.

Nagyjából ezeket a felvetéseket szerettem volna elmondani a törvényhez.

(12.40)

Ja, még egy dolog a végére: a béremelésekről is kérdeztem a vezérigazgató urat, államtitkár asszony és miniszter úr is ott volt; nagyon szeretnénk, ha egyébként sor kerülhetne a magasabb arányú béremelésekre annál a dolgozó rétegnél, akik valójában a hátukon viszik a postákat, illetőleg a Magyar Postát. Illetőleg azok az információim, hogy sokszor ugyanazért a pénzért nagyobb területet kapnak a postások, és adott esetben így tudják az emberhiányt kompenzálni, aminek sokszor az az oka, hogy mondjuk, felmondanak, mert nem bírják, olyan összegeért nem bírják elvégezni a feladatokat, vagy jobb

ajánlatot kapnak a versenyszektorban. Tehát ha valóban a vezetés bérét felemeltük, és az az indok, hogy ilyen fizetésekért várhatunk el versenyképes tudást, akkor ugyanezt a postásokra, egyéb postai dolgozókra is terjesszük ki, és ahogy megvalósulnak ezek a racionalizálások, azt jó lenne látni, hogy ez sok esetben a vezetőket is érinti.

Én ezekkel a tapasztalatokkal gazdagodtam a megbeszélésen, ezért fogunk a javaslatnál előreláthatóan tartózkodni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, azonban kétperces felszólásra kért lehetőséget Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szeretnék egyet rögzíteni Hollik képviselő úrnak is és Staudt képviselő úrnak is: közel másfél évvel ezelőtt 26 kérdést tettem föl a Posta vezérigazgatójának, és ezzel kapcsolatos közérdekű adatokat kértem tőle. Ő ezt elutasította, ezért perre mentünk, tehát jelenleg perben állok a Magyar Postával és különböző leányvállalataival.

Ehhez képest összehívnak egy ötpárti egyeztetést, ahol föl lehet tenni a kérdéseket. Én megismételtem írásban, hogy szeretnék választ kapni az általam másfél évvel ezelőtt feltett kérdésekre, és szeretném megkapni azokat az amúgy közérdekű adatokat, amelyekből mondjuk, egy ilyen egyeztetésre én föl tudok készülni. Azt a választ kaptam, hogy majd a bíróság dönt, hogy én ezeket megkaphatom-e, kaphatok-e a 26 kérdésemre választ. Akkor kérdezem önöket, hogy például önök ezek után elmennek-e egy olyan egyeztetésre, amelyre már előre fölteszik a kérdést, és önök tájékoztatást kapnak arról, hogy nem fognak választ kapni. Hát, nem megyek el egy ilyen egyeztetésre.

A másik dolog: én értem, hogy Hollik képviselőtársamnak munkaköri kötelezettsége mindent elhinni, de ahogy kihallottam a szavaiból, a vezérigazgató úr nem dicsekedett azzal, hogy 9,1 milliárd forintnyi költségvetési támogatás kapott a Posta. Tehát azért itt az eredmény az, hogy kétszer közel 3 milliárd forintos nyereséget tudtak produkálni amellelt, hogy az adófizetők pénzéből 9,1 milliárd forinttal támogatni kellett a Posta működését. Az EU-s pénzek... *(Közbeszólás a Fidesz soraiban.)* Itt van nálam a költségvetési törvény módosítása, minden szám, ezt meg tudom önnek mutatni. Ehhez képest kaptak brutális fizetésemelést a Posta vezetői, állami segítséggel érték el ezeket az eredményeket.

Ettől függetlenül az elhangzottak alapján sem tudjuk támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úr következik két percben, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Abban egyetértünk Tóth Bertalan képviselőtársammal - és ezt elmondtam én is az egyeztetésen -, hogy az átláthatóság egy nagyon fontos szempont, és mi is úgy gondoljuk, hogy ezeknek a feltett kérdéseknek - amiből egynéhány azért a sajtóban is megjelent - a java része nem tartozik az üzleti titok fogalma alá. Lehet benne olyan, mert mind a 26-ot nem ismerem természetesen, de alapvetően az irányra meg kellett volna felelni. Nyilván az a törvénymódosítás, amit egyébként az Alkotmánybíróság elég érdekesen kezelt, ha ismereteim nem csalnak, lévén hogy talán kimondta, hogy tulajdonképpen nincs is különbség ahhoz képest, amit elfogadott az Országgyűlés és a korábbi szabályozás között, akkor viszont minek fogadtunk el szabályozást. Tehát itt azért ezt tisztába kellene tenni.

Az valóban igaz - ezt én sem hallottam az egyeztetésen -, hogy ez a közel 10 milliárd forint, amit itt Tóth Bertalan képviselőtársam elmondott, nem hangzott el; az elhangzott, hogy nem kap állami támogatást a Magyar Posta, tehát akkor ez egy tisztázandó szempont szerintem, ha már itt a Magyar Országgyűlésben vagyunk. Persze, nyilvánvalóan lehet azzal érvelni, hogy mire kapja, mire nem kapja, de adófizetői forintok azért akár az egyetemes szolgáltatás elvégzéséért, de odavándorolnak. Úgyhogy ezek a kérdések.

De egyébként én a képviselőtársam helyében eljöttem volna, legfeljebb ott feltettem volna újra ezeket. Most nyilván ebben nem szeretnék vitát nyitni, de a lényeg az, hogy az átláthatóságnak működni kell, tisztázni kell, hogy melyek azok az adófizetői forintok, amelyek bekerülnek a Posta rendszerébe, és azokat a kérdéseket, amelyek bennünk is ugyanúgy megfogalmazódtak, szerintem úgy lehet a legjobban tisztázni, ha teljeskörűen vagy ameddig valóban ez az üzleti titkot nem sérti - az azért egy jóval kisebb kör -, ezek a válaszok megérkeznek, és akkor lehet cáfolni azt, hogy milyen is a működése a Postának. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Normál szót kérő felszólalással folytatjuk a munkát. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az ötpárti egyeztetés gondolatával kezdem el a mondandómat. Az elmúlt évek tapasztalásai arról győztek meg sokunkat, hogy ezeket az ötpárti egyeztetéseket önök többször csakis arra akarják használni, hogy a saját maguk által diktálni kívánt dolgokat legitimizálják, és ha mások kezdeményeznek ötpárti egyeztetéseket, akkor azt meg magasan elkerülik. Mondok példát rá, tehát nem a levegőbe beszélek. Ellenzéki oldalról minden ellenzéki párt jelenlétével például szó esett arról, hogy hogyan és miképpen, milyen intézkedéseket kellene tenni annak érdekében, hogy például az ilyen típusú szektorokban, mint például a Posta, de ezen kívüli szektorban is a fizetések tekintetében előremozdulások legyenek. Érdekes módon ezen az ötpárti egyeztetésen az ellenzéki pártok jelen voltak,

a Fidesz és a kereszténydemokraták - nem véletlenül, vélhetően - pedig nem tudtak megjelenni, valószínűleg nemcsak nem tudtak, hanem nem is akartak megjelenni.

Szóval, azt szeretném mondani önöknek, hogy mindenfajta egyeztetésnek, akár ötpárti, akár nem ötpárti, akkor van egyrészt létjogosultsága, másrészt pedig eredményessége, ha az egyes kezdeményezők megpróbálják komolyan venni a másik oldalon lévő partnereiket is. Mi ezt próbáltuk annak idején tenni, de erre a Fidesznek meg a kereszténydemokratáknak null egyenértékű volt a válasza, önök pedig a tapasztalások szerint azt teszik, hogy csinálnak ugyan ötpárti egyeztetéseket, de ezeken az egyeztetéseken, mondom, a maguk által diktálni kívánt dolgokat akarják legitimizálni, és még a feltett kérdésekre, az egyébként megfogalmazott kérdésekre - mint ahogy Tóth Bertalan képviselőtársam is említette - sem kívánnak válaszokat adni. Ezek a válaszok másképp kell hogy elkerüljenek a képviselőkhöz.

A mostani törvénytervezethez illesztetten, amikor a Posta, az FHB és a takarékszövetkezetek időzjelbe tett összefonódásáról beszélünk, a magántulajdon megjelenése az FHB takarékszövetkezeten keresztül és annak az úgymond diktátumnak az érvényesítése történik, akkor azt gondolom, rengeteg veszélyrel kell szembenézni. Egyrészt azért, mert Magyarországon - ahogy szó esett róla - a 10 ezer fő alatti települések vonatkozásában közel 2 ezer, 1933 településen van ma posta, de ezeken a településeken számában nincs ennyi pénzügyintézet, nincs ennyi takarékszövetkezet. Ha a pénzügyintézetekben kívánják a postai szolgáltatást érvényesíteni, akkor ennek nyilvánvalóan az a következménye, hogy mivel jóval több településen van postai szolgáltatás, mint amennyi a pénzügyintézetek száma, ebből fakadóan a postások kirúgását fogja mindez hozni.

Nem véletlenszerű történet ez, hiszen a Fidesz gyakorlata ezt igazolja vissza. Amióta önök kormányoznak, azóta nagyjából 3,5 ezer postás kirúgására kerítették sort. *(Németh Lászlóné nemet int.)* Látom, államtitkár asszony ingatja a fejét, pedig bólogathatna is. 2010-ben 34 ezer környékén volt a Posta keretei között foglalkoztatottak száma, most meg éppen hogy a 30 ezret megüti ez a szám. 3500 embert lehet vitatni, de a ténszerűsége sajnos adott. 3500 ember elbocsátása egy többségi tulajdonú állami cég esetében, azt gondolom, olyan cselekedet, amely nem arról szól, hogy a Fidesz eredetileg jelzett programjának a megvalósítás zajlana, ami arról szólt, hogy egymillió új munkahelyet a gazdaságba.

(12.50)

Pontosan egy ellentétes folyamat, egy ellentétes tendencia érvényesül, miközben a postai egyetemes szolgáltatás tevékenységét egy többségi magántulajdonú cégcsoport irányába, keretei közé szervezi ki a Magyar Posta Zártkörű Részvénytársasága. Ez egyéb problémákat, aggályokat is felvet. Adatvédelmi,

egyéb biztonsági kérdéseket is a célkeresztbe tesz, amelyek tekintetében nyilván most itt el lehetne kezdeni a részletekre történő bontást, hogy a különféle programok, tehát informatikai rendszerek használatát az FHB, a takarékszövetkezet és a Posta hogyan, miképpen fogja csinálni, ezek megosztottsága, finanszírozás, sok minden egyéb más hogyan és miképpen alakul ki, de én nem ezzel a részével akarok foglalkozni, igazából egy ponton akarom még az elmondottakon túl megérinteni ezt a történetet.

Az az egy pont nem más, mint hogy ezen a törvénytervezeten keresztül szerintem semmire nem adnak biztosítékot, semmilyen tekintetben nem a Posta keretei között dolgozó emberek érdekeit szolgálják. Azt kell mondjam, hogy az elmúlt hat év tapasztalata ezt egyébként elég vastagon alá is támasztja, hiszen amikor a pénzügyi szolgáltatói szektor keretei közé sodorták a Postát, akkor gyakorlatilag egy tollvonással a menedzsment vezetői szintjén, tehát a tetején ötmillió forintos havibért biztosítottak. Ez napi 225 ezer forintos bérnek megfelelő összeget takar, miközben a postások, a postai dolgozók bére meg ott a 120-130 ezer forint közötti sávban helyezkedik el.

Azt lehet tehát mondani, hogy ott a tetején naponta durván a dupláját keresik meg, azon kiegészítések nélkül, amiről frakcióvezető-helyettes társam már szólt. Tehát dupláját keresik meg naponta annak, mint amit a postás alkalmazottak, a kézbesítők adott esetben egy hónapban megkeresnek. Azt gondolom, hogy ez olyan aránytalan különbség, amely egyrészt példátlan, másrészt elfogadhatatlan, morálisan és egyéb más szempontból is. Eközben azok a dolgozók, akik pedig a létminimumnál nem túl sokkal több pénzösszeghez jutnak hozzá - persze már a létminimumot is eltagadják, no nem a Posta, hanem a magyar kormány, már a KSH-n keresztül ennek nyilvántartását és nyilvánosságra hozatalát sem teszik meg -, aközben ezek az emberek, mondom, a létminimum összegét el sem érő vagy adott esetben elérő pénzekért végzik ezt a munkatevékenységet.

Azt gondolom tehát, hogy sokkal inkább, amikor a magántulajdon szem előtt tartása melletti gondolkodás vezérli önöket, akkor sokkal inkább azon kellene gondolkodniuk és az irányba kellene cselekedniük, hogy azon emberek sokaságának az érdekeit képviseljék, akik ilyen nagyságrendű pénzekhez jutnak hozzá.

Tudják, ha másért nem, már csak azért is, mert amikor önök 4,2 milliós foglalkoztatási létszámokról beszélnek, akkor azzal kell hogy szembesüljön az ország, hogy több mint a fele azoknak az embereknek, akiket önök úgymond foglalkoztatottként nyilvántartanak, a létminimum összegét el nem érő pénzért dolgozik. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal kimutatásai meg azt támasztják alá, hogy minden harmadik ember, 1,4 millió ember minimálbért vagy annál kevesebbet keres. És sajnos ez a Posta keretei között is igaz. A postások vonatkozásában is nagyon sok esetben igaz az, hogy a megkeresett jövedelmek, fizetések mértéke gyakorlatilag nem sokkal több,

mint az aktuális minimálbér, és nem sokkal több adott esetben, mint a létminimum összege.

Ha még azt is hozzátenném ehhez a gondolkodáshoz, hogy ha megnéznénk azt, hogy ma az a minimálbér, ami 111 ezer forintos bruttó összeget takar - 73 815 forint nettóban -, mondjuk, ha hat évvel ezelőtt ennyi pénzt fizettek egy embernek, 111 ezer forintot, akkor az mit ért volna, vagy aki ennek megfelelő összeget kapott, az mit ért, akkor azzal szembesülnénk, hogy az 82 ezer forintot meghaladó. Magyarul ezzel csak azt akartam alátámasztani, hogy önök egy olyan folyamatot építettek fel, ahol az alacsony jövedelmi sávban lévő emberek veszteséivé váltak a történetnek, nem nyerteséivé, és közben sajnos a Posta keretei között is messze döntő többségükben ők azok, akik reprezentálják gyakorlatilag azt a kört, akik ezt a jövedelmi szintet érik el.

Egy szó, mint száz, azt gondolom, hogy az a fajta torzó, amit önök szültek a pénzügyi szolgáltatási szektor keretei közötti tevékenység kapcsán jelesül a Postánál, az ötmillió forintos havi fizetések és a 120-130 ezer forintos mérték a postai dolgozók tekintetében, ez, mint mondtam, morálisan is elfogadhatatlan, a másik oldalról nézve pedig olyan, amely tekintetében lépéseket kellene eszközölni annak érdekében, hogy ebben változás következzen be.

Önök nem ezt teszik. Önök ehelyett azt teszik, hogy például az 500 ezer forint feletti jövedelmi sávban elhelyezkedők esetében béresítenek különféle juttatásokat olyan mértékben, ami gyakorlatilag egyeseknél 20, másoknál 50 százalékos mértékű bérnövekedéseket eredményez, amint mondtam, nem az alacsony jövedelmi sávban meghúzódó emberek sokaságánál, hanem azon kevesebbeknél, akik mértékadó módon többet keresnek. Amoralis mindaz, amit csinálnak, vagy amihez a nevüket adják mind tulajdonosként, mind állami felügyeletként.

Egy szó, mint száz, azt gondolom, abba az irányba lenne érdemes elmozdulniuk, hogy az összes átalakítási folyamat mellett, amit ebben a törvénytervezetben is jeleznek, az emberek megélhetésének az alapját biztosító tisztességes béreket garantálják. Amíg ezt nem teszik, addig beszélhetnek itt bármilyen átalakítási folyamatról, főleg olyanról, amely a magántőke többségi állami tulajdonú cégen keresztüli hasznának, hozamának a bővülését jelenti. Tehát még egyszer, a többségi állami tulajdonú cégből fakadó tevékenység kapcsán a magántőke akar hasznot húzni, és önök ehhez partneritást mutatnak, addig azt gondolom, hogy nem azt az utat járják, amit járniuk kellene. S közben a postai szolgáltatások színvonalát tekintetében pedig az elmúlt hat esztendő időszakát szem előtt tartva azt kell látni, hogy nem egy emelkedő tendencia, trend rajzolódik, hanem egy sajnos visszaszoruló, visszaforduló, egy hanyatló tendencia.

A másik része a történetnek, amiről még mindeközben érdemes szólni, az pedig az, hogy ha megnézzük azt, hogy az ország mely területeit fogja elsődlegesen érinteni a várható, kódolható leépítések köre, akkor azt látjuk, hogy pont abból az összefüg-

gésrendszerből fakadóan, hogy hol is vannak kisposták úgymond többségében a tízezer fő alatti települések tekintetében, akkor elmondom: Dél-Magyarországon, legkiváltképp Dél-Dunántúl Magyarországon, Baranya érintettsége erős ebben a történetben, vagy Északkelet-Magyarországon, mondjuk úgy, Nógrádtól Hevesen, Borsod-Abaúj-Zemplén megyén keresztül Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéig. Ezzel azt akarom érzékeltetni, hogy az országnak pont azokat a részeit sújtják, amely részek egyébként is sújtottak. Hiszen köztudott, hogy Északkelet-Magyarország karéja és Dunántúl déli része az, amelyik foglalkoztatáspolitikai szempontból nem a legkedvezőbb térségek körébe tartozik. Itt magas a kisposták száma, és itt ezeken a településeken a pénzügyi szolgáltatók száma pedig jóval kevesebb, mint egyéb más területeken. Ebből kifolyólag az az átalakítási rendszer, az a mechanizmus, amit önök előrevetítenek, hogy a pénzügyi szolgáltató szektor keretei között, a takarékszövetkezetek keretei között történik majd a postai szolgáltatás megvalósítása, ez direkt módon azt hozza magával, hogy mivel nincs annyi pénzintézet, takarékszövetkezet ezekben a térségekben, ezért automatikusan elsődleges lépésként az önök agyában, de nem kimondottan, a postások kirúgása fogalmazódik meg.

(13.00)

Ahelyett, hogy a tisztességes bérek megfizetésének a háttérét teremtenék meg, ahelyett a leghátrányosabb helyzetű térségekben olyan folyamatokat építenek, amelyek a további ellehetetlenüléseket erősítik. Azt gondolom, hogy ez sem egy olyan út, amelyet támogatni lehetne vagy kellene. Ezért és egyéb más kételyek okán nagy valószínűséggel mi ezt a történetet nem fogjuk tudni támogatni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár asszonyt, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Az elmúlt percekben megpróbáltam végig jegyzetelni mindazt a felvetést, amire most itt viszonylag rövid idő alatt válaszolnom kellene. Azt csak meg tudom ismételni önöknek, hogy nagyon nagy kár, hogy Tóth képviselő úr nem vett részt ezen a bizonyos megbeszélésen, tekintettel arra, hogy az ott bemutatott prezentáció, ha emlékeim nem csalnak, csaknem egy órát vett igénybe. Az alatt sokkal több mindenre lehetett választ adni, és úgy gondolom, hogy adtunk is választ. Én nem mondom azt, hogy nem maradtak az egyeztetés után kérdések, hiszen azt Staudt képviselő úrtól is hallottuk, maradtak kérdések. Ugyanakkor az az egy óra sokkal több

lehetőséget adott arra, hogy választ kapjanak az ott résztvevők, mint ami itt most, nem tudom precízen, hogy számomra mennyi idő áll rendelkezésre, de nyilvánvalóan nem lehet a két dolgot összehasonlítani. Ez az egyik dolog.

Ami pedig azt illeti, hogy ön föltette a kérdéseket, és előre...

ELNÖK: Harminc perc, de nem kötelező kihasználnia.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: ...előre kért különféle adatokat, szeretném leszögezni, hogy az információkérés, adatkérés, illetve olyan szerződések kikérése nem azonos, mint amilyen az ön felvetésében szerepel. Úgy gondolom, hogy amikor - csak példaként hozom föl - arról van szó, hogy adjunk ki egy olyan szerződést, ami az informatikára vonatkozik, pontosan az kerül napvilágra, ami mindenkit, adott esetben a Posta versenytársait is érinti, hogy milyen irányú lesz az informatikai fejlesztés, amit el fognak végezni. Igenis, ennek a megismerése, kiadása sérti a Posta érdekeit. Személyesen felteendő kérdés: milyen irányba akartok fejleszteni informatikát, arra lehet válaszolni. Lehet válaszolni, azon részletek és adatok megismerése nélkül természetesen, mint ami adott esetben egy ilyen igényelt szerződésből kiderül. Tehát még egyszer: sajnálkozni tudok, hogy ön nem vett részt ezen.

Néhány dolgot azért szeretnék kiemelni, bár minden kérdésre nyilván nem tudok válaszolni. Először is a partnerprogram: mint ahogy erről szó volt, a Posta-partnerprogram hosszú évek óta működik. Amikor a Posta-partnerprogram elindult, és különféle társaságokkal, jegyzem meg, önkormányzatokkal is megszülettek a megállapodások, nem tudok róla, hogy bárkinek bármilyen kétsége merült volna föl akár nemzetbiztonsági szempontból, akár pedig abból a szempontból, hogy a szerződött partnerek majd hogy fogják ellátni ezt a feladatot. Tehát nem véletlenül tartottuk fontosnak elmondani, 300 ponton az országban már ez ma is így működik. Csak az lesz a különbség a kettő között, hogy most ez nem egy helyi vállalkozó lesz, akivel szerződünk, hanem adott esetben egy pénzintézet és/vagy egy takarékszövetkezet. Tehát nem értem, hogy ezen a vonalon miért merülne föl vagy most miért merül föl több kérdés, mint ami bármikor is ezzel kapcsolatban fölmerült. Ez az egyik része a dolognak.

A másik része: itt érintették azt is, hogy a takarékszövetkezeteknél fennáll a veszély, hogy csődbe megy. Szeretném hangsúlyozni és jelezni: volt egyszer egy integrációs törvény, az integrációs törvény alapján létrejött a megfelelő lépéseket követően egy olyan garanciaközösség, ami mögött a teljes integráció teljes vagyonával, és ehhez még egy garancia-alap is, amelyben a magyar állam 136 milliárdot elhelyezett, ebből áll. Nem fordulhat elő. Olyan rendszert építettünk ki, olyan kontrollokat működtetünk, hogy itt takarékszövetkezeti csődökről a jövőre nézve

beszélni nem lehet. Az egy megelőző korszak eredménye volt, amikor különféle takarékszövetkezetek mentek csődbe, és mindenféle problémát okoztak. Tehát amiatt aggódni, hogy majd a takarékszövetkezetek adott esetben nem tudnak ellátni postai feladatot, mert csődbe mentek, azt gondolom, hogy felesleges, és túlzásnak is nevezhető.

Nagyon sokszor hangzik el, hogy hány embert rúgott ki a Magyar Posta, mekkora volt a létszámcsökkentés. Szeretném elmondani, és ez elhangzott a tájékoztatón is, a természetes létszámfogyás jelenti a legjelentősebb részét a 34 ezer és a 30 ezer közötti differenciának. Az elmúlt években, miközben évente átlag 800 embert küldött el a Posta, mondom még egyszer: évente átlag 800 embert, és a nyugdíjba vonulókat nem pótoltuk, valóban nem vettünk föl új dolgozókat. Tehát az az össz-szám, totálszám, amit önök említenek, így van, de annak a jelentős része ebből fakad. Ez az egyik része a dolognak.

A másik része, amit szeretnék jelezni. A postászakszervezetekkel folynak a tárgyalások, többek között a holnapi napon is lesz egy ilyen megbeszélés, de azért ehhez néhány dolgot szeretnék elmondani. Százalékokról beszélnek; csak azért, nehogy tévedjek, engedjék meg, hogy megkeressem ezt a részt. Tehát 2012 és 2016 között, itt öt évről beszélünk, az 500 ezer forint/hó alatti besorolási bérű munkavállalók esetében több mint 35 százalékkal nőtt a kereset. Ebből egyébként 21,3 százalék volt, ami alapbérfejlesztés volt, és a fennmaradó rész volt, ami különféle jogcímenek került kifizetésre. Ehhez képest az 500 ezer forint/hó feletti alapbérrel rendelkező és nem premizált, tehát nem Mt. 208-as munkavállalóknál nem volt sávós bérfejlesztés az elmúlt öt évben. Egyszeri juttatással átlagosan 0,7 százalékot emelkedett a keresetük. Tehát ennyit azért szeretnék jelezni.

Ami a Posta első számú vezetőinek a bérezését illeti, 8, azaz nyolc éve nem volt átfogó bérfejlesztés - egyes állítás. Kettes állítás: a Magyar Postára, mint minden más állami vállalatra, ugyanaz vonatkozik, azt a fajta bérstruktúrát, amikor alpbért maximalizáltunk és ahhoz prémiumot lehetett felvenni, jutalmat lehetett felvenni, ez került egységesítésre, erre mondtuk azt, hogy mostantól a különféle kategóriák szerint az első számú vezetők, illetve helyetteseik bére ennyi lesz, és nem lesz 80 százalék bérfejlesztés.

Ami pedig azt illeti, hogy kinek milyen bérezése van az állami szektorban, azt gondolom, uraim, hogy az egy nagyon furcsa dolog, biztosan mindenki számára ismert, hogy én a Magyar Fejlesztési Bankhoz mentem vissza dolgozni 2010-ben. Ott volt alkalmam szembesülni azzal, hogy az alatt a nyolc év alatt, amikor az előző menedzsmentje dolgozott ott a Magyar Fejlesztési Banknak, milyen bérezés volt - egyes állítás. Kettes állítás: dupla vezetéssel ment, hiszen az egyik vezérigazgatót az MSZP, a másik vezérigazgatót pedig az SZDSZ jelölte, és ez így ment nyolc éven keresztül. Tehát azt gondolom, most arról beszélni és azt számonkérni, hogy nyolc

év után mi viszont a Posta vezetőinek a bérezését vagy más állami vezetők bérezését rendeztük, ez egy elég furcsa dolog. Én nagyon ritkán szoktam belemenni ilyen politikainak nevezhető adok-kapokba, de azért ez a valósághoz hozzátartozik.

A valósághoz hozzátartozik az is, amikor arról beszélnek, hogy olyan informatikai fejlesztések zajlanak a Postánál, aminek nem lehet tudni sem az okát, sem a célját. Itt el szeretném önöknek mondani, hogy 2012-ben például mindössze 312 darab olyan posta volt, ami közvetlen online kapcsolattal rendelkezett.

(13.10)

Az összes többi csak offline üzemmódban tudott csak dolgozni. Mára, sőt nem mára, 2014-re 2173 online posta van. Ennek a jelentősége hol van? Ott, hogy amikor az értékpapír-forgalmazást zászlójjára tűztük a Postának, és elindult, akkor ahhoz, hogy igazán fel lehessen lendíteni, szükség volt arra, hogy dematerializált értékpapírokat is tudjon a Posta forgalmazni. Ehhez szükségeltetik a számítógépes rendszer. Hogy ezt milyen sikerrel tettük, ott két számot hadd mondjak: miközben 2010-ben 217 milliárd volt a Posta által forgalmazott állampapír, az önök által sokszor megkritizált Magyar Posta Befektetési Zrt. 2016-ban - az első negyedév számát mondom - 429 milliárdot forgalmazott. Ebben sok minden van, itt én most kitérhetnék arra - és ha az időm megengedi, még gyorsan el is mondom -, hogy a mostani rendszerben, a mostani partnereinkkel a magyar állampapír forgalmazása prioritást kapott. Azoknál a banki partnereknél, akik ezen partnerséget megelőzően a Postával együtt dolgoztak, például a magyar állampapír forgalmazása nem kapott prioritást, mind a két banki partner elsősorban a saját befektetési jegyeit forgalmazta a Postán, és nem vett részt aktívan az állampapírok kereskedelmében.

Ezt követően, amit még megjegyzésként meg szeretnék tenni. Itt arról beszéltek, többször visszatérve rá, hogy ez milyen sok ember munkahelyének az elvesztését jelenti. Én azt gondolom, és egyébként megint csak az egyeztetésen néhány fényképet felvilantottunk azokról a postahivatalokról, arról az infrastruktúráról, amit zárni akarunk, tehát itt azoknak a zárásáról van szó. A takarékszövetkezeteknél szükség van szaktudásra, szükség van olyan emberre, aki oda be tud menni dolgozni. Önök most itt a romhalmazokat féltik - még egyszer, látniuk kellett volna ezeket a képeket, nem nézték meg. Tehát, magyarul, én azt gondolom, hogy ez munkahelycsökkentéssel nem fog járni, mert hogy a takarékszövetkezetekben azokra a szakemberekre, akik postai szolgáltatást tudnak nyújtani, szükség van.

Felvetették azt, hogy miért nem fordítva történik, hiszen eleinte még én magam is erről is mint lehetőségről beszéltem. Ez valóban így van, ahhoz azonban, hogy ezt meg lehessen tenni, ahhoz hitelintézeti törvényt kellett volna módosítani. Nyilvánvalóan azt a részt fel kellett mérnünk, hogy infrastruk-

túra-, informatika- és egyéb fejlesztésben melyik a racionálisabb lépés, racionálisabb-e az első verzió és a hitelintézeti törvény módosítása, vagy pedig racionálisabb a most előterjesztett verzió a postatörvény módosításával.

Egészen bizonyos vagyok benne, hogy minden kérdésre most nem tértem ki, az általam legfontosabbnak ítélt pontokat próbáltam összesíteni.

Ami pedig azt illeti, hogy a jövőben mire lehet számítani: azt szeretném elmondani Staudt képviselő úrnak, hogy amennyiben igényt tartanak rá, természetesen a folyamatokról is fogjuk önöket tájékoztatni, ahogy elmondtuk. Most vagyunk az elején, tehát e tekintetben nagyon sok adatot még nem fogok tudni önöknek mondani. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **vilamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény, valamint az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló 2011. évi XXIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10095. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, aki a napirendi pont előterjesztője. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Országgyűlés elé terjesztett törvényjavaslat elsődleges célja, hogy a megújuló energiaforrásból származó villamosenergia-termeléshez nyújtott és egyben az uniós iránymutatásnak is megfelelő támogatási rendszer kiépítése jöjjön létre, amit maga a költséghatékonyság jellemez.

Ha vázolni kellene a törvényben szerkesztett és főbb csapásirányokat mutató paramétereket, akkor azt lehetne mondani, hogy elsősorban az erőművek esetében - a kötelező átvételben részesülők kivételével - a piacon értékesítik a villamos energiát, a támogatási jogosultságokat főszabály szerint versenyzetés révén kell kiosztani, és a támogatást a piaci áron felül fizetett felárként, úgynevezett prémiumárként kell kifizetni.

A támogatás elnyerésének a módja a tervezett termelői kapacitásoktól függ. Három kategória van: a 0,5 megawatt alatti erőművek és az úgynevezett demonstrációs projektek, ebben az esetben ugyanúgy kötelező átvételi rendszer kerül kialakításra; a közepes kategória esetében, a 0,5-1 megawatt közötti kapacitású erőművek esetében versenyzetési eljárás nélkül, úgynevezett adminisztratív prémium

jellegű támogatásra kerül sor; és a nagyobb, az 1 megawatt fölötti kapacitású erőművek esetében pedig csak versenyeztetési eljárás keretében nyerhető el prémium típusú támogatás, amely alól természetesen kivételt nyernek a demonstrációs projektek.

A zöldáram termelése céljából történő hulladékégetés során csak a hulladék úgynevezett biológiailag lebomló részaránya esetében kerül sor prémiumra történő pályázásra.

Új kategóriaként jelenik meg a törvényben az úgynevezett barna prémium. A támogatási rendszerből az értékcsökkenést követően, tehát a különböző támogatási rendszerek fenntartási kötelezettséget követően kikerülő biomassza-, biogázerőművek esetében, hogy ne kerüljön sor az erőművek leállítására vagy a fosszilis tüzelőanyagra való átállásra, ezért ennek keretében barna prémium kerülne megállapításra. Az első próba-tenderkiírások 2016 második felében várhatók. A teljes körű versenyeztetési eljárás 2017. január 1-jétől alkalmazandó.

A versenyeztetés biztosítja a támogatások optimális, költséghatékony felhasználását, és a pályázati rendszerben rugalmasan szabályozhatóvá válik az újonnan belépők termelési kapacitásának a nagysága, figyelembe véve a vonatkozó célszámok elérését és az ipari fogyasztók terheit is.

A régi, kötelező átvételi rendszer megmarad olyan szempontból, hogy a METÁR hatálybalépése után ezek a szerződések 2041-ig még működni fognak, és a kifutást követően történik ott is váltás. Azonban új termelők esetében már csak az új, úgynevezett METÁR rendszerbe történhet belépés.

A támogatási rendszer költségviselői Magyarországon - a jelenlegi támogatási rendszerrel azonos módon - az ipari villamosenergia-fogyasztók, és nem maga a lakosság.

Az új rendszer a régi kötelező átvételi rendszerénél költséghatékonyabb lesz, kevesebb terhet ró az ipari fogyasztókra, és a kormány folyamatosan figyelemmel tudja kísérni az ipari villamosenergia-fogyasztók támogatásrendszer-finanszírozásból eredő terheinek a fennállását és ennek a rendszernek a működését.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk található törvényjavaslat az uniós kötelező iránymutatásoknak és támogatásrendszer-szabályozásoknak teljes egészében megfelel. Kérem önöket, hogy a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló iránymutatással összhangban lévő támogatási rendszer kialakításához szükséges jogszabály-módosítást, a T/10095. számú törvényjavaslatot vitassák meg, fogadják el és egyben támogassák. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Manninger Jenő képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Tessék!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő-

társaim! A törvényjavaslat legfontosabb célja - úgy, ahogy azt államtitkár úr ismertette - egyrészt a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv által Magyarország számára 2020. évre meghatározott bruttó végső energiafogyasztásban képviselt megújulóenergiaforrás-részarány teljesítésének a biztosítása, másrészt a megújuló energiaforrásból származó villamosenergia-termelés működési támogatási rendszerének költséghatékonyabbá tétele, valamint harmadrészt az Európai Unió hivatalos lapjában 2014. június 28-án megjelent iránymutatás a 2014-2020 közötti időszokban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló bizottsági közlemény rendelkezéseinek való megfeleltetése.

(13.20)

Az államtitkár úr ismertette már a három fontos elemét, így engedjék meg, hogy én kiemeljek a törvényjavaslatból néhány fontos szempontot.

Tehát 2017. január 1-jétől új támogatási rendszer van: új támogatás csak versenyeztetesen alapuló ajánlattételi eljárásban nyerhető majd el, ez megfelelően tudja biztosítani majd a támogatások optimális, költséghatékony felhasználását, továbbá a pályázati rendszer alkalmazásával rugalmasan szabályozhatóvá válik az újonnan belépő termelési kapacitások nagysága, illetve a megújuló célszámok elérése, a fogyasztók terheinek figyelembevétele mellett. Fontos kiemelni továbbá, hogy a zöldáram termelése céljából történő hulladékégetés során csak a hulladék biológiailag lebomló részaránya után lehetne prémiumra pályázni.

A benyújtott javaslat további részeként szeretném kiemelni, hogy a rendszerben új elemként bevezetésre kerül a már említett barna prémium, a támogatási rendszerből az értékcsökkenést követően kikerülő biomassza-, illetve biogázerőművek leállításának vagy fosszilis tüzelőanyagra való átállásának elkerülése érdekében.

A javaslattal összefüggésben fontosnak tartom továbbá hangsúlyozni, hogy a METÁR rendszer terheit - a jelenlegi rendszerrel azonos módon - az egyetemes szolgáltatásra nem jogosult fogyasztók, az ipari villamosenergia-fogyasztók fogják viselni, nem pedig a lakossági fogyasztók. Továbbá azt is fontos tényként szeretném kiemelni, hogy az új rendszer a réginnél lényegesen költséghatékonyabban fog működni: 2020-ban 21 százalékkal kisebb teher jut a megújuló villamosenergia-termelést finanszírozó ipari fogyasztókra, mint ha ugyanezt az energiamennyiséget a régi rendszerrel állítanánk elő. A teher csökkenésének oka többek között a barna prémium bevezetése, a villamos energia napon belüli piaci értékesítése, a nagykereskedelmi ár eséséből adódó megtakarítás, a kiegyenlítő energia költségeinek várható csökkenése, valamint a kiegyenlítő energiát termelők általi viselése a prémiumrendszerben. Nyilvánvaló, hogy a kormánynak folyamatosan figyelemmel kell kísérnie majd az ipari villamosenergia-

fogyasztók megújulóenergia-termelés támogatásából eredő terheinek változásait, illetve szabályozni kell a tenderkiírásokat.

Tehát az új rendszerben, aminek, azt gondolom, rendkívül fontos és időszerű a bevezetése, ezen intézkedések nyomán az alábbiakkal kell számolni. Egyrészt a támogatási rendszer a régi rendszernél költséghatékonyabban fog működni, hiszen 2020-ban már 21 százalékkal kisebb teher jut a megújuló-villamosenergia-termelést finanszírozó ipari fogyasztókra, ami 25 milliárdot jelent, azaz, ha nem tennék meg most az átalakítást, akkor sokkal drágábban működne az ugyanazt a célt elérő támogatási rendszer. Másrészt képpessé válik a piac a megújuló energiaforrásból származó villamosenergia-termelést támogató rendszer 2020 utáni ütemezett kivezetésére. Harmadrészt pedig az EU által erőltetett, úgynevezett technológiai semlegességnél, ami leginkább a szélenergiát támogatná, nálunk innovatívabb, technológiához kötött versenyztetés várható, ahol például a napenergia kerülhet majd előnybe.

Mindezekért javaslom a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sok szépen hangozó érvet hallhatunk az úgynevezett METÁR bevezetéséről szóló törvényjavaslattal kapcsolatban mind az államtitkár úrtól, mind a Fidesz vezérszónokától. Ahhoz azonban, hogy valójában a helyén tudjuk kezelni az elhangzottakat, két dolgot szögezzünk le. Az első: a Fidesz kormányra kerülése óta, azaz 2010 óta akadályozta és akadályozza a hazai megújulóenergetikai ágazat fejlődését; szóban támogatta, de cselekvéseiben ellene dolgozott. A második: a jelenlegi törvényjavaslat sem fog átütő eredményeket hozni ezen a téren.

Először tekintsük át, tisztelt képviselőtársaim, hogyan is jutottunk el 2010-től a mai napig, 2016 áprilisáig, amikor végre a megújulóenergia-forrásokból történő áramtermelés új támogatási rendszeréről beszélhetünk! Tekintsük át, hogy Orbán Viktor kormánya hogyan akadályozta a hazai megújulóenergia-ágazat fejlődését! „A megújulóenergia-forrásokból vagy hulladékból előállított villamos energia kötelező átvételi rendszere a jelenlegi formájában nem fenntartható, nem veszi figyelembe sem a nemzetgazdasági, sem a szakpolitikai megfontolásokat, ezért annak teljes körű újraszabályozása szükséges.” - ezzel hirdette még 2010-ben az Orbán-kormány, hogy jelentős változtatásokat vezet majd be a hazai megújulóenergia-források felhasználásával kapcsolatos szabályozásban.

Először 2011 júliusára ígérték az új szabályok bevezetését, azután 2012-re, majd 2013-ra. A kor-

mányszat félévénként jelentette be az új támogatási rendszer bevezetését, az ígéreteit azonban egyszer sem tartotta be. Ennek a bizonytalan helyzetnek lett az az eredménye, hogy a 2003 és 2010 közötti időszak megújuló beruházásainak és felhasználásának lendületes felívelése után immár hat éve kevesebb a hazai megújulóalapú áramtermelés, mint 2010-ben, a korábban tervezett jelentősebb projektekkel pedig, tisztelet a kevés kivételnek, vagy kivárnak, vagy a régió más országaiban valószínűsítették meg, ott teremtettek munkahelyet, az ottani gazdaságot gyarapították. Összességében tehát az Orbán-kormány által létrehozott kiszámíthatatlan üzleti környezet miatt a jelenlegi kötelező átvételi támogatási rendszerben csak elvétve indultak beruházások.

A megújuló ágazat helyzete tökéletesen tükrözi az Orbán-kormány gazdaságpolitikájának szinte minden jellemzőjét és annak következményeit: a kiszámíthatatlan, tervezhetetlen szabályozás és üzleti környezet, az új és valódi munkahelyteremtő beruházások elmaradását, a fenntarthatósági, mezőgazdasági, energiabiztonsági és versenyképességi szempontok mellőzését. Mindezek nagyban hozzájárultak a magyar gazdaságnak a régió más országaitól történő lemaradásához.

Mert mi is történt az elmúlt hat évben? Az előkészítés alatt lévő projektek 2010-ben lényegében megálltak. Ez érthető is volt, hiszen az Orbán-féle megújulóreform bejelentését követően 2010 őszén az ágazati szereplők már szembesültek az árarmoratórium bevezetésével, a megújulóberuházásokhoz forrást biztosító bankokra már kivetette a kormány az extraadó-terhelést, az energetikai szereplőkkel kapcsolatban pedig éppen erre készült, és nem segítette a szándékok megvalósítását az európai gazdaságban megjelenő válság újabb hulláma sem. Ugyancsak nem segítette a többéves megtérülésű projektekkel kapcsolatos befektetői szándékok megvalósítását, hogy 2010 júniusa óta körülbelül ötven alkalommal - az esetek többségében képviselői kezdeményezésre - módosultak az energetikai törvények, és itt a rendeletekről még nem is beszéltem.

Az Orbán-kormány elfogadott egy megújulóenergia-hasznosítási cselekvési tervet, amelyet többé-kevésbé szakmai konszenzus övezett, de ténylegesen eddig nem valósult meg belőle semmi. Az Orbán-kormány megújulóenergia-ellenes intézkedéseit mutatta az is, ahogy a 2009-ben még 400 megawatt szélenergiakapacitás létesítésére kiírt pályázatot 2010 nyarán visszavonták, új pályázati kiírást pedig azóta sem tettek közzé. Hasonló intézkedés volt, hogy a bioetanol közlekedési célú felhasználásának adómentességét 2011-ben megszüntették, az adómértéket két lépésben 70 ezer forint per ezer literre emelték. És ebbe a sorba illeszkedik az is, hogy termékdíjat vetettek ki a napelemekre.

Az új megújulóenergia-támogatási rendszer kereteire vonatkozó szabályozás pedig eközben állítólag folyamatos egyeztetés alatt állt, hat évet kellett rá várni. A recept egyszerű és tankönyvszerű volt: ha valamit nagyon nem akarsz megcsinálni, beszélj róla

minél többet, állj az élére, és hited el, hogy mennyire támogatód az elképzelést. Pontosan ezt tette Orbán Viktor kormánya az elmúlt hat évben: beszélt a megújuló energiáról, de folyamatosan ellene cselekedett, miközben megújította az egyoldalú orosz energiaimport-függőségünket. Orbán ezzel a múlt felé fordult és nem a jövő felé.

A megújulóenergia-források nagyobb arányú felhasználása a látszat ellenére nem pusztán energetikai kérdés: növelné a hazai foglalkoztatást, hozzájárulna a vidékfejlesztéshez, a fenntarthatóság növeléséhez, növelné a gazdasági versenyképességet és a biztonságos energiaellátást. A megújulóenergia-források felhasználásának a gazdaságfejlesztésre gyakorolt hatását, lehetőségeit felismerve részben ennek is köszönhető, hogy a hagyományosnak mondott energiaforrásokat - földgáz, atom, szén - jelentős mennyiségben felhasználó Németországban, Japánban, Franciaországban 100 milliárd eurós nagyságrendű megújulóenergetikai befektetéssel számolnak, és az Európai Unió 2020-as célkitűzései is ebbe az irányba mutatnak.

(13-30)

Magyarországon a hazai biogáz-, illetve biomassza-hasznosításban rejlő lehetőségek kihasználásával, energianövény-termesztésbe bevonandó területek növelésével, akár további több tízezer alacsony szakképzettséget igénylő munkahely is létrejöhetne, míg az energiatermelő és energiafelhasználó berendezések telepítése, gyártása további munkahelyek ezreit hozhatná el. Nem véletlen, hogy a megújulóenergia-hasznosítási cselekvési terv, amiről beszéltem, amelyet önök terjesztettek be, 70-80 ezer olyan új munkahellyel számolt a megújulóenergia-iparágban, amely „a hazai értékteremtésen és többségében a vidéki foglalkoztatás bővítésén alapul”. Ez egy szó szerinti idézet a cselekvési tervből.

A villamos energiát és a hőt is kapcsolatosan előállító kis erőművek telepítése, a vidéki települések távfűtőrendszereinek korszerűsítése, az állattartó telepek energiaellátásának modernizálása érdemben segíthetné a vidékfejlesztést, erősíthetné a vidék lakosságmegettartó képességét. A megújuló energiaforrások növekvő felhasználása ráadásul a jövő nemzedék érdekeit is szolgálná, hiszen segítené a fenntartható energiagazdálkodás kialakítását. Erősítené a magyar gazdaság versenyképességét is, hiszen a hazai megújuló energiaforrásokkal szakértői számítások szerint csak biomassza alapon Magyarország éves földgázfelhasználása akár több mint 20 százalékkal csökkenhetne, illetve az importföldgáztól való függősége mindenképpen csökkenthető lenne, ezzel ez kiváltható lenne.

A lakosság biztonságos energiaellátásában sem kellene olyan, Magyarországon kívül eső, ellátásbiztonságot veszélyeztető körülményektől tartani, mint amire az elmúlt tíz évben kétszer is volt példa a földgázimport folyamatosságával kapcsolatban. Ezeket a célkitűzéseket azonban, amelyeket akár maga a cse-

lekvési terv is megfogalmaz, nem lehet megvalósítani kiszámítható, átlátható, valamint ösztönző szabályozási és finanszírozási környezet nélkül. Mindezt tudnia kellene a kormánzatnak is, hiszen az Orbán-kormány 2020-ig az Európai Unió által elvárt 13 százalék helyett 14,65 százalékos megújulóenergia-felhasználási arányt akar elérni a teljes hazai energiafelhasználáson belül. Úgy gondoljuk, hogy ennek megvalósítása elvben lehetséges, de látni kell, hogy nem a nulláról indulunk, hiszen már 2013-ban 9,8 százalékos volt a megújuló aránya a teljes energiafelhasználásban. Ezen belül a megújuló alapú villamos energia aránya a hazai villamosenergia-felhasználásban a 2003-as év 0,8 százalékáról 2010-re 7,1 százalékra emelkedett. 2012-ben azonban a megújuló alapú áram részaránya a csökkenő országos áramfelhasználás mellett is csökkent 6,3 százalékra, és 2013-ban is csak kismértékben emelkedett ez az arány 6,7 százalékra. Így tehát mind a kötelező, mind pedig az önként vállalt célkitűzés teljesítése jelentős kormányzati ösztönzést igényelne.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat azonban sajnos nem ebbe az irányba mutat. Ez a törvényjavaslat bevezeti a megújuló energiaforrásból történő villamosenergia-termelés új támogatási rendszerét, de úgy, hogy az alapján jelentős megújulóenergetikai fejlesztések lehetőleg ne induljanak meg. Ez a javaslat nem szól másról, mint hogy a METÁR valójában nem a megújuló energiaforrások villamosenergia-termelésben játszott szerepének az ösztönzésére, hanem egy uniós kötelezettség teljesítésének kipipálására irányul, hogy a kormány elmondhassa: mi olyan támogatási rendszert dolgoztunk ki, amelyet Brüsszel engedélyez. Hogy nem jönnek a befektetők? Ja, arról már nem tehetünk! Pontosan ez az a hozzáállás vagy akár butaság, amely miatt Magyarország felzárkózás helyett még jobban le fog szakadni a fejlettebb országoktól.

Szabó Zsolt fejlesztési és klímapolitikáért, valamint kiemelt közszolgáltatásokért felelős államtitkár szerint a METÁR nyertesei a napenergia, a biogáz és a geotermális üzemek lesznek, vagyis azok az ágazatok, amelyekről nem várható hazai foglalkoztatásnövekedés, beruházás, gyárépítés, villamosenergia-termelés-növekedés, illetve a biogáz kivételével kapcsolt energiatermelés. A már korábban említett megújulóenergia-hasznosítási cselekvési terv alapján 2020-ra a megújuló energiaforrások bruttó felhasználása megduplázódik. De a legnagyobb mértékű növekedést pont a biomasszától várja a tervezet; miközben államtitkár úr szerint nincs a támogatási rendszer nyertesei között.

Mert szükség van például a napenergia hasznosítására. De kérdezem, hol készülnek ezek a napelemek. Nem Magyarországon. Mekkora élőmunka-igénye van a napelemek felszerelésének? Nagyjából az alapzatot és az állványokat kell összeszerelni. Ehhez képest például a biomassza-felhasználás ösztönzése lényegesen nagyobb előnyökkel járna mind a foglalkoztatás, mind akár a mezőgazdaság terén. Nem segíti a kiszámítható üzleti környezetet, hogy a

METÁR keretében a nemzeti fejlesztési miniszter évente dönt a támogatási jogosultságok maximális mértékéről; ráadásul úgy, hogy a döntésben nincs kötve például a megújulóenergia-hasznosítási cselekvési terv célszámaihoz. Nincs a döntésnek határ-ideje, módszertana, indoklása. Ez a tervezhetetlenség véleményünk szerint tehát ugyancsak ahhoz vezet, hogy a lehetségesnél kevesebb beruházás valósuljon meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Látni kell, hogy Magyarországon szinte minden megvan ahhoz, hogy a megújuló energiák növekvő felhasználásával újra dinamizáljuk a hazai ipart, a mezőgazdaságot és növeljük a foglalkoztatást. A célok adottak, a szükséges tudás, szakértelem, szorgalom és együttműködési készség a megújuló-iparágban rendelkezésre áll. A szükséges technológiák elérhetők. Lehetőségeinket csak Magyarország természetföldrajzi adottságai és az Orbán-kormány akaratának, képességének hiánya korlátozza. Előbbiekben nem tudunk változtatni, de az utóbbin talán később igen. Mi ezen fogunk dolgozni, a benyújtott törvényjavaslatot pedig jelen formájában nem tudjuk támogatni, mert a METÁR nem fordít kellő figyelmet a megújuló energiaforrások felhasználásában rejlő iparpolitikai, mezőgazdasági, foglalkoztatási és energiapolitikai valódi lehetőségekre, nem fogja ösztönözni a beruházókat a megújuló energiaforrások nagyobb mértékű hazai hasznosítására, mindössze egy uniós kötelezettség teljesítésének kipipálására irányul. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, hosszas vajúdas után egy viszonylag satnya gyermekecske született, ami a megújuló energiák támogatási rendszerét illeti. Ennél valóban sokkal többet is ki lehetett volna hozni ennyi idő után, ilyen hosszas késlekedés után ebből a területből. Hiszen ma Magyarországon valóban, bár a kormánypropaganda és a statisztikák szerint a vállalatokhoz képest jól állunk a megújuló energiák hasznosításában, mégis a lehetőségeinkhez, a lehetséges potenciálunkhoz képest meglehetősen elmaradásban vagyunk. Magyarországon jóval nagyobb megújulóenergia-potenciál van, mint amit jelen pillanatban kihasználunk.

Annak az oka pedig, hogy nem használjuk ki ezeket a meglévő lehetőségeinket, nyilvánvalóan a kormányzati akarat hiányában keresendő. Ez az elmúlt hat évben szerintem egyértelműen bebizonyosodott. Annak ellenére mondom ezt, hogy most részben uniós nyomásra megszületett a megújuló energiák támogatásáról szóló törvényjavaslat, hiszen az elmúlt hat évben azt láhattuk, hogy például a szélenergia területén nem történt újabb tender kiírása, ahogy az már korábban is elhangzott az előttem lévő

vezérszónoki felszólalásban. Bizony a napelemek termékdíjjal történő úgymond megadóztatása is ebben a ciklusban történt; és még egy sor olyan intézkedés, amely oda vezetett, hogy ma Magyarországon megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos beruházásba nagyon kevesen akarnak és hajlandók fektetni. Ezen nem biztos, hogy ez a törvényjavaslat érdemben változtatni fog, mivel továbbra sem látjuk az áttörő kormányzati szándékot, hogy egyfajta megújulóenergia-nagyhatalom legyünk itt, Közép-Kelet-Európán belül.

Nyilvánvaló, hogy Németországban és Nyugat-Európában ennek jóval nagyobb hagyománya van, és az Európai Unió nemcsak klímavédelmi célokból, hanem azért is erőlteti ennyire a megújuló energiák elterjedését és támogatását, mivel Nyugat-Európában, Németországban rendelkezésre áll a megfelelő gyártókapacitás, rendelkezésre áll az erre épülő gazdasági szektor, és természetesen, mivel hosszas, több száz vagy ezer kilométeres tengerpartjuk van, teszem azt, a szélenergia tekintetében a megfelelő „energiamennyiség” is rendelkezésre áll.

(13.40)

Tehát nálunk ez úgy alakult ki, és így érthette el például Dánia, hogy az évnek bizonyos időszakaiban tisztán megújuló energiaforrásokból tudja fedezni energiaellátását, de Magyarországon azért ehhez képest egy kicsit más a helyzet, és a közeljövőben ez érdemben nem is fog változni. Mi az energiamixünket részben tudjuk a megújulóokra alapozni, részben azonban továbbra is a hagyományos energiaforrásokra kell hogy alapozzunk. Ennek az oka az, hogy egyrészt az erőművi szerkezet úgy alakult ki hazánkban, hogy elsősorban nagy alaperőművekre alapozzuk a villamosenergia-ellátásunkat, Paksra meg a még meglévő szén-erőműveinkre, gázmotoros erőművekre, és ez nem tette lehetővé, mivel ezek kevésbé rugalmas alaperőművek, nem tette lehetővé, hogy a hálózat, a villamosenergia-hálózat úgy alakuljon ki, hogy sok kisebb energiatermelő egység, tehát az energiatermelés decentralizációja megvalósulhasson. Ehhez egy sokkal okosabb, rugalmasabb, intelligensebb villamosenergia-irányítás és villamosenergia-hálózat volna szükséges, márpedig a jövő nem a nagy erőművekben rejlik, hanem az energiatermelés decentralizálásában és a háztartási, kistérségi szinten létrehozott megújulóenergia-termelő kapacitásokban. Tehát a kormánynak alapvetően ezt kellene ösztönözni.

Túl azon, hogy mi, mondjuk, támogattuk például a Paksi Atomerőmű új blokkjainak megépítését és a jelenlegi blokkok kiváltását, hogy még néhány évtizeden át számíthassunk a stabilan termelő nukleáris erőműre, emellett már hosszú távon is gondolkodunk, és azon forгатókönyvet igyekszünk összeállítani, hogy hogyan tudunk egy decentralizált energiatermeléssel és egy jelentős energiahatékonysági beruházással, jelentős mennyiségű energiahatékonysági beruházással átállni fokozatosan egy részben

megújuló alapú és részben pedig a meglévő adottságainkra alapozó, de mindenesetre az importtól a lehető legnagyobb mértékben független villamosenergia-termelésre. Ez a következő évtizedek slágere, és Nyugat-Európában már erre rájöttek. Egyre több helyen, települési szinten, kisközösségi szinten építenek biomassza-erőműveket például, és ezek a biomassza-erőművek, túl azon, hogy villamos energiával látják el ezeket a kistelepüléseket, régiókat, nyilván hőtermelésre és a fűtésre is alkalmazhatók, és nem központi nagy erőművek, még egyszer mondom, hanem kisebb lokális akár gyártelepek, akár kisebb települések vagy közösségi intézmények fűtését és villamosenergia-ellátását szolgálják.

Ugyanúgy igaz ez a napenergiára is. A meglévő energiahatékonysági beruházási pályázatok ehhez vajmi keveset adnak hozzá, hiszen nagyon kis összegűek és nagyon hamar kiürülnek általában. Sokkal, de sokkal nagyobb mértékű megújulóenergia-támogatást kellene lakossági célra és energiahatékonysági támogatást lakossági célra fordítani és folyósítani. Hogy hogy kapcsolódik ez ehhez a törvényjavaslat-hoz? Nyilvánvaló, hogy a megújulóenergia-átvételi támogatási rendszer lehetne az egyik ösztönzője annak, hogy minél több ilyen megújuló energiára épülő beruházás szülessen Magyarországon.

Ha ránézünk arra az ábrára, hogy hogyan épül fel ma Magyarországon a megújuló energiahordozók felhasználása vagy termelése, akkor azt látjuk, hogy még mindig túlnyomó többségben biomassza alapú, és csak nagyon kicsi, mondjuk, összesen talán 10 százalékot ha kitesz a napenergia, a szélenergia, a vízenergia és a geotermikus energia, ezeket talán igazán megújuló energiaforrásoknak nevezhetünk. Zárójelben jegyzem meg, hogy a fizikusok gyakran mondják nekünk, olyan, hogy megújuló energia, nincs, de most ezt tegyük zárójelbe, mert az energia nem újul meg, maximum átalakul egyik formából a másikba, és adott energiamennyiség áll rendelkezésre. Tehát talán célszerűbb alternatív energiaforrásoknak hívni őket, de természetesen a mi szempontunkból, az emberi felhasználás szempontjából nevezhetjük akár megújulónak is a napenergiát vagy a vízenergiát, a szélenergiát, és természetesen ezt is teszi a törvényjavaslat és általában a jogi terminus technikusok így fogalmazzak.

Mi azt szeretnénk, ha egy sokkal markánsabb megújulóenergia-támogatás valósulna meg, egy sokkal nagyobb ösztönző a lakosság és akár az ipari szektor részére, hogy alkalmazzanak megújuló energiaforrásokat Magyarországon, és eltolni a biomassza irányából az egyéb megújulók irányába. Van még kapacitásunk jelentősen a geotermikusenergia-hasznosításban, ott inkább, mondjuk, fűtési célra, de akár villamosenergia-termelési célra is, illetve a nap- és a szélenergia, illetve a vízenergia is rejt magában további kapacitásokat.

A vízenergiának egyébként egészen elenyésző, 1-2 százalékos a magyarországi aránya, ami azért érdekes, mert világszinten, ha nézzük, a megújulóenergia-termelés, a villamosenergia-termelés túl-

nyomó többsége vízenergiából származik. Természetesen vannak olyan országok, ahol vízesések, nagy esésű folyók állnak rendelkezésre, hegyi folyók arra, hogy megújuló energiát termeljenek, nálunk, Magyarország területén ez, különösen a trianoni békeszerződés óta nem jellemző, így nekünk síkvidéki folyóink vannak alapvetően, de a kihasználtságuk még ehhez képest is rendkívül alacsony, ezen valamelyest lehetne szintén növelni.

Ez egyfajta áttekintés volt részemről, hogy Magyarországnak hogyan kellene a megújulóenergia-hatékonyságát növelni, illetve az energiamixét egy kicsit a megújuló energiák irányába elmozdítani, de ez több évtizedes távlatra szól. Viszont ilyen törvényjavaslatokkal lehet elkezdni ezt felépíteni, mint a jelen pillanatban előttünk fekvő villamos energiáról szóló törvénymódosítás, ami egyébként alapvetően bár egy kis lépés, de mégis azt mondom, a Szocialista Párttal ellentétben, hogy részünkről támogatható, mert mindig azt az elvet valljuk, hogy ha kicsit is lép előre valamilyen kezdeményezéssel a kormány, és tudna nagyobbat is lépni, attól még mi a kis lépést miért ne támogassuk, ha ezzel legalább elindulunk egy úton, és ezt az utat lehet majd továbbfejleszteni, továbbjavítani.

Mi sem vagyunk minden részletével elégedettek a törvénynek, sőt alapvetően nem tartjuk alkalmasnak arra, hogy ettől Magyarországon jelentős változás következzen be a megújuló energiák piacán, ehhez, mint már mondtam, sok-sok további intézkedésre lenne szüksége a kormánynak, ami nem ennek a törvénynek a dolga, de ezzel a törvénnyel akár egyidejűleg vagy akár később be lehetne nyújtani vagy be lehetett volna nyújtani és be is kellene nyújtani olyan törvényjavaslatokat, amelyek lehetővé teszik, hogy akár Magyarország villamosenergia-hálózatát alkalmassá tegyék a sok kis megújulóenergia-termelő egység befogadására, akár az adópolitikánkat úgy alakítsuk át, hogy teszem azt, ne kelljen termékdíjat, környezetvédelmi termékdíjat fizetni a nap-elemek után, vagy az adórendszeren vagy a hálózaton kívül még számos más olyan intézkedést lehetne kezdeményezni, ami előremutató lenne. Várjuk is, hogy a kormány részéről elinduljon ezen az úton, és a következő két évben, ami még a kormányzásából hátravan, egy kicsit nagyobb léptékben haladjon a megújuló energiák átvétele s a megújuló energiákra alapozó energiatermelő egységek ösztönzése terén.

Ezt a javaslatot a zárószavazás során támogatni fogjuk, de még egyszer mondom, arra szólítjuk fel a kormányt, hogy ha egy kis lépést mer tenni, akkor merjen nagyot is lépni, és valós intézkedésekkel, ténylegesen elérni, hogy Magyarország a lehetőségei tekintetében sokkal, de sokkal jobban teljesítsen a megújuló energiák terén is. Köszönöm. *(Mirkóczki Ádám tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki.

Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó, MSZP. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Két rövid megjegyzést szeretnék csak tenni. Az egyik az, hogy a megújuló villamos energia aránya a hazai villamosenergia-felhasználásban, ha egy viszonylag hosszabb időintervallumot veszünk alapul, akkor látható módon van egyfajta fejlődési üteme és egy törése a történetnek. 2003-ban ez nem érte el az 1 százalékot, 0,8 százalék volt, majd 2010-re ez viszont már meghaladta a 7 százalékot, 7,3 százalék. Aztán 2010 után pedig azzal kellett szembeülni, hogy törés következett be, 2012-ben és 2013-ban is 7 százalék alatti mértéket képviselt.

A lényege a történetnek, hogy az, ami a megújuló energiaforrások átvételével kapcsolatos, a villamosenergia-termelésben való szerep növelésével kapcsolatos, ennek gyakorlatilag, ahogy én látom, a nyertesei elsődlegesen és alapvetően a biogáztermeléssel, a napenergia-termeléssel foglalkozók, illetve a geotermikus nyomvonalon haladók köre.

(13:50)

Nincs azzal baj, hogy ők, mindössze annyi a problémám, hogy ezen ágazatok keretei között a foglalkoztatási kompetenciák nem tudnak olyan mértékben erősödni, mint ahogy kellene, vagy nem várható, hogy a villamosenergia-termelésben ez számottevő növekedést jelentsen. De a foglalkoztatási részhez nyilván hozzákapcsolódik az is, hogy olyan típusú üzemek, gyárak építésének a sokaságára nem lehet számítani, mint ami más területeken történhetne.

A másik felvetendő gondolatom, problémám igazából az, hogy nem lesz támogatott a hulladék felhasználásával történő villamosenergia-termelés, miközben az Unió ezt jóváhagyná. Tehát egyfajta lehetőségről történő lemondás is bekövetkezik e tekintetben. Az pedig, ami ma már szóba kerül képviselőtársaim részéről, hogy van egyfajta bizonytalansági faktor is a dologban, hogy a nemzeti fejlesztési miniszter évente dönt a támogatási jogosultságok maximalizálásának a mértékéről, szerintem nincs rendben.

Befejező gondolatként pedig azt szeretném elmondani, hogy a Fidesz 2010 előtti programjában is megjelentek olyan, az energiatermeléssel kapcsolatos ágazati fejlesztési gondolatok, amelyek az élőmunkaerő tekintetében, főleg és legkiváltképp az alacsonyabb szakmai képzettséggel bíró emberek vonatkozásában sok tízezer embernek, 68 ezer embernek adtak volna módot és lehetőséget arra, hogy tisztas munkából tisztas keresetet tulajdonítsanak el. Ebből fakadóan nyugodtan számon kérhető az, hogy a saját gondolataikat miért nem juttatják érvényre, hiszen azáltal, hogy ez nem következik be, nagyságrendileg mintegy százezer ember nem jut ahhoz a tisztas jövedelemhez, mint amihez hozzájuthatna.

Folytathatnám ezt a logikai okfejtést, de tiszteletben tartva képviselőtársaim türelmét nem fejtem tovább, csak azt akarom mondani, érdemes lenne elgondolkodni azon, hogy ebbe az irányba is elmozduljon a kormány. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Keppli Lajos képviselő úr következik két percben. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Csak hogy ne vezessük magunkat félre: az, hogy a kilencvenes évek végén és a kétezres évek első felében olyan mértékben megnövekedett a megújuló energiának nevezett energiatermelés, annak is köszönhető, hogy a szenes erőműveink egy részét átállították fatüzelésű erőműre. Ugyanazokat a régi, rossz hatékonyságú szenes blokkokat elkezdtek fával tüzelni, ami az első időkben azt jelentette, hogy az erdeinket elkezdték eltüzelni, és ezt megújulóenergia-termelésnek nevezték. Azt gondolom, ez megint egy fenntarthatatlan és nagyon rossz út volt. Nem nevezhetjük megújuló energiának az erdők eltüzelését, a fatüzelést, hiszen nem egy fenntartható folyamatról van szó.

Mint ahogy a hulladék eltüzelését sem nevezhetjük teljes egészében megújuló energiaforrásnak, mert bár a hulladék valóban folyamatosan keletkezik, de nyilván az emberi tevékenység által, és etikai kérdéseket is felvet ezt megújuló energiának tekinteni. De nyilvánvalóan van egy biomassza része, egy szerves, lebomló része, amit viszont energetikailag is célszerű hasznosítani akár biogáz formájában, akár hulladékégetés formájában. E tekintetben is van előrelépési lehetőség.

A soron következő, a hulladékokról szóló törvényben is meglévő anomáliák mutatják, hogy a jelen pillanatban a főleg lerakáson alapuló hulladékkezelési rendszer nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, veszteségesen működik, így a hulladékok termikus és energetikai hasznosításával kiegészülve lenne nyereségesebbé tehető. Ezen is érdemes volna a kormánynak elgondolkodnia. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úr következik két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyetértek képviselőtársammal. Én sem tekintem semmiképpen sem megújuló erőforrásnak a hulladékokból történő energiakinyerést. Én azért említettem meg a történetnek ezt a részét, mert megvan a lehetősége annak, hogy ez bekövetkezzen. S mindnyájan nagyon jól tudjuk, hogy a felhalmozott hulladékainkban több tíz milliárd forintnyi nagyságrendű értéket hagyunk ott a jelen időszakban, ami egyfajta gazdasági veszteségként értelmezhető.

A dolog másik része az, hogy abban is van egyetértés közöttünk, hogy a szenes erőművek és a fatüzelés tekintetében a 2000. év körüli időszak nyilván

szerepet játszott az ilyen értelmű százalékpontok előremozdulása tekintetében, csak a mértékek vonatkozásában nem azt a nagyságrendű szerepet játszotta, ami meghatározó jelentőséggel bírt volna az egészen belül. Szóval, azt látom az egészből fakadóan, hogy az a tevékenység, amit a jelen kormány e tekintetben végez, gyakorlatilag nem másképp fogalmazódik meg, mint hogy a szavak szintjén beszélnek a dologról, miközben gátolják az energetikai szektor fejlődését, és a gátlás mellett egy egészen másfajta irányultság felé viszik a dolgokat, mint amiről beszélnek.

Ennek az ellentmondásosságnak a jegyei mellett érdemes ezt az egész törvénytervezetet vizsgálni és végiggondolni azt, hogy hogyan és miképpen lehetne az elkövetkezendő időszak történéseit alakítani. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Természetesen minden parlamenti képviselőnek joga van felszólalni, meg is adom a szót, de házszabályi kötelezettségem figyelmeztetni önöket, hogy ismételt mondanivalót megismételni felesleges, a jegyzőkönyv szerint is, meg a memóriánk miatt is. Ennek kapcsán és függvényében Kepli Lajos képviselő úr éljen a lehetőségével, és kérem szépen, hogy amit elmondott, azt még egyszer már ne tegye. Köszönöm szépen.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Nem fogom, elnök úr, és nem fogom a 15 perces normál időkeretet se kihasználni, de mivel a kétperces felszólalási lehetőséget már elhasználtam, ezért kénytelen voltam normál gombot nyomni.

Csak arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy pontosan az az új aukciós rendszer, amely 2017-től bevezetésre kerül Európában, vetette vissza európai szinten is a megújuló energiákba történő beruházási kedvet, hiszen a jelentések és a kimutatások szerint Kína már mintegy 111 milliárd dollárt költött megújulóenergiaforrás-infrastruktúrákra, és 17 százalékos növekedést produkált 2015-ben 2014-hez képest, ami egy nagyon nagy szám, különösen a tekintetben, hogy az Egyesült Államokban ez körülbelül a fele, 56 milliárd, és nagyságrendileg hasonló az Európai Unióban is, ami viszont 20-30 százalékos visszaesést jelent a korábbiakhoz képest. Nyilván lehet azt mondani, hogy volt honnan fejlődnie Kínának és volt honnan visszaesnie az Európai Uniónak, de mégiscsak azt jelenti, hogy csökkent a beruházási kedv a megújuló energiákba európai szinten.

Lehet, hogy összeurópai szinten kellene az egész támogatási rendszert és a jogi ösztönzést átgondolni, és akkor újra megindulhatna, különösen az eddig ebben a tekintetben nem élenjáró közép-kelet-európai országokra alapozva az Európai Unió megújuló energiába történő nagyobb beruházási kedve, illetve nagyobb beruházási aránya. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megál-

lapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e reagálni. *(Szabó Zsolt: Igen.)* Parancsoljon! Szabó Zsolt államtitkár urat illeti a szó. Tessék!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Néhány csökönyös és merev számadatot hadd mondjak, hogy mennyire komolyan vesszük a megújuló energiát, főleg az elmúlt időszakban. Ez a rendszer, amit nagyon remélem, hogy megszavaz mindenki, hiszen pozitív számok jönnek ki belőle, a következő tíz évben 800 milliárd forint ügyvezetett működési támogatást fog a megújulóhoz adni. Tudjuk, ez azt jelenti, hogy többre kerül a beruházás, és arra szeretnénk ösztönözni mindenkit, hogy ezt megtegyje. S hogy az EU-hoz képest mennyivel optimistábban gondolkodunk: ő a megújulóenergia-potenciált Magyarország esetében 13 százalékban látja, mi 14,65-öt vállaltunk, és ezt szeretnénk is tartani.

(14.00)

Készültek tanulmányok ezzel kapcsolatban, több is, mindegyik igazolta, hogy ha azokat a fejlesztéseket végigvisszük, akkor ezek meg fognak valósulni. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Mikor?)* Pontosan 2020-ig. Mondom mindjárt a számszaki összefüggéseket. A magam részéről szeretném korrigálni azt, hogy ha félreérthető voltam, nemcsak napenergiáról beszélünk, nemcsak geotermiáról, hanem biomasszáról, különböző biogázerművekről és egyéb ilyen dolgokról. Azonban van néhány anomáliára, amire szeretném föl hívni a figyelmet. Több alkalommal tapasztaltuk azt, hogy megépült egy biomassza-, egy biogázermű, és utána nem tudott működni, mert nem volt hozzá alapanyag, és le kellett állítani. Nem sok nagy erőmű van, amelyik mind a mai napig működik.

A másik, amit szeretnék mindenképpen fölvetni, a hulladék kérdése. Azért teszünk lehetőséget a jogszabályban, mert szeretnénk mi is a hulladéklerakást minél inkább gátolni. A következő törvénynél majd ez elő is fog jönni. Azonban ne felejtjük el, hogy a hulladékégetésből származó energia nem minősül megújulónak az Európai Unióban, illetve a JASPERS kimondottan a vegyeshulladék-égetést nem is szeretné, nem is támogatja. Ezért gondolkodunk abban, hogy a magas energiatartalmú hulladékokból használnánk föl ilyen erőművekben és lépne tovább. Érdekes helyzetben van Németország és Dánia. Ugye, ott nemcsak az ipari fogyasztókra van a kötelező átviteli rendszer és már az új METÁR rendszer ráterhelve, hanem mindenkire, a lakosságra. A legmagasabb áramárak ott vannak. Most próbálják azt megoldani, hogyan tudják ezt a rendszert rendbe tenni.

Az Európai Unió hozott az energetikában egy szabályozást. Azt mondta, minden ország a saját maga igényei, lehetőségei szerint rakja össze az

energia-portfólióját. Ugye, vannak problémák. Van olyan üzemek, amelyek például megújuló energiával nem tudnak működni. Egyszerűen az állandó hőellátáshoz szükség van a gázenergiára. Mire gondolok? Mit szabályoz ez a törvény is? Piaci alapon szabályozza az áramot. Fizessünk ki érte akkor sokat, ha csúcsidőszakban leveszi a csúcsot, például nyári időszakban napközben, amikor mennek a légkondicionálók vagy téli időszakban reggel és este, és ne fizessünk érte éjszaka, amikor egyébként is nincs energiafelhasználás, és ne adj' Isten, az áramot el kell engednünk.

*(Ikotity Istvánt a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

Ez a rendszer ezt próbálja lekövetni. Nyilván az Európai Unióval való egyeztetést követően és a saját gyakorlati igényeinknek megfelelően szükség lesz majd korrigálásra. De mint alap, ez szerintem egy nagyon jó továbblépési lehetőség. Azt se felejtjük el, hogy ez a jogszabály még csak a törvényi alap, jön a kormányrendelet. Ott lesz az a lényeges elem, hogy melyik kategóriában milyen támogatási rendszer lesz, és hogyan tudunk továbblépni. Egy dolog biztos, a kormányzati szándék az, hogy olyan energia-termelést valósítsunk meg, olyan megújulóenergia-termelést segítsünk, ami a gazdaságot a továbbiakban segíti.

Ehhez ígértem néhány számot. Ha szabad mondanom, akkor elolvasnék egy összefüggést. Ez a KEHOP európai uniós pályázati támogatás. Az 5. prioritás intézkedési tervei: hálózatra termelő, nem épülethez kötött, megújuló energiaforráson alapuló zöldáramtermelés; 2. intézkedés: épületek energiahatékonysága megújuló energiaforrás alkalmazásával; 3. intézkedés: távhő helyi ellátó energetikai fejlesztése megújuló alapra helyezve. Magyarul, több olyan európai uniós pályázat van, mi pont ezeket támogatjuk, egész pontosan valamennyi operatív rendszerben 760 milliárd forint értékű pályázatot írhatunk ki. Ahogy a tavalyi évben a kormányzati épületek, önkormányzati épületek esetében támogatunk, most is fogjuk támogatni, például kimondottan most jelenik meg nemsokára a napelemparkokra vonatkozó megújulóenergia-termelés. Egy dolgot szeretnénk, gazdaságilag azt a szintet fenntartani, ami a magyar gazdaság költségvetése által fenntartható pénzügyileg és nem túllőni ezen a szinten, és gazdaságos energetikai működést szeretnénk az országban. Ehhez pedig ezt a 14,65 százalékot vállaljuk.

Nagyon szépen köszönöm a véleményeket, igyekszünk minden dologra odafigyelni. Kérem, hogy támogassák a jogszabálytervezetünket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **fo-gyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. tör-**

vény és a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10098. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként ismét megadom a szót Szabó Zsolt úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, aki a napirendi pont előterjesztője. Tessék!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény és az abban foglalt felhatalmazások alapján megalkotott rendeletek pontosították a víziközmű-szolgáltatókkal szembeni szakmai, gazdasági követelményeket, valamint az engedélyező hatóság, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal feladat- és hatáskörét. Azonban az integrációs folyamat eredményeként a víziközmű-szolgáltatókról szóló törvény hatálybalépése előtt közel 400, pontosan 373 szolgáltató társasághoz képest ma már mintegy 40 víziközmű-szolgáltató folytat tevékenységet.

A folyamat végéhez közeledik, és a továbblépéshez szükséges, hogy a felhalmozott tapasztalatok alapján a szabályrendszert olyan irányba alakítsuk, úgy módosítsuk, hogy az érintett jogalkalmazóktól kisebb és lassabb alkalmazkodást igényeljen, a jogszabályi működéssel segítsük a napi tevékenységüket, működésüket. A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény önök előtt fekvő módosítása azon jogintézményeken változtat, amelyek egyrészt indokolatlanul terhelték az érintettek munkáját, másrészt nem voltak hatékonyak, és a napi gazdasági működéshez szükséges gyorsaságot nem tudták produkálni.

A törvényjavaslat átalakítja a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal jogalkalmazói tevékenységét, szakít a villamos energiáról szóló törvényben szabályozott hatósági eljárási szabályok erre a területre történő alkalmazásával, és az eljárásrendet kimondottan a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvényhez alakítja. A javasolt módosításokkal a törvény csak néhány részletkérdésben tér el az általános eljárási szabályoktól, és megjelennek a hivatal felügyeleti tevékenységének részletszabályai is. A hivatal felügyeleti tevékenysége egyébként ezen túl átfogó ellenőrzésre, átvizsgálásra és magára az utóellenőrzésre is ki fog terjedni.

A víziközmű-szolgáltatói engedélyezési rendszer alkalmazása nehézkes és rugalmatlannak bizonyult, ezért szükségessé vált az engedélyek kettébontása, egy állandónak tekinthető szolgáltatói engedélyre, másrészt a gyakran változó működési terület határait kijelölő úgynevezett működtetési engedélyre. A törvény szabályaiban való könnyebb eligazodás és a jogértelmezés elősegítése érdekében a javaslat ké-szült az ellátásért felelősökre vonatkozó szabályok kiegészítésére és kisebb korrekciójára. A módosítás nem érinti az ellátásért felelős jogainak és kötelezettségeinek eddigi rendszerét, de az eddig szétszórtan

megjelenő lényegi szabályok egy helyen kerülnek normaszöveggé előterjesztésre.

Az ellátásért felelős szerepkörére vonatkozó új szabályozás egyrészt arra törekszik, hogy a rendszerek üzemeltetésénél gördülékenyebb legyen az ellátásért felelősök kapcsolata, másrészt előírja, hogy a vegyes tulajdonú víziközműrendszerek esetében az ellátásért felelősök megállapodása alapján a jövőben csak üzemeltetési szerződés alapján lehessen tevékenységet végezni. Maga a törvény kiegészül a víziközműrendszer és a bekötést megvalósítani szándékozó ingatlanok között esetlegesen elhelyezkedő másik ingatlan vonatkozásában megoldandó szolgálat alapítására vonatkozó anyagi és eljárási szabályokkal. A törvény hatálybalépése előtt a víziközművek tekintetében valamilyen oknál fogva elmaradt a szolgálat alapítása, és a vonatkozó rendelkezések újrászabályozásával erre a területre, erre a szabályozásra is mód kerül.

Jelentős előrelépés, hogy a fogyasztóvédelemről szóló törvény módosítása az Alapvető Jogok Biztosának Hivatala jelentésében foglaltaknak megfelelően lehetővé teszi az érdemben megválaszolt, valamint a névtelen fogyasztói panasz kivizsgálásának mellőzését.

(14.10)

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakra tekintettel kérem, hogy a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény és a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló T/10098. számú törvényjavaslatot megvitatni és a kormány szándékát támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Manning János képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka. Tessék!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott javaslat hosszabb terjedelmére tekintettel csak a legfontosabb lényegi pontokat érinteném. Elsőként a fogyasztóvédelmi törvény módosítását, amely lényegében kizárólag technikai jellegű pontosításokat, módosításokat tartalmaz, leszámítva egy lényegi pontot, ez pedig az, hogy a jogszabály megteremtí annak a lehetőségét, hogy a hatóság a korábban érdemben megválaszolt fogyasztói panasz tartalmával azonos tartalmú, ugyanazon fogyasztó által tett, de már új információt nem tartalmazó panaszt, továbbá a névtelen fogyasztói panaszokat vizsgálni nem köteles, és mellőzheti azok érdemben történő megválaszolását. Ez nyilván azt jelentheti, hogy több erőforrást lehet fordítani az érdemi panaszok kivizsgálására, ezért ez mindenképpen egy üdvözlendő változás.

Ha megnézzük a víziközmű-szolgáltatásról szóló változtatásokat, néhány szót szólnék erről, kiegészítve államtitkár úr előadását, kiemelve azt is, hogy mi

okozza ezt, hogy a víziközmű-szolgáltatás területén további jogszabályi változtatásokra van szükség: semmiképpen sem az, hogy a víziközmű-szolgáltatás területén bármiféle problémák, működési problémák lennének, azonban nyilvánvaló, hogy mindig szükséges, hogy az eljárásokat és a jogi hátteret szabályozzuk, hogy hatékonyabb legyen a rendszer. Az elmúlt időszakban az egyik legmeghatározóbb változás a víziközmű-szolgáltatás területén a víziközmű-szolgáltatói integráció volt.

Az engedélyezési folyamat 2013-ban történő megindulása olyan nagy lendületet adott a szolgáltatói integrációnak, hogy az integrációs folyamat eredményeképpen a hatálybalépés előtti 373 szolgáltató társasághoz képest ma jelentősen kevesebb, mintegy 40 víziközmű-szolgáltató tevékenysége engedélyezett. Részben a Vksztv. említett módosításának alkalmával szerzett tapasztalatok és különösen a legutóbbi módosításával összefüggésben elhangzott parlamenti vita ráirányította a figyelmet arra, hogy számos problémát a törvény nem kezel megfelelően, kisebb hiányosságokkal, koherenziaavarokkal terhelt. Emellett persze a legfontosabb az, hogy a víziközmű-szolgáltatói integrációs folyamat előrehaladása során szerzett tapasztalatok alapján is időszerrév vált a korrekció.

Ha megnézzük a törvényjavaslatban megfogalmazott célokat, néhányat felsorolnék közülük, hiszen fontos megemlíteni, hogy módosul a MEKH hatósági jogalkalmazói tevékenységének alapjául szolgáló eljárási rend, közvetlenebb kapcsolatot teremtve ezzel a közigazgatási hatósági eljárás és a szolgáltatás általános szabályairól szóló törvénnyel, továbbá a felügyeleti tevékenységére vonatkozó részletes szabályokkal egészül ki.

A másik cél, hogy gyökeresen átalakul a víziközmű-szolgáltatói működési engedélyezési rendszer, az engedélyek kibocsátása feltételeinek módosítása nélkül. Az ellátásért való felelősségre vonatkozó szabályozás kiegészül, és a jogalkalmazási nehézségek kiküszöbölése érdekében módosul, különös tekintettel a több ellátásért felelős tulajdonban álló víziközműrendszerekre.

Szó volt már arról, hogy változnak a vízvezetési szolgálat alapítására vonatkozó anyagi és eljárási szabályok. Azt gondolom, ez is előrelépés, és egyszerűsíti az eljárásokat. Visszatérve tehát néhány célra, azt kell megemlíteni, hogy a törvényjavaslat átalakítja a MEKH jogalkalmazói tevékenységének kereteit. Ugyanakkor, amit ki szeretnék még említeni az engedélyezési rendszer módosításával kapcsolatban: azáltal, hogy az engedély tartalmi elemei közé az üzemeltetési jogviszonyra, illetve az ebből következő ellátási területre és a felhasználói egyenértékre vonatkozó szabályok is beépültek, nehézkesebb és rugalmatlanabb bizonyultak a Vksztv.-ben lefektetett víziközmű-szolgáltatói engedélyezési rendszerek. Az elmúlt években szerzett tapasztalatokra támaszkodva vált szükségessé a jelenlegi víziközmű-szolgáltatói működési engedélyek kettébontása, egyrészt egy állandónak tekintett szolgáltató, gazdasági és műszaki

személyi felkészültséget igazoló szolgáltatói engedélyre, másrészt a gyakran változó, a működés területi határait kijelölő működési engedélyre, illetve engedélyekre. Az engedélyezési rendszer törvényjavaslat szerinti kettébontása könnyíti az engedély területi hatályának hatósági eszközökkel történő követését, felgyorsítva ezáltal az engedélyezési eljárást. Ez azonban nem módosítja az eddigi követelményeket.

Tehát elmondhatom, hogy igazából jogszabályi pontosításokkal a működés szempontjából fontos változtatásokról van szó, amelyek azonban nem változtatnak azon a tényen, hogy az elmúlt évek változásainak következményeképpen is a víziközműrendszer megfelelően működik, ami nagyon lényeges, hogy olcsóbb lett a szolgáltatás, ugyanakkor tisztázódik, javul a jogszabályi háttér, ezt tükrözi ez a törvényjavaslat-módosítás is, ezért kérem, hogy támogassák. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A víziközműszolgáltatásról szóló, 2011. évben elfogadott törvény elfogadása óta már többször került átfogó módosításra ez a törvény. Persze, voltak apróbb módosítások máskor is, más törvénytervezetekben, de az első kettő komolyabb, átfogóbb módosítás, nem volt más célja ezeknek a módosításoknak, mint az új ivóvíz- vagy szennyvízrendszerek üzembe helyezését követően megállapított szolgáltatási díjakra is alkalmazni lehessen a rezsicsökkentés követelményét.

Az előttünk lévő törvényjavaslat több ponton feltárja az elmúlt évek hibás intézkedéseit, és az általa okozott hibákat, károkat próbálja meg valamilyen módon enyhíteni. Ugyanakkor ez a javaslat nem orvosolja a legfőbb problémát. Azt, hogy a rezsicsökkentés miatt és egyébként a közműadó miatt a víziközmű-szolgáltatók mennyire lehetetlen helyzetbe kerültek. Jelen pillanatban a fenntarthatóságuk szélére kerültek ezek a cégek. Azt már jó párszor, amióta ez a törvény itt fekszik előttünk, és amióta lehetőségünk van rá, többször elmondtuk önöknek, hogy ezek a cégek jelen pillanatban tényleg a határán vannak annak, hogy még működőképesek legyenek. És amikor uniós jog és állampolgári jog a tiszta ivóvízhez való jutás joga egy magyar állampolgárnak és az Unió bármely országában élő állampolgárnak, akkor azt gondolom, hogy az nem egy normális dolog, hogy ezen cégek jelen pillanatban már karbantartásra nem tudnak fordítani, éppen ezért rengeteg csőtörés és komolyabb üzemzavarok is vannak a településeken. Így az emberek tiszta ivóvízhez való jutásának lehetősége és joga sérül jelen pillanatban.

A víziközmű-ágazat elérte hatékonyságnövelési mozgásterének határát. Az áfa mértéke, a rosszul kitalált közműadó már 2014-re veszteségesé tette a

víziközmű-szolgáltató szektort. Az elhibázott politika összesen mintegy 20 milliárd forint bevételkiesést jelent az ágazatnak évente. A helyzet az elmúlt másfél évben nem javult, sőt egyre romlik. Továbbra sincs érdemi hatása a szolgáltatóknak a költségekre és a bevételekre. A víziközműszektorban kiemelkedően magas, mennyiségtől független, fix költségek aránya mintegy 80-85 százalék, miközben a bevételeket a törvény befagyasztotta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzünk magunkba: mondanánk-e azt, hogy szeretnénk magunknak egy olyan céget, amelynek a fix költségei 80-85 százalékosak, amiben már minden benne van? És amit mondtam, pont arra nincs pénz, hogy felújítsanak, hogy új eszközöket vásároljanak, hogy a rendszert magát fenntartsák, vagy hogy egyáltalán annyi embert vegyenek fel, akik normálisan tudják működtetni ezt a szektort. Tegnap már elmondtam, hogy úgy működnek most ezek a víziközmű-szolgáltató cégek - amelyeknek egy jó része egyébként önkormányzati tulajdonú cég -, hogy az ügyfélszolgálat, ahová az ember betelefonál, hogyha bármi probléma van a vízszolgáltatással, ez az ország másik felén, másik településén található, és szegény lakos elmondja, hogy a Kossuth utca 42. előtt folyik az utcán a víz - és megkérdezi, miután azt sem tudja, hogy hol van ez a Kossuth utca 42. azon a településen, ahonnan telefonál az ember az ügyfélszolgálatra -, és van, amikor 1-1,5 órán keresztül kell magyarázkodni, hogy hol is kéne megtalálni a problémákat, amire eljut oda az ügyfélszolgálaton keresztül, hogy egyáltalán a probléma megoldása elinduljon.

(14.20)

Azt gondolom, ez is a közműágazat hibája, a szektor hibája, hiszen annyira lecsökkentették ezeknek a cégeknek a lehetőségeit, hogy emberhiánnyal és szakemberhiánnyal is küzdenek jelen pillanatban.

Továbbra is probléma, amit mi már nagyon régóta mondunk, hogy a bekötési vízórák hitelességi idejét lehetne növelni, hiszen külföldön sokkal hosszabb ideig lehetnek ezek az órák a lakossági fogyasztásban. Ez évente körülbelül 2 milliárd forint költséget jelent. Sajnos, az sem talált nyitott fülekre, amit mi már többször elmondtunk, hogy semmilyen hazai és uniós kötelezettséget nem tartunk be azzal kapcsolatban, és nem is figyelünk arra, hogy esetlegesen bevezessük az okosmérést a víziközmű-szolgáltatás terén, pedig az okosmérés megvalósítása az üzemeltetők és felhasználók számára is számos előnnyel járhatna. Azt gondolom, hogy ez megfontolandó ötlet lenne, hiszen jó lenne mindenki számára.

Egy olyan víziközmű-szolgáltatást kéne létrehozni, olyan törvényt kéne végre letennünk az asztalra, ami fenntartható, ami jó a közműszolgáltató cégeknek, aminek, mint mondtam, nagy része önkormányzati tulajdonú; jó a lakosságnak, hiszen ki tudja fizetni a szolgáltatás árát. Önök is tudják, hogy jelen pillanatban a víz az egyik olyan szolgáltatás, amit az

emberek az egyik legkevésbé fizetnek be, hiszen tudják, hogy az ivóvizet elzárni nem lehet.

Éppen ezért erre is figyelni kéne, hogy egy fenntartható rendszert kell tudni létrehozni, hiszen az emberek nagy része szereti kifizetni a csekkjeit, csak amikor már a hónap végén nincs rá, akkor ez az, amit először félre rak, és ez az, amit először nem fog befizetni, ami azt gondolom, a szektornak káros, nehezen tudják így fenntartani magukat a cégek, és a karbantartásra sem marad elég pénz.

Az előbb felsorolt ágazati problémák és a törvényjavaslat nem ad megoldást, pedig ahogy látszik, tennivaló lenne bőven, hiszen valószínűleg igazából új törvényt kéne alkotnunk és nem toldozgatni-foldozgatni, nem ragaszkodni az elhibázott gondolatokhoz, döntésekhez, hanem a szakmával leülve átgondolni, a polgármesterekkel leülve átgondolni, és az önkormányzati tulajdonú cégek vezetőivel is leülve átgondolni. Hiszen azt gondolom, hogy mindenki jót akar; olyan rendszert kíván létrehozni, olyan törvényt kívánna alkotni, ami képes fenntartani ezt a rendszert, működőképesé tenni ezt a rendszert, hogy ne legyen ennyi kár, ne legyen karbantartási elmaradásból való kiesés, ivóvízkiesés, mert azt gondolom, ez mindenkinek meg tudja keseríteni az életét.

Amíg nem érvényesíthetőek az ellátásbiztonság, az ellátási felelősség, a szolgáltatási felelősség, a szolidaritás és a költségmegtérülés alapelvei, addig az MSZP képviselőcsoportja nem tudja a módosítást támogatni. Azt gondoljuk, hogy tényleg le kéne ülnünk és alkotnunk a szakmával közösen, meghallgatva a szakma véleményét, egy olyan törvényt, ami fenntarthatóvá és működőképesé teszi ezt a rendszert. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének, a KDNP vezérszónokának. Parancsoljon!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A víziközmű-szolgáltatásról szóló törvény hatálybalépése óta eltelt több mint négy év során felhalmozódott jogalkalmazási gyakorlat és a 2016-ban záruló víziközmű-szolgáltatói integráció előrehaladása során szerzett tapasztalatok alapján is időszerű volt, hogy átnézzük és változtassunk a 2011. évi törvényen. Az előttünk fekvő törvényjavaslat a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006. évi december 12-i európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést is szolgálja, és az alábbi célokra vonatkozó normatív szabályozást is rögzíti.

Államtitkár úr is említette, az előttem szólók is említették, hogy módosul a hivatal hatósági jogalkalmazói tevékenységének alapjául szolgáló eljárásrend. Kiegészül a hivatal felügyeleti tevékenységére vonatkozó részletszabályokkal, ezen túl átfogó ellenőrzésre, célvizsgálatra és utóellenőrzésre terjedhet ki. Gyökeresen átalakul a víziközmű-szolgáltatói

működési engedélyezés rendszere az engedélyek kibocsátása, feltételeinek módosítása nélkül. A törvényjavaslat átalakítja a hivatal jogalkalmazói tevékenységének kereteit is. A hatósági feladat- és eljárási rend átalakításával együtt első ízben jelennek meg a törvényben formálisan is a hivatal felügyeleti tevékenységének részletszabályai, melyek ezentúl a törvény által nevesített formában átfogó ellenőrzésre, célvizsgálatra és utóellenőrzésre terjednek ki.

A törvényjavaslat a víziközmű-szolgáltatók gazdasági, technikai és személyi felkészültségét érintő, valamint az üzemeltetési szerződésekből következő, a víziközmű-szolgáltató működésének területi határait kijelölő részek mentén kettévontja a jelenlegi víziközmű-szolgáltatói engedélyeket.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatot az érintett társmiszteriumok támogatják. A közigazgatási egyeztetés során az országos szakmai érdek-képviselői szervekkel az egyeztetések lezajlottak. Idetartozik a Magyar Víziközmű Szövetség, a Magyar Víz- és Szennyvíztechnikai Szövetség, a Környezetvédelmi Szolgáltatók és Gyártók Szövetsége, a Lakásszövetkezetek és Társasházak Országos Szövetsége, a Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége, valamint a Megyei Önkormányzatok Országos Szövetsége.

A törvényt módosítás szerint csak azon víziközmű-szolgáltatók kaphatnak működési engedélyt, amelyek legalább 150 ezer felhasználói egyenértéket ellátnak. Ez a szabályozás nem új, melynek az a célja, hogy az optimális üzemméret és a szektor átlátható, biztonságos működését biztosítsa.

A fogyasztóvédelemről szóló törvény módosítása kapcsán felmerülhet a kérdés, miszerint nem sérül-e a fogyasztói érdekek érvényesülése azzal, hogy nem szükséges a továbbiakban kivizsgálni a névtelen panaszokat. Ezzel a hatóság az esetlegesen felesleges terhek helyett több erőforrást fordíthat az érdemi panaszok kivizsgálására. Az alapvető jogok biztosa AJB-474/2016. számú ügyben tett jelentése hívta fel a figyelmet arra, hogy indokolatlan a korábbi, érdemben megválaszolt fogyasztói panasz tartalmával azonos tartalmú, ugyanazon felhasználó által tett, új információt nem tartalmazó panasz, valamint a névtelen felhasználói panasz kivizsgálása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, hogy mindaz, ami ebben a törvénytervezetben szerepel, el fogja érni, meg fogja kapni képviselőtársaim támogatását, és arra biztatom önöket, hogy a zárószavazáskor támogassák a törvénytervezet elfogadását. A KDNP-frakció ezt fogja tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Keppli Lajos képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Mi is azt látjuk ellenzéki képviselőtársainkhoz hasonlóan, hogy óriási problémákkal küzd a hazai víziközmű-ágazat, és ezen nem segített érdemben az sem, hogy közel tizedére csökkent le a víziközműszektor szereplőinek száma.

Amit a Jobbik mindig is támogatott és támogatni is fog, hogy a stratégiai szolgáltatói szektor akár az energiában, akár vízi közműben állami vagy önkormányzati tulajdonban legyen és maradjon, azonban a finanszírozás tekintetében erős aggályaink vannak, amiket minden egyes alkalommal elmondunk, amikor ilyen témájú javaslatok kerülnek a Ház elé.

A rezsicsökkentés ebben a speciális ágazatban, tehát a víziközmű-szolgáltatói szektorban érdemi megtakarítást a lakosság számára a kimutatások szerint nem hozott, viszont jelentősen megnehezítette a víziközműszektor helyzetét, és nemcsak a rezsicsökkentés, hanem a közműadó is, amelyet a közművezeték hosszának arányában fizetnek meg a szolgáltató cégek.

Mindezek tekintetében valóban súlyos problémák álltak elő. Rendszeresek a szolgáltatók területén a különböző üzemzavarok, csőtörések és toldozgatás-foldozgatása zajlik a sokszor több évtizedes, öreg, előregedett vezetéknek, és veszélybe kerül a folyamatos és biztonságos ivóvízellátás, ami azért érdekes, mert az egyik legalapvetőbb jog az egészséges és tiszta ivóvízhez való hozzáférés joga volna, hiszen az élet működéséhez alapvetően nélkülözhetetlen a megfelelő ivóvízellátás és természetesen ehhez kapcsolódva a szennyvíztisztítás és a szennyvízelvezetés.

(14.30)

Ehhez képest azt tapasztaljuk, hogy egyrészt e miatt a helyzet miatt, hogy körülbelül nullszaldósan vagy akár veszteségesen működnek ezek a víziközmű-társaságok, víziközmű-szolgáltató cégek, országon belül is vagy szolgáltatóktól függően is eléggé eltérő helyzeteket és eltérő árakat tapasztalhatunk a fogyasztók felé, és míg bizonyos területeken megfelelőnek mondható áron jutnak hozzá az ivóvízhez a lakosság részéről, az ország más területein, például nálunk, a Balaton-parton is vagy a Dunántúli Regionális Vízmű szolgáltatói területén sokkal magasabb költségű mind az ivóvíz-szolgáltatás, mind pedig a szennyvíztisztítás. Azt hallottuk már korábban is, illetve tudjuk, hogy körülbelül 80 százaléka a szolgáltató költségeinek állandó költség, és a szolgáltatással arányos költség pedig mindössze 20 százalékot tesz ki, így meglehetősen nehéz helyzetnek vannak kitéve ezek a vállalkozások.

A nagyon nagy számú panasz is jelzi, amire a törvénymódosítás is kitér, hogy ismétlődő, ugyanolyan tartalommal benyújtott panaszt nem köteles érdemben megvizsgálni a szolgáltató, amennyiben azt korábban már megtette vagy érdemi választ adott rá. Kérdés, hogy ez mennyiben rejt magában majd fogyasztóvédelmi szempontból lehetőséget a visszaélésre, ki fogja azt megítélni, hogy ez valóban az előzővel azonos tartalmú panasz volt-e, illetve hogy korábban valóban érdemi választ kapott-e a fogyasztó a panaszára. Hiszen nemegyszer előfordul - én is tapasztaltam -, hogy ugyanazzal a panasszal fordulnak újra és újra a szolgáltató felé, amire a szolgáltató vagy nem tud, vagy nem akar érdemben reagálni

vagy érdemi választ adni, ezek után a második vagy a többedik panaszt már nem is köteles a törvény alapján sem megvizsgálni. Ez esetleg a fogyasztók kárára tolhatja el az ilyen jellegű panaszkezelést, és igazából nem biztos, hogy oda vezet, hogy még ügyfélbarátabb legyen a szolgáltató. Mindig azt mondja a kormány, hogy az ügyfélbarát közigazgatás, illetve az ügyfélbarát szolgáltatások irányába kell elmozdulni - ez nem feltétlenül azt jelzi, hogy ezzel az intézkedéssel ez megvalósulhat.

Én persze értem a másik oldalát is, hogy az ügykezelőkről és az ügyfélszolgálati munkatársakról levessz egy nagyobb terhet azzal, hogy indokolatlanul nem lehet őket egyfajta panaszáraddal előlteni, ugyanazzal a panasszal újra és újra, hetente megkeresni, ezzel akadályozva a munkájukat, viszont - még egyszer mondom - nem feltétlenül az ügyfélbarát szolgáltatások felé tereli a folyamatokat, másrészt pedig visszaélésekre is lehetőséget ad.

Hosszabb távon egyrészt cél volna, amennyiben lehetséges, országos szinten nagyjából közelíteni egymáshoz a vízdíjakat és a csatornadíjakat, hiszen attól függetlenül, hogy valaki az ország mely területén él, nyilvánvaló, hogy jogosult nagyjából hasonló áron ivóvíz- és szennyvízszolgáltatáshoz hozzájutni, vagy legalábbis jogosult volna. Ez szerintem mindenképpen egy megfontolandó intézkedés lenne a kormány részéről. Illetve a víziközmű-társaságok terheinek a csökkentése, a finanszírozási problémáknak az orvoslása megfontolandó; különböző tanulmányok szólnak erről, hogy milyen hatásai volnának a közműadó megszüntetésének, hogy részük-ről ne kelljen ezt a közműadót befizetni, és különösen ha ezt az árakban is érvényesíteni tudnák, akkor akár a rezsicsökkentésre is fedezetül szolgálhatna; illetve az áfacsökkentés is szóba került mint lehetséges megoldás, hogy 28-ról 17 százalékosra csökkenjen az áfa mértéke. Ez is hozhatna nyilvánvalóan könnyebbséget a szolgáltatói szektor számára.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Olyan sok a probléma, és olyan égető, megoldásra váró problémák vannak mind a szolgáltatók, mind pedig a fogyasztók oldaláról, hogy ebbéli tiltakozásunk jeléül mi ezt a törvényjavaslatot - mint ami nem hoz ezekre a problémákra megoldást - nem fogjuk tudni támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm a képviselőtársaimat. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Manninger Jenő képviselő úrnak.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a törvényjavaslat kapcsán a többségében jogi és technikai jellegű pontosítások mellett természetesen a vízszolgáltatás rendszeréhez is elhangzottak hozzászólások. Gondo-

lom, ez rendjén is van, de akkor engedjék meg, hogy két dolgot azért elmondjak.

Az egyik az, hogy itt hivatkoznak arra, hogy nagyon magasak az állandó költségek. Igen, a vízszolgáltatásban magasak az állandó költségek, de remélem, ezt nem azért mondták, mintha változtatni lehetne az árrendszeren; persze lehet, csak akkor azzal kell számolni, hogy az ösztönöznék a vízfogyasztást. Tehát azt gondolom, hogy két szempontot kell mérlegelni: azt, hogy minél inkább közelítsen a közgazdasági valósághoz, másrészt pedig - és ezt különösen, azt hiszem, a fenntartható fejlődéssel foglalkozó képviselők biztos támogatják -, hogy ne ösztönözzön nagyobb vízfogyasztásra. Hiszen az alapvető probléma az, hogy húsz évvel ezelőtt nem volt ilyen rendszer, és az emberek körülbelül kétszer annyi vizet fogyasztottak, mint most. Nyilvánvaló, hogy ez a rendszer megmaradt lényegében, és ez is okoz problémákat. Ezzel együtt én úgy gondolom, hogy a rezsiszökkentés kigazdálkodása egy nagy fegyvertény volt, és az is, hogy olcsóbb ma a víz- és a csatornadíj, mint a korábbi években volt, miközben azt láhattuk, hogy például a szocialisták idején folyamatosan az infláció fölött emelték az árakat. Tehát ha már az egészet így egyben látjuk, akkor ezt hozzá kell tenni, hogy ez igen fontos. Emellett persze törekedni kell a minél költséghatékonyabb és minél jobb működésre, de én azt gondolom, hogy ez megvan, hiszen Magyarországon az európai átlaghoz képest is igen magas az ivóvízzel megfelelően ellátott lakosság aránya. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Valóban, mint a Fenntartható fejlődés bizottságának tagja, és mint a vízgazdálkodásért vagy környezetvédelemért elkötelezett politikus nem támogathatom és nem is támogatom a vízpazarló vízhasználatot, azonban nem feltétlenül csak annak a rendszernek a bevezetéséből adódik az, hogy csökkent a vízfogyasztás. Hiszen sokan - főleg a szegényebb régiókban - a saját fűtő kútjuk vagy adott esetben ásott kútjuk vizét is használják főzésre vagy akár háztartási célokra, ami egyébként elég veszélyes közegészségügyi szempontból is, de tény, hogy akinek nincs pénze a vezetékes víz megfizetésére, az sokszor szorul ezekre a lehetőségekre.

Ugyanakkor a másik oldalon ott vannak olyan nagyüzemek, olyan, nagy vízigényű technológiával működő üzemek, amelyek viszont óriási profitot zsebelnek be abból, hogy Magyarországon a saját kútjaikból, egyébként viszonylagosan kedvező vízkészlet-járuulék befizetése mellett kitermelhetik millió köbméterszámmal akár a vizet, hiszen nem véletlen szerintem, hogy több élelmiszeripari vagy üdítőipari cég Magyarországon működteti közép-kelet-európai központját, és innen látja el a régiót akár üdítőitalal, akár más egyéb termékkel. Természetesen arra is oda kell figyelni, hogy ezek a vállalkozások a fenn-

tarthatóság határain túl ne tudják a vízkészleteinket kitermelni, és őket sokkal jobban lehet akár anyagi eszközökkel is ösztönözni, hiszen náluk óriási profit csapódik le, amit természetesen csak a természeti erőforrásaink használatával arányos díj fizetésével kellene hogy igénybe vegyenek. Tehát nem a lakossági oldalon, hanem ezen az oldalon volna inkább mozgástér arra - és nagyobb vízfogyasztás is nyilván itt van -, hogy egy fenntarthatóbb vízhasználatot ösztönözzünk. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Most Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Természetesen, ahogy a képviselőtársam is elmondta, nem a pazarlásra szeretnénk ösztönözni a lakosságot, csak az nem mindegy, hogy az emberek ki tudják-e egyáltalán fizetni a díjakat vagy egyáltalán nem fizetik ki a díjakat.

Szerintem - mint ahogy mondtam - egy fenntartható rendszert kell létrehozni, és ahogy mi már többször elmondtuk és felvetettük, és többször egyébként törvényjavaslatot is nyújtottunk be, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját csökkentsük 5 százalékra, mert azt gondolom, hogy annál alapvetőbb élelmiszer egyébként, mint az ivóvíz, kevés dolog van; szerintem ez egy vitathatatlan kérdés.

(14.40)

Éppen ezért ez is egy meggondolandó dolog, hogy csak a lakosság számára mi lenne, ha egyébként csökkentenénk a víz áfáját, mert szerintem az nagyon-nagyon sokat jelentene mindenki számára, és akár egy fenntarthatóbb rendszert is létre lehetne hozni. Gondolják át, és ha ezt önök benyújtják, mi természetesen támogatni fogjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Most akkor normál időkeretben Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mintegy negyven víziközmű-szolgáltatóról beszélünk és az őket érintő törvénytervezetről. A víziközmű-szolgáltatóknak akár a gazdasági, technikai, technológiai vagy épp a személyi felkészültségét is érintő, valamint az üzemeltetési szerződésből következő és a működés területének a lehatárolásával, határainak a kijelölésével is kapcsolatos mindaz, amiről beszélünk. Ezeknek a kérdésköröknek, ezek részének a mentén való kettébontása történik meg a jelenlegi víziközmű-szolgáltatási engedélyeket érintően. Egyrészt átalakítják, másrészt pedig újraszabályozzák. Átalakítják az engedélyezési rendszert, és újraszabályozzák a különféle rendelkezéseket.

Na most, ezzel a részével nagyon nem akarok foglalkozni. Sokkal inkább azzal a részével, ami gyakorlatilag a víziközmű-szolgáltatók helyzetét érinti, gyakorlatilag az ellehetetlenülését, a már múltbéli

ellehetetlenüléseket, mert erről is lehet számot adni, vagy/és a belátható jövőbeli ellehetetlenüléseket jelenti. Nem lehet elvitatni sajnos, hogy csökkenő bevételek mellett növekvő ráfordításokkal párosítva élnek a mindennapjaikat ezek a víziközmű-szolgáltatók, és nyilván keresik, kutatják az elmúlt esztendőben azt, hogy hogyan lehet költséghatékonyabban, hogyan lehet hatékonyságot növelő módon végezni a munkatevékenységet, de ismereteim szerint oda jutottak, hogy nagyjából elérték ezeknek a felső inflexiós pontját, tehát nem nagyon van mozgástér e tekintetben.

Mint ahogy ma már itt szó esett a parlament falai között róla, igen magas fix költségekkel dolgoznak a víziközmű-szolgáltatók. Heringes Anita képviselőtársam konkrét számadatot, arányt is használt, 80-85 százalékos mértékű arányt, ami helytálló, meg kell hogy erősítem. Hozzá kell tegyem, hogy miközben ezek a fix költségek ilyen nagyságrendet és mértéket öltenek, aközben a bevételek meg befagyasztottá váltak. Ha a fix költségek volta és léte ilyen mértékű, miközben a bevételek befagyasztottá váltak, akkor mi ennek a következménye? Nyilván az, hogy egy idő után veszteségesé válnak ezek a cégek. E veszteségeség kialakulásának folyamatát még erősíti az is, hogy kintlévőségek vannak, és egyre növekvő mértékű kintlévőségek vannak. A közel negyven víziközmű-szolgáltató szintjén vannak olyanok, amelyek éves árbevételének 8 uszkeve 12 százalékát teszik ki ezek a kintlévőségek. Ez már az a szint, ami a kezelhetetlenség szintjét jelenti, hiszen gondolják el, hogy ha egy 85 százalékos mértékű fix költséggel dolgozik a bevétel változatlanlansága mellett egy cég, és közben 12 százalékos kintlévőséggel kell szembenézni, akkor hogyan és milyen mozgástere van magának a cégnek. Hát semmilyen.

Abba a helyzetbe jutunk ennek a folyamatnak az eredményeképpen, hogy gyakorlatilag az alapvető szolgáltatási tevékenysége kerül veszélybe. Magát a konkrét, kézzelfogható szolgáltatás biztosítását veszélyezteti ez a folyamat. Azt kell hogy mondjam, a veszteségesé váló cégek nyilvánvalóan nem tudnak eleget tenni azoknak a tényleg minimális, szubminimális elvárásoknak, amelyek arról szólnak, hogy felújításokat végezzenek, ami arról szól, hogy a szükséges karbantartási feladatokat lássák el. A karbantartási feladatok el nem látása újabb költségeket hoz. A felújítások el nem végzése pedig azt a veszteségtartalmat eredményezi, hogy nyilván nem lehet hatékonyabban működni, és nem lehet költségtakaróssá tenni a folyamatokat. Ha belegondolunk abba, hogy mondjuk, a negyven víziközmű-szolgáltató hol, hogyan oszlik meg az ország szintjén, és ezzel párhuzamban egy másik gondolatmenetet is végigvesszünk, azt a kivetett közműadót, amely folyóméterenkénti nagyságrendekhez illetően határozza meg azt, hogy milyen mértéket kell befizetni, akkor azt kell hogy lássuk, hogy megint azok a víziközmű-szolgáltatók kerülnek hátrányos helyzetbe, amelyek alapvetően a hátrányosnak mondható térségekben vannak, halmozottan hátrányos helyze-

tű kistelepülések sokaságának a lakosságát szolgálják ki. Teljesen logikus, hogy nem mindegy az, hogy egy fő gerincvezetéken keresztül Budapesten, egy nagyvárosban belül hogyan és miképpen tudunk szolgáltatást biztosítani, vagy mondjuk, egymástól 6-8-12 kilométerre lévő településen, ahol élnek 300-an vagy éppen 500-an, végezzük a szolgáltatást.

Hosszú évek során, időszakán keresztül itt a Parlament falai között is többször felvetettük és kértük azt, hogy a közműadó kivetése tekintetében ne az egyenértékű folyóméterenkénti közműadó kivetésére kerüljön sor a víziközmű-szolgáltatók tekintetében, hanem vegyék számításba a szolgáltatási területet is, azt, hogy a szolgáltatási területen belül hány településen keresztül kell ezt a szolgáltatást végezni, és ne csak az határozza meg, hogy hány folyóméteren keresztül végzik ezt.

Nyilván egy olyan térségben, hogy teljesen világos és egyértelmű legyen, ahol nagyon sok aprófalvas település van, és nem tömbösített formában, keretek között élnek az emberek az életüket, ahol nem egy utcában lakik 8 vagy 12 ezer ember Budapest vagy megyeközpontok viszonylatában, hanem egy településen 300 vagy 500, és a mellette lévő 8-12 kilométerre lévő település kapcsán meg másik 300, ott sokkal több a kilométereknek, nem a métereknek, a kilométereknek a száma, mint amennyi egy sűrűn lakott térségben. Ebből kifolyólag pont azok a szolgáltatók, akik tényleg az ország hátrányosabb helyzetű térségeiben végeznek alapvető szolgáltatást, ők azok, akiknek mértékeiben nagyobb közműadó-befizetési kötelezettségei vannak, ezáltal az, aki hátrányos helyzetben van, még halmozottan hátrányosabb helyzetbe kerül nemcsak a térség vonatkozásában, hanem a kivetett közműdíjakból fakadóan is, és nem képesek, nem hajlandók és nem akarnak változtatni ezen a rendszeren. Azt kell hogy mondjam, ez elfogadhatatlan. Elfogadhatatlan egyrészt azoknak a szolgáltatóknak, akik ezen a területen végzik, de elfogadhatatlan az emberek szemszögéből is, akiknek ezek a szolgáltatók végzik a szolgáltatás nyújtását. Nyilván előbb-utóbb olyan helyzetek kialakulására kerül sor, hogy ezek a közműadóból fakadó költségek áthárulnak a lakosságra. Így vagy úgy, de áthárulnak a lakosságra.

Azt akarom tehát még egyszer - nem ma, hanem az elmúlt hónapokban és években nem először, hanem többször - megfogalmazni és államtitkár úrtól nagy tisztelettel kérni, végre kezdjenek már el gondolkodni azon, hogy a közműadó kivetése tekintetében nem az egységnyi folyóméterenkénti adómértékek megjelenítését kellene megtenni, hanem sok minden egyéb más szempont számításba vételét is. Egyébként nagyságrendileg, úgy tudom, éves szinten ez egy ilyen 20 milliárd forintos nagyságrendű kivonást jelent az ágazatból. Óriási, óriási pénz!

(14.50)

Ha ezek nem kerülnének kivonásra, vagy nem ilyen mértékben, vagy egymáshoz viszonyítottan az

előbb említett probléma feloldásával kapcsolatosan csak részarányban, és egy tízmilliárdos forintos nagyságú, a felének megfelelő forráskivonás nem következne be, már az is nagy segítség lenne a víziközmű-társaságok számára, és ezáltal az emberek számára is, mert a végkifejlet kapcsán nyilván ők is a szolgáltatási díjakat könnyebben meg tudnák fizetni.

Még három egyszerű dologról szeretnék szólni. Az egyik az, hogy ha ezekben a szükségszerűen megteendő lépésekben nem tesznek semmit, akkor tovább fog romlani az ellátás biztonsága. Nem szeretném, ha ez bekövetkezne, de ehhez viszont önöknek meggyőződésem szerint tennivalójuk van. Mondok néhány olyan életszerűnek tekinthető példát, amivel az emberek szembetalálják magukat.

Törvényben vagy rendeletben, most nem tudom, nem emlékszem vissza, de teljesen mindegy, szabályozták azt, hogy a vízmérőórákat négyévente cserélni kell, hitelesíteni, de általában ezek cserékkel is párosulnak. Úgy tudom, ahogy végignézttem Európa országaiban, az ilyen vízmérőórák nagyjából 10 meg 20 éves időintervallumot töltenek el, és végzik a feladatukat, ennyi a kihordási idejük. Miért kell nekünk négyévente, nagyjából éves szinten plusz kétmilliárd forintot beleinvestálni ezekbe a hitelesítésekbe, mérőóracserékbe, ha valójában tényleg 10 és 20 év közötti kihordási idővel bírnak ezek az órák? Ez az évi kétmilliárd forint egyébként is több, mint a pontatlanságból adódó bevételkiesés lenne. Akkor mitől racionális ez a történet?

De mondok egy másik dolgot is. Azt hiszem, szóba hozta Heringes Anita képviselőtársam a leolvasások mikéntjét is, az okosmérés rendszerét, az online felületeken, a távleolvasás szükségszerűségét. Persze olyat, ami helyesen teszi mindezt. Ismerek már ilyen rendszereket, amelyek bevezetésre kerültek, csak sajnos azzal a problémával is szembesülnek az emberek, hogy egészen fals adatok jelennek meg a kibocsátott számlákon, mint a valós mérések tekintetében.

Meg azt már nem is mondom, hogy mondjuk, a társasházi lakásokban célszerű lenne ezen távleolvasás keretei közötti órákat úgy elhelyezni, hogy azokat le is lehessen olvasni. Nemcsak távleolvasással, hanem ha kontrollálni akarja az ember, hogy valójában milyen vízfogyasztása van, akkor azt le is lehessen olvasni. Számtalan olyan helyet tudok önöknek mutatni, ha kell, ahol képtelenség ezeket az órákat leolvasni, még tükörrel is, mert a szerelődobozban - idézőjelbe tett dobozban -, a plafonnak állítva, csövek garmada között jelennek meg ezek az órák. Szóval, azt gondolom, ezek mind-mind apró kiegészítő dolgok, de nagyon fontosak annak érdekében, hogy előre lehessen lépni a tekintetben, hogy egy normális rendszer működjön.

Mondok még egy dolgot. Tudják, ha egy közösségben van egy főmérőóra meg vannak almérőórák, akkor nem lenne baj, ha mondjuk, a település szintjén leolvasók is lennének, merthogy nincsenek sok helyen ma már. Ez olyan problémák sokaságát okozza, hogy a víziközmű-társaságok nem tudják követni

tisztességgel a fogyasztásokat, és ennek az az eredménye - konkrét eseteket tudok erre vonatkozóan is mondani -, hogy megszállják az adott közösségeket, és lakásokba mennek csapatokat nyitogatni annak érdekében, hogy keressék, hogy nincs-e fals vízfelhasználás. Miközben csak annyit kellene tenniük, hogy a hosszú évtizedeken keresztül biztosított leolvasók foglalkoztatását megtegyék, és akkor ilyen problémákkal nem néznének szembe.

Utolsó gondolatomban pedig arra szeretném felhívni a figyelmüket, Fónagy államtitkár úrral sokszor beszélünk már róla, hogy érdemes lenne hosszú idő után végre egyszer rendbe tenni azt is, ami a víziközmű-szolgáltatóknál a foglalkoztatottak körét érintő foglalkoztatási biztonságot, illetve a bérek, a fizetések kérdését is a fókuszba tenné, és azt rendezné. Hosszú idő, óta ígérek sokaságával néztek szembe az érdekképviseleti szervezetek is e tekintetben, de kézzelfogható, egyértelmű, pozitív visszaigazolások nem kaptak. Elnök Úr! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, csak még egy dologra szeretnék rávilágítani, pont azért, mert szerintem önök is nagyon jól tudják, hogy mennyire fenntarthatatlan jelen pillanatban ez a rendszer. Hiszen csak nézzük meg 2013-tól az eredményeket. Az állami tulajdonban lévő szolgáltatók többségének üzemi eredménye már 2013-ban, mint tudjuk, negatív volt. De '14-ben is veszteséget termeltek, és az állami cégeknek 17 milliárdot kellett adni ahhoz, hogy egyáltalán működőképesek tudjanak lenni. Az önkormányzati tulajdonú víziközmű-szolgáltató cégek egy fillért sem kaptak, nekik mégis ugyanazt a teljesítményt kellett tudni nyújtani, ugyanezen körülmények között, amit az állami cég sem volt képes. Éppen ezért '15-ben már körülbelül 20 milliárd forintot kellett az állami cégeknek bele rakni ahhoz, hogy működőképesek legyenek.

Az a nagy kérdés, hogy ha önök is tudják, hogy ez egy fenntarthatatlan rendszer, hiszen a saját állami céget is ki kell pótolni, akkor miért nem próbálunk meg egy olyan rendszert létrehozni, ami fenntartható, ahol lesz pénz a karbantartásra, a hibák kijavítására, új eszközök vásárlására, a leolvasók megfizetésére.

Hiszen önöknek jó párszor elmondtam már, hogy vidéken, a kistelepüléseken, az idősödő településeken óriási problémát tud okozni az, ha ritkul a leolvasások száma, hiszen legtöbbször a családi házak, kertek végében található a vízóra, ahova az idős néni, bácsi már nem tud lemenni, és amennyiben rossz helyen történik a csőtörés, és az idős néni, bácsi nem veszi észre ezt a csőtörést, és a leolvasó már sokkal ritkábban jön, mint régen, akkor bizony azt a lakos fogja kifizetni, hiszen ő nem látja, nem tudja, hogy mi történt, és nem veszi észre, hogy pörög az órája. Azt gondolom, hogy ez emberiességi szempontból sem mindegy.

Így tényleg azt kérem, hogy gondoljuk át, hogy egy fenntartható rendszert hozunk létre, ami a lakosok számára is jó, az önkormányzati tulajdonú cégek számára is jó, és fenntartható. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csatlakozva ahhoz, amit Gúr Nándor képviselőtársam elmondott a vízmérőórák cseréjével kapcsolatban, pont a közelmúltban volt nálunk is a DRV szolgáltatási területén aktuális ez a vízmérőcsere, és hogy ez milyen terhet jelent a lakosságnak: 16 ezer forint bruttó áron cserélték ki a vízmérőórát, és ehhez még további szerelési költséget is felszámoltak a szolgáltató munkatársai, és egyébként magáért a plombálásért, azért, hogy hitelesítették és plombálták a mérőórát, további ötezer forintot. Tehát összességében több mint 20 ezer forintot jelentett egy háztartás számára.

Elképzelhetjük, mivel ezzel a plombálással igazából költsége a szolgáltatónak nincs, hogy ezzel is próbálják a veszteségeiket csökkenteni, hogy ilyen költségeket számláznak ki a fogyasztó részére, csak hogy nem a fogyasztóval kellene megfinanszíroztatni azt a veszteséget, amit az úgynevezett rezsicsökkentés és a közműadó miatt elszenevednek ezek a társaságok, jelen pillanatban ugyanis ez történik, hiszen ha kivetítjük ezt egy teljes településre vagy akár egy teljes szolgáltatási területre, ebből bizony milliós nagyságrendű bevételei származnak a cégnek. Magyarul: az emberekkel fizettetik meg azt a veszteséget, amit egyébként a rezsicsökkentés miatt elszenevednek, és amiből egyébként a lakosság nagyon keveset, havi 100-200 forintot érzel a saját vízdíjában és a saját rezsiszámlájában.

Tehát nem áll arányban a kettő, hosszú távon pontosan ezért is mondom, hogy tenni kell valamit a víziközmű-szolgáltatói szektorban, mert nem engedhető meg, hogy a lakosságra háruljanak ezek a terhek. Köszönöm.

ELNÖK: Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mondhatnánk úgy is - folytatva ezt a gondolatmenetet, ha már a vízmérőórák cseréjével kapcsolatban vetettük fel a létező problémákat -, hogy önök nem adnak, hanem elvesznek. Megpróbálják elhíttetni, hogy adnak rezsicsökkentés gyanánt, miközben más módon, más formában pedig elvesznek, akár a vízmérőórák cseréje tekintetében is.

(15.00)

De nemcsak a vízmérőórák kérdéskörével érdemes foglalkozni, hanem, még egyszer megismételve mindazt, amit képviselőtársaim mondtak, azzal min-

denképpen, hogy a 27 százalékos, világbajnoknak mondható áfa vonatkozásában az alapvető élelmiszer, magyarul a víz tekintetében legalább el kellene tudni érni oda, hogy az 5 százalékos mértékre vissza tudjon menni az ország, egyszerűen azért, mert bár fideszes képviselőtársam azt mondta, hogy ha olcsóbb lenne a víz, akkor nőne a fogyasztás - nem, nem! Ha olcsóbb lenne a víz, akkor kevesebben lennének olyanok, akik nem tudják kifizetni a szolgáltatási díjakat. Mondtam, ma van olyan víziközmű-társaság, amelyiket érintően 8-12 százalék közötti kintlévőség van, és ez nem trehányásból származik, hanem egyszerűen abból, hogy az emberek olyan élethelyzetben vannak, hogy akár az alapvető szolgáltatások díjait sem tudják megfizetni, egyszerűen azért, mert a megélhetéshez szükséges, tisztességes minimumpénzeket sem kapják meg.

Nagyon jól tudják önök is, nem kell, hogy elkezdjek beszélni a közfoglalkoztatotti bértől a minimálbéren keresztül sok minden egyéb másról. Egy szó, mint száz, összegezve, azt gondolom tehát, nem úgy kell adni, hogy közben elvesznek; és olyan feltételt kell teremteni, ahol pedig a szolgáltatás díjai kevesebbe kerülnek, egyszerűen azért, hogy megfizethetők legyenek, elnök úr. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, még hárman is jelen vannak... *(Kepli Lajos telefonálni indul.)* - most már lassan csak ketten *(Kepli Lajos visszafordul a képviselői helyére.)* -, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs ilyen jelzés.)* Nem látok jelentkezőt.

Akkor megadom a hozzászólás lehetőségét Szabó Zsolt államtitkár úrnak.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Bár nem egészen a törvényben foglalt módosításokról beszélgettünk, de nyilvánvaló, hogy közvetlenül vagy közvetve érintik ezt a területet. És ha szabad, először a kérdésekre meg a felvetődött ötletekre válaszolnék, egész konkrétan és meglepően konkrétan.

Az egyik, elhangzott egy mondat, ami nekem nagyon tetszett: szeretnék-e olyan céget, mint. Hát, volt itt olyan, amikor francia befektető nagyon szeretett olyan céget. Na, mi ezt nem szeretnénk, és reméljük, hogy a jövőben nem kerül sor arra, hogy bármi magánszféra belépjen a víziközmű- vagy bármilyen közműszolgáltatásba. Én úgy gondolom, és hiszek benne, hogy nonprofit a szektor, és azt kell jól megoldanunk, hogy hogyan tud ez ilyen módon működni, kiegyensúlyozottan.

Erre való, ami a kormány előtt bent van most előterjesztés, egy ex ante, derogációs jellegű előterjesztés, ami három megoldást jelent a víziközmű-szolgáltatók kiegyensúlyozott pénzügyi működésére. Azonban hadd mondjak pozitívat is a víziközmű-szolgáltatókról: nem mindegyik veszteséges, sőt nagyon sokan jól csinálják. Tudok olyan önkormányzati tulajdonú víziközműcéget, amelyik év végén még

jutalmat is tud osztani, és ugyanolyan feltételekkel, ugyanolyan ellátási területen, ugyanúgy mozog. Ez igaz az állami szektorban szereplő víziközműcégekre, tehát az állami tulajdonúakra, meg igaz az önkormányzatiakra.

Az előbb elhangzott, többször beszéltünk erről, az áfa mértéke. A víziközmű-szolgáltatók szempontjából, ha csökkentem az áfát, az nem jelent gazdaságieredmény-növekedést, mert az áfa átfutó tétel. Azt hiszem, ez teljesen tiszta. Illetve az is tiszta, úgy gondolom, hogy egy rendeletet készítünk most elő, a rendeletben 4 év helyett 8 év szerepel az órák minősítése kérdésében. Ezzel a rendelettel készen vagyunk. (Gúr Nándor közbeszólása.) Ami érdekes a dologban, hogy évente ténylegesen 2 milliárd forint az órák hitelesítése. Ha megduplázzuk az időt, akkor az 1 milliárdra fog lecsökkenni. Tehát nem nullázódik ez az egész dolog, hanem megfelelődik.

Az okosórát maximálisan támogatjuk, keressük a lehetőséget, de ha már okosóra, akkor ezt úgy érdemes, hogy gáz, villany, víz. Tehát minél több a szolgáltatás, annál hatékonyabban lehet működtetni a dolgot.

80 százalék az állandó költség. Ez valószínűleg onnan ered, hogy úgy gondoljuk, hogy az egészséges ivóvíz állandóan rendelkezésre áll - no, ez nem így van, ezt tudjuk. És általánosan magának a víznek a díja nagyon kevés. A működtetés költsége azonban már sokkal magasabb és kiemelt.

Összességében azt lehet mondani, hogy azokra a felvetődött problémákra, amik kapcsolódnak az ágazathoz, megoldási javaslatot minden esetben teszünk, és ezek folyamatban vannak. Remélem, hogy összeérnek ezen törvény elfogadásával, és bízom benne, hogy az ellenzéki pártok ezzel együtt akkor támogatni fogják ezen törvény megszavazását.

En mindenképpen arra kérek mindenkit, hogy pont a könnyítési eljárások és a korrekciók miatt szíveskedjen támogatni magának a törvénynek az elfogadását. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Akkor az általános vitát lezárom. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10093. számon, továbbá az Állami Számvevőszék háttéranyaga a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként szintén megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk lévő törvényjavaslat által elérendő cél a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás színvonalának folyamatos javítása úgy, hogy a fogyasztóknak ne kelljen többet fizetnie a szolgáltatásért.

A törvényjavaslat összhangban van a hulladékgazdálkodás közszolgáltatás jellegű és jelenleg is zajló átalakításával, amelynek lényege a hosszú távú működőképesség garantálása és a költséghatékony üzemelés feltételeinek a megteremtése.

A javaslat biztosítja a rezsicsökkentés eredményeinek a megőrzését, a lerakóba kerülő hulladékmennyiség csökkentését, az Unió által előírt hasznosítási célok teljesítését és a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtő rendszer teljes körű működtetését. A törvényjavaslat, összhangban a rendszer átalakításának alapelveivel, egyszerre segíti elő a közszolgáltatás területi optimalizálását, a közel egységes színvonalú közszolgáltatás biztosítását és a jelenleg a rendszerben található veszteségek rendezését és egyedi kezelését.

A hulladékgazdálkodás közszolgáltatási rendszer jelenleg nem ösztönzi megfelelően a szolgáltatókat a haszonanyagokban rejlő érték visszanyerésére. Ez közel mintegy 40 milliárd forint. Az elaprózódott rendszerek nem tudnak versenyképes árakat kialakítani, és a hulladékhasznosítóknál a képződő haszonanyag szerény mennyisége nem teszi lehetővé az optimális hasznosítást.

A hatékony, fenntartható és átlátható hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer kialakítása érdekében létrehozott koordináló szerv részére biztosítani kell a haszonanyagok feletti rendelkezési jogot, hogy a szolgáltatási díjban megváltott hulladékgazdálkodási közszolgáltatás összes közvetlen költsége megtérüljön a közszolgáltatók számára. Így mind a lakosság, mind a közszolgáltatók előnyösebb helyzetbe kerülnek, az értékesítésből befolyó többletbevétel a közszolgáltatókat fogja gazdagítani, segíteni, kompenzálni, ezzel akár tovább csökkentve a lakosság rezsiterheit is. Az intézkedések növelik a haszonanyagok mennyiségét, ezáltal az abból származó bevételt is, de csökkentik a vegyes települési hulladékok lerakóba kerülő mennyiségét.

A tájékoztató fórumoknak köszönhetően a közszolgáltatók felismerték az abban rejlő lehetőséget, hogy a zöldhulladék elkülönített gyűjtése mennyire fontos, hogy ez a részükre fizetendő szolgáltatási díjban is meg fog jelenni, és ezáltal a zöldhulladék jelentős, akár az Európai Unió által meghatározott hasznosítási értékeket meghaladó mértéket tud biztosítani a hasznosulásban.

A lakosok védelme érdekében a törvényjavaslat ellenőrzési jogkört biztosít a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal számára. További garanciája lesz, hogy a közszolgáltatási díjak számlázása minden előírásnak megfelelően és a szolgáltatás színvonala javuljon. A fogyasztók érdekeinek a védelme pedig teljes egészében biztosított a jogszabálymódosításban.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottakra tekintettel kérem, hogy a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításáról szóló T/10093. számú törvényjavaslatot vitassa meg és a kormány szándékát támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(15.10)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Manninger Jenőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A fenntartható fejlődésnek egyik nagyon fontos alapelve a hulladékgazdálkodásnál a hulladék keletkezésének megelőzése, a keletkezett hulladék mennyisége és kezelése, amely a fenntartható fejlődés egyik központi fokmérője. Hazánkban az elmúlt években jelentős előrelépések történtek a hulladékgazdálkodás szabályozása és fenntarthatóvá tétele érdekében. Az uniós hulladékkezelési irányelv szabályait a hulladékról szóló 2012. évi törvény ültette át hazánk jogrendszerébe. Nagyon fontos hangsúlyozni ismét, hogy az évtized elején, tehát 2010 után sikerült megállítani a hazánkba irányuló hulladékszállításokat. 2013-ban megkezdte működését az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség, és további programok és törvénymódosítások 2013-tól 2015-ig szolgálták az ezen a területen való fejlődést.

A mostani, hulladékról szóló törvénymódosítás a hulladékgazdálkodás új rendszerének működését segíti. Alapelve egy egységes nonprofit közszolgáltatási rendszer kialakítása nullszaldós működéssel. Az alapelv elérése érdekében a hulladékgazdálkodási közfeladat szétválasztásra került állami és önkormányzati közfeladatra, amelynek keretében az önkormányzat továbbra is megtartja a hulladékgazdálkodással kapcsolatos önkormányzati feladatait, ennek megfelelően a települési önkormányzatok a helyi igényekhez tudják igazítani a hulladékgazdálkodási tevékenységet.

Ahogy államtitkár úr is említette, a korábbi hulladékgazdálkodási rendszer átalakítása azért is szükséges, mert a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszert jobban kell motiválni a haszonanyagban rejlő, közel 40 milliárdra is tehető forintbevételek kinyerésében. Az elaprózódott rendszerek nem tudtak, nem tudnak versenyképes árakat kialakítani a hulladékhasznosításoknál, tekintettel arra, hogy a képződő haszonanyag mennyisége kevés. Az országos koordináció mellett azonban nagy mennyiségű hulladék, így haszonanyag fölött lehet rendelkezni, ami lehetővé teszi a hasznosítókkal történő jó alkupozíció kialakítását. Mindezek megoldásához a koordináló szerv részére biztosítani kell a haszonanyagok feletti rendelkezés lehetőségét. Erre azért van lehetőség, mert a szolgáltatási díjban a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás összes közvetlen költsége megtérítésre kerül, amelybe a haszonanyagok gyűjtésének, kezelésének költségei is beletartoznak.

A kialakításra kerülő piaci pozíció eredményeként mind a lakosság, mind a közszolgáltatók jobban járnak, járhatnak, hiszen az értékesítésből befolyó többletbevétel a közszolgáltatókat fogja segíteni,

ezzel akár tovább csökkentve a lakosság rezsiszterheit. A szolgáltatási díj normatív alapú lesz, jogszabályban rögzített, amelynek mértékét több tényező fogja befolyásolni. Ezen szolgáltatási díj esetében országos szinten meghatározásra kerül egy alapidj, amelyhez korrekciós szorzók rendelhetők. A korrekciós szorzók az alapidjat pozitív és negatív irányba egyaránt módosíthatják, amelyek a szolgáltatás színvonalától és Magyarországgal szemben az Európai Unió által támasztott kötelezettségek teljesítéséhez történő hozzájárulástól fognak függeni. Így lehetővé válik, hogy Magyarországon a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás magas színvonalon, a lakosság számára kedvező díjak mellett is fenntartható maradjon.

Úgy gondolom, hogy ez a rendszer, amely hivatott arra, hogy a kialakult területi egyenlőtlenségeket kompenzálja, igen fontos és nagyon nagy figyelmet érdemel, jó kezdeményezés, és talán nincs is más mód, hogy az országban kialakult helyzetet másképp oldjuk meg.

Mi is történt ugyanis az elmúlt évtizedekben a balliberális kormányzás alatt is? Lehet vitatkozni, hogy a szabad verseny illúziója miatt vagy akár érdekek mentén, de bizony itt is megjelent a külföldi privát tőke, ami nem is lett volna baj, ha nem az lett volna a célja, hogy a hulladékbizniszből kimazsolázza a legértékesebb részeket, és azt természetesen Magyarországról kivive a profitot működtesse. Ez a rendszer megszűnt, azért ezt hangsúlyozzuk, hogy ez megszűnt. Én értem, hogy a szocialista képviselők aggódnak most az önkormányzati tulajdonú cégekért. Valóban, a gazdálkodással mindig foglalkozni is kell, de a rendszer működik, és pont ez a törvénytervezet javaslatot tesz arra, hogy a fennálló problémákat megfelelően kezelni lehessen úgy, hogy magyar kézben szabályozottan működhessen az egész piac, miközben természetesen itt is el kell mondani, hogy a díjak alacsonyabbak - ez is fáj nyilván a szocialistáknak -, de a szolgáltatási díjak alacsonyabbak, mint az elmúlt években.

Éppen ezért azt kérem, hogy támogassák a tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslatot, amely hozzásegíti hazánkat egy fenntartható, átlátható hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer megteremtéséhez, jobb és magasabb minőségű, egységes színvonalú lakossági szolgáltatást kívánva, amelyben a lehető legkevesebb a hulladéklerakással történő ártalmatlanítás, amely teljesíti egyébként az Európai Unió által előírt hulladékhasznosítási célokat, amely garantálja a közszolgáltatás folyamatosságát és biztonságát, és a rezsiszcsökkentés eredményeinek megtartását. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Most megadom a szót Heringes Anitának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az újabb kormányzati javaslat szerint a szemétdíjnak kell érvényesíteni a hulladékból származó bevételeket is, így hatással lehet a sze-

métdíjra is. Úgy tűnik, a kormány először a hulladék-gazdálkodás területén adja fel most a rezsicsökkenést, mert ez akár még a díjak emelkedéséhez is vezethet.

A hulladékgyűjtési közszolgáltatás új koncepciója szerint a számlázás, díjbeszedés, valamint a felügyeleti díj fizetésének kötelezettsége a koordináló szerv feladata körébe tartozik majd. A valóság azonban az, hogy a kormányzat elhibázott és rossz politikájának megoldását csak egy teljesen új és más koncepció alapuló hulladékgyűjtési törvény jelenthetné. Az elmúlt évek rendkívül szakmaiatlan intézkedései lassan visszafordíthatatlan következményeket és károkat okoznak ebben a rendszerben is. A problémákat már az is jelzi, hogy ez a javaslat egy furcsa jubileum a hulladékról szóló törvény 2013. január 1-jei hatálybalépése óta, a 2016. április 1-jétől hatályos 24. módosítása a törvénynek, ez lett volna a 24., most pedig itt állunk a 25. módosításnál. Azt gondolom, hogy ez egy jubileumi ünnep, ebből is látszik, hogy milyen pontos, precíz és szakmai törvényjavaslat született, amit három év alatt 25-ször kellett módosítani.

A közszolgáltatás finanszírozása jelenleg 14 milliárd forintos hiánnyal küszködik, és az ellehetetlenülés határán mozog, de ezt már jó párszor elmondtuk önöknek. Az uniós kötelezettségek teljesítésére létrehozott szelektív gyűjtési rendszernek jelen pillanatban veszteségesek, ami akkora luxus, amit Magyarország, azt gondolom, hogy nem engedhetne meg magának. Éves szinten 40 milliárd forint nagyságrendű értéket veszítenek el a cégek azzal, hogy a hulladékban rejlő hasznos anyagokat ahelyett, hogy kinyernék, jelen pillanatban legtöbbször lerakják. Nem teljesíti hazánk az európai uniós kötelezettségek mindegyikét, ami kiemelten igaz a csomagolóüveg-hasznosításra. A 2014-es, behajthatatlannak minősített kintlévőségek összesített értéke 4,5 milliárd forint, amelyek behajtása azóta sem történt meg. 70 milliárd forint termékdíjból alig 3,5 milliárd forintot tesz ki a hulladékgyűjtési közszolgáltatásra visszafordítható, visszajuttatható összeg.

Es akkor most nézzük a tényeket! Miért is jöhetett létre ez a Nemzeti Hulladékgyűjtési Koordináló és Vagyonkezelő Zrt., amely, ha most megnézzük, akkor jelen pillanatban milyen feladatot csinál? Számlákat fog nyomtatni, és ezeket ki fogja küldeni a lakosok számára. Manninger Jenő képviselőtársam azt mondja, hogy biztos a szocialistáknak fáj, hogy olcsóbb lett a hulladékgyűjtés díja. Az a baj, hogy a magyar emberek emlékezete egész hosszú ideig eltart, ez az önök számára baj, mert a legtöbb lakos nagyon jól tudja, hogy mielőtt a rezsicsökkenést önök bevezették, a legtöbb olyan önkormányzatban, ahol önök voltak vezetőségben, még decemberben gyorsan megemelték a szemétszállítás díját, majd abból történt meg a rezsicsökkenés.

Ebből kifolyólag az emberek valahogy nem azt érezték, hogy kevesebbet kell fizetniük, hanem azt érezték pont, hogy sokkal többet kell fizetniük.

(Manninger Jenő közbeszól.) Ezt egyébként könnyű számokkal bizonyítani, nyilván látom, hogy Manninger képviselőtársam már próbálja majd azonnal cáfolni. Azt gondolom, hogy persze természetesen, miután ketten ülnek a frakciójukból itt, kell védeni a mundér becsületét. De azt gondolom, az is sokat elmond, hogy kevesen vannak azok, akik megpróbálják védeni, azt gondolom, hogy önök között is nagyon kevesen értenek egyet ezzel a koncepcióval.

(15.20)

Szerintem a Nemzeti Hulladékgyűjtési Koordináló és Vagyonkezelő Zrt.-ről egyszerűen ki kell mondani, hogy egy számlagyár lesz. Más feladatot nem fog csinálni, mint begyűjti az adatokat, kinyomtatja a számlákat, majd kiküldi. Semmi más nem fog történni, effektív munkát nem fog végezni. De legalább egy biztos, hogy ez a cég ma havonta 23 millió 280 ezer forint bruttó bért fizet ki az alkalmazottainak. Mivel lesz olcsóbb a rendszer? Mivel lesz fenntarthatóbb ez a rendszer? Mitől fog jobban működni ez a rendszer? Ha mostantól minden egyes számlát ki fogunk küldeni valahonnan Budapestről az ország egy pontjára csekk formájában a lakosság számára, akkor mivel lesz kevesebb majd a befolyt összeg a lakosságtól?

Legyünk őszinték, vidéken ezt jól tudjuk, hogy jelen pillanatban az önkormányzati tulajdonú cégek-nél az történik, hogy a díjbeszedők a legtöbb helyen negyedévente szedik össze a hulladékgyűjtés díját. Amikor megvan a személyes kontakt, megvan a személyes ismeretség, akkor a lakosság fizetési hajlandósága, amennyiben van pénze még, amikor megy a szemétdíjbeszedő, sokkal magasabb, mint úgy, hogy jönni fog egy csekk, amely bekerül az összes többi csekk közé, bekerül a csekk alá, és azt fogják mondani a lakosok, hogy ha el kell döntenem, hogy a gyógyszeremet veszem meg, esetleg elmegyek még a boltba, vagy a gyereknek veszek egy másik cipőt ahelyett, amelyiknek kirúgta az orrát, akkor ez a csekk fog legalulra kerülni, mert abban azért egyezünk meg, az emberek úgy vannak vele, hogy a szemetet úgyis elviszik. Azt hiszem, az senki számára nem jó megoldás, hogy valahonnan a távolból, a személytelenségből egyszer csak jönni fog egy csekk. Nem tudom, hogy ez a cég miért jobb, mire fogják önök ezt felhasználni, vagy miért gondolják azt, hogy előbb be fognak érkezni a pénzek a hulladékdíj szempontjából a lakosságtól.

Azt látjuk, hogy ez a cég százszázalékos magyar állami tulajdonú egyedüli tulajdonosként, mégis ez ideig egyetlenegy közbeszerzési eljárást sem indított. Akkor mivel fogják nyomtatni a számlákat? Ez csak egy naiv felvetés. Vagy egyszer csak úgy hirtelen, az utolsó pillanatban, amikor már nagyon szorít, akkor meghívásos rendszerben ráböknek egy baráti cégre, amelyik majd ad nyomtatásokat, aki ki fogja vinni a csekket? Az a baj, hogy látszik, kilóg a lóláb ebben a rendszerben is, és hogy tényleg csak egy számlagyár jön létre, amely semmivel nem lesz hatéko-

nyabb, semmivel nem lesz jobb, sőt valószínűleg nem fogják többen befizetni a szemétszállítási díjat. Már sokszor elmondtam, hogy ez az a díj, amely jelen pillanatban adó formájában behajtható. Mivel lesz hatékonyabb ez a cég, mint a NAV? A két minisztériumnak valószínűleg le kellene ülnie egymással és megbeszélni, hogy mivel is lesz hatékonyabb. Valaki rosszul végzi a munkáját, hiszen két olyan cégről, olyan vállalatról beszélünk, amelyeket önök irányítják.

Ezért kérdezem én, hogy jól átgondolt-e ez. Jelen pillanatban például a fővárosi hulladékkezelő cég, az FKF a hulladékból származó bevételeiből tudja finanszírozni a hídmosásokat. Ha ez nem így lesz, és a bevételek teljesen felkerülnek ebbe a számlagárba, s majd onnan valaha egyszer visszakerül a céghez - azt szokták nálunk, vidéken mondani, hogy ami egyszer elmegy Budapestre, az soha többet nem jön vissza, vagy legalábbis nem a teljes összeg -, akkor hogyan fogjuk ezt a rendszert fenntartani? Szerintem sok mindent át kéne gondolnunk. Azon se lepődnék meg, ha mostantól a számlázást, a számlák eljuttatását már jól ismert Fidesz-KDNP-hez közeli cégek vagy nagyobb vállalatok kapnák meg. Ezen sem lepődnék meg.

Nagyon-nagyon rossz érzések és nagyon-nagyon rossz pletykák vannak ezzel az üggyel kapcsolatban. Azt gondolom, hogy jobb lenne átgondolni, és tényleg egy olyan rendszert létrehozni, amelyik fenntartható, amelyről az emberek érzik azt, hogy róluk szól ez a rendszer, nem valahol Pesten valakikről szól ez a rendszer. Az emberek ma már azt érzik, hogy a Magyar Országgyűlés nem azért hozza a törvényeket, hogy nekik könnyebb vagy jobb legyen az életük, hanem azért, hogy a többségnek több legyen a pénze. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most pedig Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót, a Jobbik vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Indul a szemét-KLIK. A népnyelv máris különböző jelzőket aggatott erre az újonnan induló Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordinációs és Vagyonkezelő Zrt. nevű társaságra, például a szemét-KLIK vagy a kukaholding elnevezések futnak jelenleg a sajtóban. Természetesen nem a Klebelsberg Intézményfenntartó Központról van szó, bár annyiban hasonlítható hozzá, hogy itt is egy erőltetett központosítási törekvés látszik kibontakozni, amely valószínűleg ugyanúgy meg fog bukni, mint ahogy megbukott az oktatás központosítása területén is.

Ez egy átgondolatlan koncepció, egy átgondolatlan szabályozás, amelynek az a célja, hogy az egyébként működésképtelenségük határán lévő szolgáltatókat, hulladékgazdálkodási közszolgáltatókat veszteségeit az állam megpróbálja valahogy finanszírozni, és a valahogy jelen esetben azt jelenti, hogy egy nemzeti közszolgáltató és koordinációs szerv alá vonva a vagyonkezelést, a számlázást és a bevételek központo-

sítását, megpróbálja a veszteséges cégeket a nyereséges cégek nyereségéből nullszaldóssá tenni, vagy nagyjából az egész rendszert kihozni nullszaldóssá vagy nyereségesre. A jelek szerint mindez azt fogja eredményezni, hogy az eddig nyereségesen működő és nyereségesre ösztönözött vállalkozások sem lesznek arra ösztönözve, hogy gazdaságosan vagy nyereségesen működjenek, hiszen a nyereség nem marad náluk, hanem a nyereséget a központi koordináló szerv fogja bezsebelni, s jó esetben normatív alapon le lesz majd osztva az egyes szervezetek között, de az is elképzelhető, hogy a központi költségvetés feneketlen bendőjét gazdagítja, és így próbál a kormány hozzájárulni egy újabb központi bevétel létrehozásához.

Azonban jelen pillanatban nem erről van szó, hiszen többségében nem nyereséges a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás. Számítalan példát láttunk rá az új hulladéktörvény életbelépése óta a lerakási járulékok, a rezsicsökkentés és sok más intézkedés hatására, hogy hogyan kerültek a működőképesség határára ezek a cégek, vagy sok ezek közül a cégek közül. Sok panasz érkezett hozzánk, országgyűlési képviselőkhöz is ezektől a szervezetektől, és a mindennapokban is tapasztalhatjuk, hogy nem jó ez a rendszer. Eleve nem jól lett kitalálva a hulladékgazdálkodási hazai rendszere, amely részben európai uniós szabályozásokat követve vagy legalábbis annak a látszatát követve nagy regionális hulladékkezelő konzorciumokat hozott létre, nagy regionális hulladéklerakókat épített uniós finanszírozásból, amelyeket aztán próbál úgy-ahogy fenntartani hol sikerrel, hol pedig kevésbé sikeresen. Maga a modell sem jó, s ezt már akkor elmondtuk, amikor bevezetésre került. De 2010 óta, amióta a parlamentben vagyunk, jó néhány alkalommal elmondtuk, az, hogy sokszor 100-150 kilométerről fuvarozzák a lerakóba a hulladékot különböző átrakóállomások segítségével, rendkívül gazdaságtalan dolog.

Persze, hogy hosszú távon nem tartható fenn a rendszer. A lakossággal nyilvánvalóan nem lehet ezeket a költségeket megfizettetni. Amíg több kisebb hulladéklerakó volt - minden nagyobb város körzetének megvolt a saját hulladéklerakója -, az nyilvánvalóan egy gazdaságosabb rendszer volt, de ott megkörnyezeti szempontból voltak kétségek afelől, hogy ezek a lerakók megfelelnek-e a műszaki és környezetvédelmi követelményeknek. Ezt azonban nyilván máshogy is meg lehetett volna oldani, mint amilyen utat Magyarország választott.

Alapvetően a lerakáson alapuló hulladékkezeléssel van problémánk, azzal, hogy többségében a mai napig is a háztartásban keletkező kommunális hulladékot a lerakás irányába tereljük. A szelektív hulladékgyűjtés sem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, az utóbbi években a szelektív hulladékgyűjtés a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtő járatokkal sem lett hatékonyabb, nem lett nagyobb a begyűjtési arány, és veszélybe került az uniós célkitűzések teljesítése is. Ezzel a törvényjavaslattal, ezzel a lépéssel talán még kevésbé lesznek ösztönözve ezek a szerve-

zetek, hogy ezt hatékonyan és gazdaságosan meg tudják oldani. Bár az volna ennek a nemzeti kukaholdingnak, vagy nevezzük tisztességes nevén, Hulladékgazdálkodási Koordinációs és Vagyonkezelő Zrt.-nek a feladata, hogy segítsen abban, hogy az európai uniós visszagyűjtési arányokat célzó célkitűzéseink, az újrahasznosításra irányuló célkitűzéseink teljesüljenek vagy akár túl is teljesítsük őket.

(15.30)

Ennek egyébként nyilván anyagi vonzata is lenne, hiszen ezekben a hulladékokban érték van, ezek nem szemétként, hanem hulladékként, tehát másodnyersanyagként kezelendők. Ahhoz, hogy teljesítsük ezeket a célszámokat, a jelenlegi törvényi szabályozás és ez az irány véleményünk szerint nem megfelelő.

Itt egyszerűen arról van szó, hogy már nem tudta a kormány tovább tartani ezt a folyamatot, az ellátási zavarok szélére sodródtak a szolgáltatók közül többen. Viszont tény, hogy vannak és voltak nyereséges szolgáltatók, akik ki tudták termelni a saját nyereségüket különböző módon, okosan gazdálkodva. Őket bünteti úgymond ez a rendszer azzal, hogy egy közös kalapba kerülnek ezek a bevételek, és ebből próbálja meg a veszteséges társaságokat finanszírozni, amelyek nem feltétlenül önhibájukból veszteségesek. Hiszen itt nagyon sok minden közrejátszik, akár a szolgáltatási terület nagysága, akár a lakosságszám, és még sok minden más olyan tényező, amit tekintetbe kell venni akkor, amikor megállapítjuk a különböző, akár közszolgáltatási díjat vagy akár az adott társaság költségeit.

Tehát a hazai hulladékgazdálkodás több sebből vérzik, az előző napirendnél is kitértünk részben arra, ahogy az európai uniós alapelvek is mondják, hogy nyilván első helyen a hulladékpolitikában a megelőzés állna, de erre jelen pillanatban semmilyen törekvés a kormány részéről nem tapasztalható. Utána jönne közvetlenül az újrahasznosítás, az anyagában történő újrahasznosítás természetesen, de ez sem teljesül túl jól jelen pillanatban Magyarországon. És akkor utána következne még közvetlenül a lerakás előtt az energetikai hasznosítás, ami szintén gazdaságosabbá tehetné az egész rendszer működését, ha ilyen lépcsőzetesen, szisztematikusan épülne fel, és megpróbálnánk a hulladékban, különösen a hulladék szerves részében lévő kinyerhető energiát hasznosítani, akár biogáz formájában vagy akár termikus hasznosítás formájában.

Akkor nem kellene talán azzal szembesülnünk, hogy a lerakók üzemeltetése óriási költséget és egyébként megfelelő hulladékmennyiséget igényel. Akkor nem kellene a kintlévőségek miatt ennyire aggódnunk, hiszen a lakosság nagy része nem tudja egyszerűen megfizetni azokat a kommunális és hulladékszállítási díjakat, még a rezsicsökkentés ellenére sem, amelyek rá hárulnak. Sokan pedig megpróbálnak kibújni a rendszer alól. Ezeket a kísérleteket láthatjuk Magyarországon sok helyen a településeket körbevevő szemétyűri képében. Nagyon sokan nem

akarnak ennek a rendszernek a részévé válni, és ahol lehet, kibújnak a hulladékszállítási kötelezettség alól. Részben azért, mert nem tehetik meg, részben azért, mert úgy gondolják, hogy ezzel pénzt tudnak spórolni. Egyébként itt nemcsak magánszemélyekről, hanem vállalkozásokról is szó van.

Ennek a törvényjavaslatnak a keretei között most a nemzeti koordináló szerv kifejezetten a lakossági kommunális hulladék ártalmatlanítását végző szolgáltatókra, állami és önkormányzati tulajdonú szolgáltatókra vonatkozik, és az ő pénzügyi helyzetüket próbálja meg valamilyen módon, a mi nézőpontunk szerint nem megfelelően rendezni. Az ágazat hosszú távú helyzete továbbra sem biztosított. Létrejön megint egy központi szerv. Ennek nyilván lesznek költségei, nyilván a számlázásnak is lesznek költségei. Az, hogy központilag végzik, nem az adott szerv végzi el a szolgáltatási díj kiszámlázását, a kintlévőség behajtását, ez akár még költségmegtakarítást is eredményezhetne, de jelen pillanatban nem látjuk azt, hogy miért lesz hatékonyabb a kintlévőségek behajtása, mint amikor a területen jelen lévő szolgáltató végezte vagy próbálta ezeket behajtani. Szerintem semennyivel. A lakosságnak egészen biztosan nem lesz könnyebb, nem lesz jobb. Egy újabb központosításnak vagyunk tanúi, amit mi nem kívánunk támogatni. Köszönöm szépen. *(Bana Tibor tapsol.)*

ELNÖK: Most kétperces felszólalásra Manninger Jenő képviselő úrnak van lehetősége.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Igazából nem szeretnék itt vitába bonyolódni, a hulladékszállításról, hulladékhasznosításról sokat beszélünk. De azért itt elhangzott egy-két olyan dolog, amire reagálni szeretnék.

Az első, amit a rezsicsökkentésről szocialista képviselőtársam említett, hogy a rezsicsökkentés is egy humbug volt, hiszen megemelték az önkormányzatok év végén a díjat, aztán január elsején meg csökkentették. Ilyen volt a szocialista korszakban, bizonyos áremeléseknél és -csökkentéseknél, de ez konkrétan nem igaz. Jó lenne, ha egy kicsit utánanézne, ha bizonyos témákról beszél. Ugyanis 2014-ben az előírások szerint a 2012. áprilisi dátumot kellett figyelembe venni. Tehát több mint egy évre visszamenőleg kellett meghatározni az árakat. Vagyis szó sem lehetett arról, hogy valaki év végén fölemeli, aztán csökkenti, mert 2012 áprilisához kellett visszamenni, és ezt nagyon szigorúan ellenőrizték a fogyasztóvédelem oldaláról is, hogy betartják-e ezeket a csökkentéseket. Ez nagyon fontos dolog.

Ami pedig a rendszer működését illeti, nyilván most két percben nem akarnék erről beszélni. Próbáltam spórolni az idővel, ezért én sem ismertettem részletesen a rendszert; egészen biztosan nem könnyű megérteni, tehát én ezt abszolút megértem. Bizonyára mi sem értjük még tökéletesen. Államtitkár úr, azt gondolom, fog önnek erre válaszolni, amennyit itt lehet, a parlament keretein belül. De egy biz-

tos, hogy nem számlagyárról van szó magában, az egy technikai kérdés. Nem is központosításról van szó alapvetően, ahogy itt elhangzott, hanem egy koordinálásról és egy kísérletről arra, hogy ezt a rendkívül szertetagolt és sokféleképpen kialakult hulladékgazdálkodási rendszert egy bizonyos módon, az előbb a vezérszónoki felszólalásomban és államtitkár úr által is ismertetett célok érdekében koordinálja és átalakítsa egy fenntartható szemlélet jegyében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a napirendhez. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak; előtte lezárom az általános vitát, és így adom meg a szót államtitkár úrnak.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is egy törvénytörő jogszabállyal kapcsolatos kijelentést szeretnék helyretenni, és nagyon szépen kérem tisztelt Heringes Anita képviselő asszonyt, hogy ne tegyen ilyet még egyszer. Hídmosás hulladékbevételeiből, ez törvénytelen. A „szennyező fizet” elve van, és a lakos azért fizet, hogy a hulladékot kezeljék le, de hidat nem lehet belőle mosni. Ez vonatkozik a vidéki településekre, vonatkozik mindenre. Ez nem a hulladék-kezelés részese, törvénytelen. Fölvituk a figyelmét, aki nyilatkozott ebben a témában - nem szeretném a nevét kimondani -, hogy ez így van.

Szeretnék néhány információt adni, bár ezek megint csak nem a törvénytöréssel kapcsolatosak, de hogy lássuk. Szeretnék csatlakozni képviselőtársamhoz, az áprilisi hónapra vissza kellett menni 2012-be; aki emelt, az is visszaállította az emelés előtti állapotot, és onnan jöttek a rezsicsökkentés hatásai.

Az biztos, hogy 176-an szolgáltatnak, és 142 közszolgáltató van a hulladékban. Nos, ebből mindösszesen nagyjából 15 százalék veszteséges. Pénzügyileg, likviditás szempontjából vannak gondok, a kijárással és egyéb dolgokkal, és ezért van az a megoldás, ami egy gazdasági megoldás, hogy rendezzük a vonalakat. Vannak alapparaméterek: 1. pénzügyi stabilitás, 2. az EU-előírások betartása a szelektív anyagban, és minél kevesebb lerakóba menő hulladék, 3. az önkormányzatok jogait nem érintjük, és 4. a közszolgáltatóknak működniük kell, ezt biztosítani kell.

Nos, ezen belül a vagyon felmérése megtörténik. Tisztán látjuk, hogy van-e még magánkézben lévő vagyon a hulladékgazdálkodás területén. Van. Például lerakó szempontjából. Másrészt a jogszabály betartása olyan szempontból, hogy mik a kötelező közfeladat-ellátások. Ma hiába házhoz menő szelektív rendszer van, nagyjából az igénybevevők, tehát a lakosság 50 százalékánál ez nem működik. Hiába vannak előírások és szabályok, szinte nincs olyan közszolgáltató, amelyiknél ne lenne valamilyen hiánya ezeknek a közszolgáltatási elemeknek, például a heti zöld-

hulladék elszállítása, vagy mondjuk, a lomtalanítás, vagy a zöldhulladék külön kezelése egyáltalán.

A másik oldalon a kintlévőségek kezelésével segítünk az önkormányzatoknak, illetve segítünk a közszolgáltatóknak. Ugyanis az önkormányzatok mindig ott vannak, rendelkezésre állnak, és a jegyző segített a korábbi időszakban. Ez megváltozott azzal, hogy a NAV vette át ezek kezelését, viszont a jelenlegi rendszer annyira bonyolult, hogy ezt a rendszert átalakítjuk.

(15.40)

Folyamatosan tárgyalok Tállai András államtitkár úrral, és tárgyalok a NAV vezetésével, remélem, sikerül olyan megoldást találni, ami hatékonyabb, gyorsabb és jobb lesz. Ennek ellenére a kintlévőségek aránya csökkent a rezsicsökkentés hatására.

Egyébként pedig az a tapasztalat, hogy azáltal, hogy nincs egységes rendszer országosan, még mindig sokan nem fizetnek a hulladékért, hanem csak elhelyezik, leteszik. Ugye, ezt is rendbe kell tennünk, épp „a szennyező fizet” elve alapján. Az Európai Unió, a 2020-as iránymutatás, ami 50 százalék újrahasznosítást akar, ezt erősíti. Hogy eleget tudjunk ennek tenni, minél kevesebb hulladék menjen a lerakóba, ezért muszáj egy rendszerrel az egészet szakmailag irányítani és kezelni.

És a pénzek: ha a most a lerakóba kerülő mintegy 40 milliárd forint értékű szelektív anyagból, ami újrahasznosítható, csak egy részt vissza tudunk vonni, az 4,8 milliárd forintot jelent, mert nem kell lerakói díjat fizetni. A másik oldalon ennek az ára bejön. Na most, a szelektív hogy néz ki? Van egy világgpiaci ára, mondjuk, a papírnak vagy a műanyagnak, tegyük föl, 18 forint. Van olyan közszolgáltató, amely, hogy gyorsan pénzhez jusson, gyorsan eladja 6 forintért. Ezért egységesíteni szeretnénk, hogy egy magas áron és a likviditási helyzetet ezzel is szolgálva rendbe tudjuk tenni.

A másik dolog a fejlesztések kérdése. Van, ahol három lerakó van három válogatóval, és van olyan terület, ahol - épp képviselőtársunk mondta - 100-150 kilométert kell a hulladékot szállítani a lerakóba. Ez nonszensz, nem éri meg. Van, ahol a kukásautó nem napi 800 kukát ürít, és nem maximum 25-30-40 kilométert megy, hanem mondjuk, mennie kell 80 kilométert. Ez nem éri meg, ezt mind az embereknek kell megfizetni, vagy mind valamilyen formában támogatási rendszerként kell ennek belekerülnie. Ez így nem jó, én úgy gondolom, hogy egy gazdasági, szakmai, pénzügyi rendbetételre mindenképpen szükség van.

Mindig elhangzanak olyan szavak, hogy holding meg KLIK meg egyéb ilyen dolog. Nem folytat gazdasági tevékenységet ilyen szempontból a cég, nem holding, nem kezel vagyont. Ugye, ez vagy a Nemzeti Vagyonkezelő, az állami vagyon kezelője, vagy pedig a közszolgáltatók maguk, és önkormányzati tulajdonban vannak.

Működés szempontjából pedig, még egyszer elmondom, a 13 milliárd forint veszteséget - ami egy szubjektív mérési eszköz, majd mindjárt azt is elmondom, hogy miért - pedig néhány hulladékgazdálkodó teremti meg. Amikor veszteséget mutat ki valaki, meg tudja azt mondani valaki biztonsággal jelen pillanatban, hogy például egy közszolgáltató azért veszteséges, mert jól gazdálkodik, és ennyire tud kijönni a bevételekből vagy rosszul gazdálkodik, és ezért nem jön ki? Ezért van az, hogy az a díjrendelet, amely finanszírozza a közszolgáltatókat, figyelembe fogja venni, hogy a kistelepülésen élőknél sokkal többet kell az autónak mennie; figyelembe fogja azt venni, hogy ki milyen szolgáltatást végez, hányszor gyűjti a zöldhulladékot, elvégzi-e azokat a tevékenységeket a szelektívvel kapcsolatban, amit el kell végezni, és a teljes költséget tartalékkal együtt megtéríti a szolgáltatóknak.

A cél az lenne, hogy hulladéklerakó ne legyen, és ebbe az irányba menjünk. És ebbe beleillik az is, hogy az égetési stratégiát ki kell alakítani, ez a kormány elé kerül nemsokára, és ezt meg lehet valósítani.

Azáltal, hogy többlet-kukarendszer hoztunk be, és a házhoz menő szelektívet bővítettük, nőtt a szelektíven gyűjtött anyag, tehát jó hatása van. Azonban van pozitív példa, Győrt hadd mondjam, ott a szigetes gyűjtéssel a szelektív minimálisan, Európai Unió által előírt normatíváját tudják teljesíteni. Nem szabad bántani a rendszert, az egy jól működő rendszer.

Úgy gondolom, hogy azt a szakmai utat, ami most egy egységesítés irányába mutat - és egységes szakmai rendszert szeretnénk az egész országban kialakítani -, folytatnunk kell. Kérem, hogy támogassák a törvénymódosítási javaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Elsőként megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak: „Ami a korrupció ötven árnyalatába sem fért bele” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Soha ennyi korrupciós téma felvetése és antikorrupciós javaslat nem hangozhatott el az Országgyűlésben egy napon, köszönhetően a Jobbik kreatív megoldásának, amely ugyanakkor a Házzabály keretein belül maradt, a határokat persze feszegetve, de radikális pártként ez a dolgunk. A korrupció ötven árnyalatát bemutató frappáns kérdéscímeink elhangzása miatt az MSZP és Lázár János is tiltakozott, aki megfélemedezett arról, hogy 2008 karácsonya előtt 1300 írásbeli kérdéssel sorozta meg a Fidesz és a KDNP a minisztériumokat. Néhány tárcánál a szabadságról is berendelték a dolgozókat, hogy a 15 napos határidőn belül válaszolni tudjanak a kérdésekre. Ezek között olyanok is voltak,

mind például: „Szavahihető-e ön?” vagy „Hová vi-
gyük a szemetet?”. No, hát ez volt az obstrukció.

Most viszont újabb és újabb narancsbárókkal ismerkedhet meg a közvélemény a különböző botrányos hírekből, de régi arcoknak is jár a törődés. Fil-lérékért regisztrálható domainekért 120 millió forintot dugott egy MTVA-cég a politikusbűnöző Várhegyi Attila zsebébe. És ez csak egy apró hír, ami a korrupció ötven árnyalatát bemutató kérdéscsokrunkba nem is fért bele.

Várhegyi Attila a Fidesz egyik befolyásos háttér-embere, politikusbűnözője, a párt országos választmányának is volt elnöke, az első Orbán-kormány kulturális államtitkáraként is ténykedett, de 2002-ben lemondani kényszerült parlamenti mandátumáról, mert a bíróság jogerősen elítélte folytatólagosan elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntette miatt, amit még szolnoki polgármesterként követett el. Nem csoda, ha egyetlen kormánypárti képviselő sem maradt az ülésteremben, nem csoda, hogy ezt nem hallgatják szívesen, pedig folytatom, hiszen a bírósági ítélet szerint Várhegyi az önkormányzatot megkerülve, áron alul a Fideszhez köthető vállalkozóknak adott el több ingatlant, amivel 154 millió forintos kárt okozott az önkormányzatnak. Az ügyészség megvádolta azzal is, hogy az 1994-es szolnoki polgármesteri kampányát részben illegálisan finanszírozta, de ebben a vádpontban felmentette a bíróság.

A nagy visszatérő Várhegyi Attila, illetve a családja köthető cégek profitáltak most a közpénzekből gazdagodó MTVA tartalomfejlesztési stratégiájából. A Várhegyi-cégek 120 plusz 90 millió forinthez jutottak a közmédia megbízásai által. Nobilis Márton volt állami reklámozó Várhegyiét képviselte az egyik megbízásnál, ma már viszont a megbízó MTVA-cég ügyvezetője. 2014 májusában 120 millió forintot költött domainnevekre az MTVA egyik cége. A pénzből összesen 110 internetes oldalt és domaint vásároltak attól a Magyar Híradó Kft.-től, amely Várhegyi Attila családtagjainak többségi tulajdonában volt - adta hírül a Direkt36-ra hivatkozva a Népszabadság. De ne tévesszen meg minket a Magyar Híradó Kft. neve, ez egy ugyanolyan médiacég, mint akár az úgynevezett Állami Nyomda.

A domainek többsége egy városnevet és a hirado.hu végződést tartalmazza. Ilyen webcímekhez darabonként néhány ezer forintért, összességében néhány százezerért is hozzájuthatott volna a közpénzekből gazdálkodó közmédia, és az ügyintézését is megcsinálhatta volna bármelyik titkárnő. A 120 milliós megbízást a közmédia azzal magyarázza, hogy illet a tartalomfejlesztési stratégiájába. A 120 millióért megvásárolt oldalaknak nemcsak a neve hasonló, de technikailag, illetve tartalmilag sincs lényeges különbség, ugyanazokat az ingyenesen hozzáférhető MTI-s és hirado.hu által gyártott híreket kínálják. Helyi hírek csak elvétve találhatók az oldalon. A logóban is csak a városnév különbözik. Az olyan, bárki által elérhető látogatottságmérő oldalak, mint az alexa.com vagy a TrafficEstimate szerint az oldalak

látogatottsága alacsony. A Magyar Híradó Kft. nagyon jól járt a domainek és a weboldalak 120 millióért történt eladásával, a mérleg szerinti eredménye az indulás évében nem érte el a 3 millió forintot, egy évvel később több mint 6 millió volt, a domain-biznisz évében viszont több mint 109 millióra ugrott. Úgy tűnik, csak erre a lenyúlásra hozták létre. Vagy várható még valami?

Ez a botrány csak egy volt, 2012 januárja óta összesen tízszer kötöttek különféle szerződéseket Várhegyivel vagy a hozzá köthető cégekkel a közmédiához tartozó vállalatok. Ezek a szerződések gyakran egymással párhuzamosan születtek, igény szerint.

Várhegyi Attila nem kommentálta a mostani ügyet sem, mert megteheti, nem is kéri számon senki. Én azonban feljelentést tettem. Persze, nincs kétségem afelől, hogy még csak nem is fogják tanúként sem meghallgatni Várhegyit, nyomozás sem fog indulni, ahogy az szokott is lenni az efféle hűtlen kezelések esetén.

Ugyanígy elhárította a médiaérdeklődést Nobilis Márton is, akinek pedig speciális szerepe van a történetben. Ő egészen Rogán Antal propagandaminiszter érkezéséig az állami hirdetéseket szétosztó Nemzeti Kommunikációs Hivatal elnöke volt. A 120 millió forintos üzlet megkötésekor Nobilis Márton képviselte a Várhegyihez köthető Magyar Híradó Kft.-t is, azóta viszont már ő a megrendelő üzletfél ügyvezetője. Várhegyi Attilát pedig a Fidesz egyik médiakijáró emberének is tartják, és a jelek szerint önmagáról sem feledkezik meg.

Viszont mi sem fogunk megfeledkezni róla, ha kormányra kerülünk, és végre sor kerülhet az elszámoltatásra. Adja Isten, hogy így legyen! (*Taps a Jobbik soraiból.*)

(15-50)

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Kepli Lajos képviselő úr jelentkezett: „Szelektív szemlélet - kudarc a kormány hulladékstratégiája” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. A mai utolsó napirendünk témájához kapcsolódva, nagyon sajnálom, hogy az államtitkár úr már elment, hiszen tudott volna reagálni az általam elmondottakra. Ő a zárszavában azt mondta az imént, hogy tulajdonképpen nem is egy központi koordináló szerv lesz ez a szemét-KLIK-nek vagy kukaholdingnak nevezett, újonnan felállított központi szerv, nem is központosító szerv és nem is végez vagyongezelést, viszont ehhez képest a Nemzeti Hulladékgazdálkodási Koordináló és Vagyonkezelő Zrt. nevet viseli. Akkor innentől kezdve elég érdekes, hogy miért hívják így, ha nem végez vagyongezelést.

Na de a mai napirend utáni felszólalásom témája konkrétan a szelektív hulladékgyűjtés kudarca, hiszen napjaink egyik égető problémájáról van szó: a házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés rendszere mintegy rekordidő alatt épült ki, de ellentmondásos

kérdéseket vet fel a működése. A KSH-adatsorok alapján a települési hulladékok gyűjtése a 2012. évi egymillió tonnához képest - a legfrissebb adatok szerint - 800 ezer tonnára csökkent, ami 20 százalékos visszaesést jelent. A fővárosban a gyűjtőszigetekről történő átállást nem nevezhetnénk zökkenőmentesnek, mint ahogy az elő van adva: 2013. március 25-én kezdődött meg a házhoz menő gyűjtés rendszerének kiépítése, de számos budapesti kerületben sok esetben előbb számolták fel a gyűjtőszigetet, mint hogy a lakosság részére gyűjtőedényeket bocsátottak volna rendelkezésre.

A lakosság szemléletformálása kiemelkedő fontosságú lehet, ugyanis a hulladék mennyisége is nőtt, az elmúlt években azonban a kormány semmit nem tett ebben a témában. Nem elég, hogy a háztartásoknál kihelyezett szelektív edények tetejére odairják, hogy mit hova kell dobni - a vidéki településeken legtöbbször zsák van egyébként edény helyett -, hanem fontos tájékoztatni az embereket arról is, hogy miért kell ezt tenniük. Persze az internetes honlapokon található ezzel kapcsolatban kisfilmek és szóróanyagok, de az ország teljes területét tekintve nem olyan magas az internethez hozzáférő polgárok aránya, és nem is mindenki használja ezt a szolgáltatást.

A lakosság többsége tudja, hogy újrahasznosítja az általuk szelektíven gyűjtött hulladékot, de vajon tudják-e, hogy miért és hogyan történik, és miért olyan lényeges a nyugat-európai országokra jellemző csökkentés. Az „újrahasználat”, „újrahasznosítás” formulát sem használják, pedig a kormány előszeretettel hangoztatja országunk nyugatias fejlettségét, úgymond. Elsődleges cél lenne, hogy ne termelődjön annyi hulladék fogyasztói és ipari oldalról, valamint az, hogy az emberek lássák, hogy rengeteg dolog újrahasznosítás előtt még újrahasználható is. Annak idején voltak betétdíjas üvegek például, amelyek akár 30-40 alkalommal is újrahasználhatóak voltak a hulladékká válásuk előtt.

Az FKF-es és nemzetközi adatlistákat tekintve Magyarországon az egy főre jutó hulladékmennyiség az uniós átlaghoz képest csökkent, azonban a jól működő szelektív gyűjtés mellett is az egyik legrosszabb az egy főre jutó szelektíven gyűjtött hulladék aránya, nagyon optimista számítással is kevesebb, mint 10 százalék.

Fontos problémát okoz a lakosság által termelt veszélyes, de nem kezelt hulladék is. Ilyenek a használt sütőzsiradékok, olajok, amiből országunkban éves szinten 15-20 millió liter termelődik, és aminek az elszállítása egyáltalán nem megoldott; bizonyos üzemanyagkutaknál általában leadható, de ez nem nevezhető szervezett elszállításnak. A lakosság többsége sajnos ezt a mai napig is a lefolyókba önti, ez egyébként rendkívüli módon károsítja a környezetet és a szennyvíztisztítót magát is. Emellett a sütőzsiradékot biodízel-alapanyagként is felhasználják, ha egyébként összegyűjtésre kerülne.

Mint tudjuk, a Fidesz évek óta kiemelt bevételi forrásként tekint a környezetvédelemre, így eljárva a hulladékgazdálkodási rendszer esetén is. A legújabb

ötlet az országos szintű rendszer, a központosítás jelentős összegeket hajthat a kormány malmára. Az eddig működő rendszerben a piaci szereplők ellehetlenítése folyt, a lakossági szempontból kedvező rezsicsökkentés mellett a kormány rengeteg adóval és járulékkal terhelte a hulladékgazdálkodást végző vállalkozásokat - például elektronikus útdíj, lerakási járulék és felügyeleti díj -, mindezt téve úgy, hogy egyes cégek évek óta nem emelhetek árakat; természetesen ez a lakosság szempontjából kedvező szempontnak minősül.

Szabó Zsolt államtitkár úr szerint jelenleg a 171 közszolgáltató közel egyharmada veszteségesen működik. Azt ne feledjük, hogy a kialakult helyzetért a Fidesz-kormány következtelen politikája a felelős a hulladékgazdálkodás területén is, önök azok, akik a hulladékgazdálkodási szolgáltatók között a gyűjtés költségeit egyenlőtlenül osztották el, és ezáltal a későbbi rendszer katasztrófáját okozták. Tehát van mit tenni a hulladékgazdálkodás területén is.

Kár, hogy egyetlen kormánypárti képviselő sem maradt, aki szavaimat meghallgassa. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr: „Hangozzék el a diákok véleménye is az Országgyűlésben! - Beszámoló a Jobbik Ifjúsági Tagozatának 'Hallasd a hangod!' kampányának eredményeiről, 4. rész” címmel. Ezt most négy képviselő is meg tudja hallgatni a padsorokban. Öné a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A kampányunk negyedik része következik, amelyben ismét hozzánk érkezett, diákok által megfogalmazott idézeteket szeretnék felolvasni, ezáltal eljuttatni a döntéshozók felé.

Mielőtt ezt megtenném, kell reagálnom arra, hogy a legutóbbi hasonló felszólalásom alkalmával Németh Szilárd fideszes képviselő bekiabálva azt mondta, hogy mi írjuk magunknak ezeket az idézeteket. Erre csak azt tudom mondani, hogy ki mint él, úgy ítél. Tehát attól, hogy Németh Szilárdnál és az ő pártjában ezek a módszerek működnek, a Jobbik nem így működik, és a fiatalok is szerencsére bíznak bennünk, nem úgy, mint a Fideszben; elhiszem, hogy Németh Szilárdnak fura lehet, hogy fiatalokkal kapcsolatot tartunk. Elérte, hogy a Fidesszel nem tartanak, szerencsére velünk tartanak kapcsolatot, hitelesnek tartják a Jobbikot egy nem régi kutatás szerint, meg is bíznak bennünk, ezért juttatják el a véleményüket, amelyből most idézni szeretnék.

Az egyik idézet. Milán egy olyan oktatási rendszert szeretne látni, idézem: „amelyben nem egy megváltoztathatatlan, országos központból kiadott tantervet követünk, hiszen a központból irányítva nem is képesek átlátni, mire van szükségünk, ha nem tartják rendszeresen a kapcsolatot az alacsonyabb rétegekkel.”

Balázs a sokat ostorozott KLIK-et kritizálja, amely egyébként, úgy tűnik, nem vész el, csak maximum átalakul. Ő ezt írja, idézem: „A Klebelsberg Intézményfenntartó projekt, melybe a kormány súlyos pénzeket ölt, nemhogy hasznot nem termel, de még veszteségesebb, mint ha az önkormányzatok tartanák fenn az iskolákat.”

Továbbra is nagyon sok panasz érkezik a túlterheltségre, az egyik diák így fogalmaz: „A napi 8-9 órák olyan szinten megterhelőek, hogy a napi végére szinte nem marad erőnk. Ezenkívül, akinek napi 8 órája van, az felkel reggel 6-kor, hogy 8 órára beérjen az iskolába, végez 15.30-kor, ezután megy edzésre, mint jómagam is,” - írja a fiatal diák - „hazaérek 18 órára, a nap felét máshol töltöm, nem otthon a családdal, hanem bent az iskolában.”

Balázs jogos kérdést vet fel a mindennapos testnevelés kapcsán: „Az állam elvárja, hogy legyünk sportosak, erősek, egészségesek... De hogyan, ha nem kapjuk meg azokat a dolgokat, amelyek ehhez szükségesek? Például a sportpályák kialakítása, ahol a testnevelésórákat meg tudnák tartani.”

Csaba észrevételében írja, nevetségesnek tartja, hogy, idézem: „Több tankönyv vagy teljes mértékben használhatatlan, vagy tele van érdekes, viszont haszontalan tényekkel, esetleg rosszabb esetekben régi, már megcáfolt állításokkal.”

A tankönyvrendszert, valamint a kísérleti, vagy ahogyan a diákok körében mondják, kísérleti tankönyvek minőségére vonatkozóan számos panasz és kritika érkezik mind a diákok, mind a tanárok részéről. Norbert is ezt kifogásolta, amikor ezt írta: „A tanáraink nem a könyvből tanítanak, mert hibásnak vagy rossznak tartják azokat.”

András az ötletfelvetésében az alábbiakat írta: „Egyes külföldi iskolákban bevezették a későbbi napkezdést, vagyis nem 8-kor vagy korábban kezdődnek az órák, hanem például 9-kor. A nap vége pedig marad délután 2, illetve 3 óra. Magyarországon is célszerű lenne bevezetni, mivel így javulna a diákok teljesítménye.” - András írja. Ez azért nehezen kivitelezhető az óraszámok megtartása mellett vagy akár csak minimális csökkentése mellett, de érdekes felvetés.

Egy gimnázium 12. osztályos diákja az alábbi tapasztalatait szeretné megosztani az Országgyűléssel: „A kormány 2012-ben behozta a mindennapos testnevelést, amiben már nekem is részt kellett venni. Én azt tapasztaltam, hogy hiába kötelezik a diákokat a több testnevelésre, ez így nem működik. Nem fér bele az órarendekbe, és sok-sok diáknak csak emiatt van nulladik órája vagy 8-9. órája. A szűk órarend miatt több osztálynak kell együtt lenni egy órán, és nincs hely a tornateremben.”

Szintén ő írja a 2. pontban, hogy: „A tantárgyakat aktualizálni kellene. Például történelemből az első három évben nagyrészt olyan dolgokat tanulunk, amelyek több ezer éve vagy körülbelül ezer éve történtek, és csak az utolsó évben tanulok igazán aktuális történéseket. Szerintem sokkal nagyobb

szerepet kéne adni a közelmúlt történéseinek.” - írja Máté.

(16.00)

Attila javaslata így hangzik: „Olyan javaslatom lenne az oktatásüggyel kapcsolatban, hogy általános és/vagy középiskolában kellene egy háztartási ismeretek tantárgy, ahol megtanulhatnak a diákok alapvető háztartási ismereteket, gondolok itt ilyenre, mint mosás, főzés, takarítás, esetleg mezőgazdasági ismeretek. Hogy miért is lenne ez fontos? Nagyon sok olyan 18-20 éves vagy még idősebb diákkal beszélek, akik szinte semmit nem tudnak ilyenekről, és úgy kezdik a nagybetűs életet, hogy mindenféle ilyen tudás nélkül vágnak bele, amiből aztán kellemetlen-ségeik származhatnak.”

Ennyi fért bele a mai felszólalásomba. Továbbra is arra biztatom a fiatalokat, hogy éljenek ezzel a lehetőséggel. Hangozzon el az ő véleményük is az Országgyűlésben, és akár honlapunkon keresztül, a jobbikit.hu/hallasdahangod honlapon keresztül, akár aktivistáink segítségével juttassák el véleményüket ide, mi pedig arról tájékoztatjuk az Országgyűlést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm a munkájukat. A munkánkat jövő héten hétfőn 11 órakor folytatjuk. Az **ülénapot bezárom**.

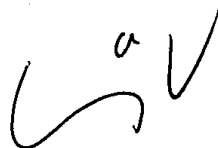
(Az ülésnap 16 óra 01 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUOTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)